

บทที่ 2

ประวัติความเป็นมาและบทบาทบัญญัติการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอาน

การแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอาน (การตัรฎมะฮะฮฺ) มีประวัติความเป็นมาอันยาวนานหลายศตวรรษและมีบทบาทบัญญัติที่เกี่ยวข้องหลายประการ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ศึกษาความหมายและคำนิยามของคำว่าตัรฎมะฮะฮฺ ทฤษฎีการแปล ประเภทของการแปล ข้อบัญญัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอาน คุณสมบัติของผู้ทำหน้าที่แปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอาน ประวัติการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาต่าง ๆ และประวัติการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาไทย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 ความหมายของตัรฎมะฮะฮฺ (การแปล)

อุละมาอ์ได้ให้ความหมายของตัรฎมะฮะฮฺแยกออกเป็นความหมายทางภาษาศาสตร์ และความหมายทางวิชาการไว้ดังนี้

2.1.1 ความหมายทางภาษาศาสตร์

คำว่า ตัรฎมะฮะฮฺ (تَرْجُمَة) เป็นคำนามภาษาอาหรับที่มาจากรากศัพท์คำว่าตัรฎมะฮะฮฺ (تَرَجَّمَ) ในหนังสือพจนานุกรมอาหรับและอุละมาอ์ได้ให้ความหมายไว้ใกล้เคียงกันดังนี้

อิบน์ มัสนูร (Ibn Manṣūr, 1994 : 12/229) ได้ให้ความหมายคำว่าอัตตัรฎมาน และอัตตัรฎมาน (التَّرْجُمانُ و التَّرْجَمَانُ) ซึ่งมาจากรากศัพท์คำว่าตัรฎมะฮะ หมายถึง ผู้รรณานิบาย ผู้แปลความหมายคำพูด คือผู้ที่ถ่ายทอดความหมายคำพูดจากภาษาหนึ่งไปยังอีกภาษาหนึ่ง अबدลลอฮ์ บิน अबباس เศาะฮาบะฮฺซึ่งได้รับสมญานามว่าตุรฎมานอัลกุรอาน (تَرْجَمَانُ الْقُرْآنِ) คือผู้รรณานิบาย คัมภีร์อัลกุรอาน (’Ahmad Mukhtar, 2008 : 1/288)

คำว่า ตัรฎมะฮะ เมื่อนำมาใช้กับคำพูด เช่น (ترجم الكلام أو ترجم اللسان) หมายถึง การรรณานิบายถ้อยคำ การทำให้ถ้อยคำนั้นมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น และเมื่อนำมาใช้กับหนังสือ เช่น (ترجم الكتاب) หมายถึง การถ่ายทอดความหมายของหนังสือจากภาษาหนึ่งไปยังอีกภาษาหนึ่งและ หมายถึงการรรณานิบายหนังสือด้วยภาษาที่สอง ในขณะที่นำคำว่าตัรฎมะฮะมาใช้กับบุคคล เช่น (ترجم لفلان) หมายถึง การกล่าวถึงชีวประวัติและความเป็นมาของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง (’Ahmad Mukhtar, 2008 : 1/288)

อัซซุรกอเนีย (al-Zurqaniy, 1996 : 2/119-120) ได้ให้ความหมายของตัรฎูมะฮะฮฺ ในด้านภาษาศาสตร์ไว้ 4 ลักษณะ คือ 1) การถ่ายทอดคำพูดไปให้กับผู้ที่ไม่รู้ 2) การอรรถาธิบาย คำพูดด้วยภาษาของคำพูดนั้น เช่นมีผู้กล่าวถึงอิบนุ อับบาสว่า “ตฺรฎูมะฮาน อัลดุอราน” (تَرْجُمانُ الفُرَّانِ) หมายถึงผู้ อรรถาธิบายคัมภีร์อัลกุรอาน 3) การอรรถาธิบายคำพูดด้วยภาษาที่ไม่ใช่ ภาษาเดิมของคำพูดนั้น ๆ และ 4) การถ่ายทอดคำพูดจากภาษาหนึ่งไปยังอีกภาษาหนึ่ง

จากความหมายคำว่า ตฺรฎูมะฮะฮฺทางภาษาศาสตร์สามารถสรุปได้หลายความหมาย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์และการนำไปใช้ หากนำไปใช้กับคำพูดหรือหนังสือหมายถึง การถ่ายทอด ความหมายหรือการแปลความหมายจากภาษาหนึ่งไปเป็นอีกภาษาหนึ่ง และในบางครั้งหมายถึงการ อรรถาธิบายคำพูดหรือการอรรถาธิบายหนังสือให้มีความชัดเจนมากขึ้น ซึ่งการอรรถาธิบายนั้นอาจจะ อรรถาธิบายด้วยภาษาเดิมหรือภาษาที่ต้องการจะถ่ายทอดออกไปก็ได้ ในขณะที่คำว่า ตฺรฎูมะฮะฮฺหาก นำมาใช้กับบุคคลหมายถึง การกล่าวถึงชีวประวัติ ภูมิหลังและความเป็นมาของบุคคล และเมื่อ นำมาใช้กับข่าวสาร ตฺรฎูมะฮะฮฺหมายถึงการถ่ายทอดข่าวสารให้กับบุคคลหนึ่งที่ยังไม่รู้ให้ได้รับรู้ ข่าวสารนั้น ดังนั้นความหมายของตฺรฎูมะฮะฮฺในทางภาษาศาสตร์สำหรับงานวิจัยฉบับนี้จึงหมายถึงการ แปลหรือการถ่ายทอดความหมายจากภาษาหนึ่งไปเป็นอีกภาษาหนึ่ง และมีความหมายรวมถึงการ อรรถาธิบายให้ความหมายชัดเจนและได้รับความเข้าใจมากยิ่งขึ้น ซึ่งการอรรถาธิบายนั้นอาจใช้ภาษา เดิมหรือภาษาที่ต้องการจะถ่ายทอดออกไปก็ได้

2.1.2 ความหมายทางวิชาการ

อุละมาอ์และนักวิชาการด้านการแปลทั้งในประเทศและต่างประเทศได้ให้ความหมายของตฺรฎูมะฮะฮฺหรือการแปลไว้ดังนี้

อัซซุรกอเนีย (al-Zurqaniy, 1996 : 2/120) กล่าวว่า การตฺรฎูมะฮะฮฺในความหมาย โดยทั่วไป หมายถึงการถ่ายทอดความหมายของถ้อยคำจากภาษาหนึ่งไปเป็นอีกภาษาหนึ่ง ซึ่งเป็นการ อรรถาธิบายถ้อยคำจากภาษาหนึ่งด้วยอีกภาษาหนึ่ง โดยให้ความสำคัญในการรักษาความหมายและ จุดประสงค์ที่แท้จริงของถ้อยคำนั้น ๆ ไว้อย่างสมบูรณ์

มุฮัมมัด อัชชะฮะบีย (Muhammad al-Dhahabiy, n.d. : 1/17) ได้อธิบายไว้ว่า ตฺรฎูมะฮะฮฺมี 2 ความหมายคือ 1) การถ่ายทอดถ้อยคำจากภาษาหนึ่งไปเป็นอีกภาษาหนึ่ง โดยคำนึงถึง โครงสร้างประโยคและการจัดลำดับถ้อยคำในประโยค พร้อมกับรักษาความหมายไว้อย่างครบถ้วน สมบูรณ์ และ 2) การอรรถาธิบายถ้อยคำและความหมายด้วยภาษาอีกภาษาหนึ่ง โดยที่มีได้ให้ ความสำคัญกับโครงสร้างและการจัดลำดับถ้อยคำของประโยค และมีได้รักษาความหมายไว้อย่าง ครบถ้วน

จากความหมายของศัพท์มะฮฺที่อุละมาอ์ได้กล่าวไว้ เมื่อนำมาใช้กับคัมภีร์อัลกุรอานจึงหมายถึง การถ่ายทอดความหมายหรือการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาต่างๆ โดยให้ความสำคัญกับการรักษาความหมายและจุดประสงค์ที่คัมภีร์อัลกุรอานได้บัญญัติไว้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ ซึ่งอาจเป็นการถ่ายทอดความหมายเพียงสิ่งเดียวหรือเป็นการถ่ายทอดความหมายพร้อมกับการอธิบายความหมายไปในเวลาเดียวกัน

เจซี แคทฟอร์ด (J.C. Catford, 1965 : 1) ได้ให้นิยามของ Translation ไว้ว่า หมายถึง กระบวนการของการแทนที่ข้อความในภาษาด้วยข้อความอื่น

ปราณี บานชื่น (2523 : 2) ได้กล่าวถึงคำจำกัดความของการแปลไว้ว่า “การแปลเป็นกระบวนการที่ทำต่อภาษา กล่าวคือ เป็นกระบวนการที่เอาถ้อยความที่เขียนด้วยภาษาหนึ่งไปแทนที่ถ้อยความที่เขียนด้วยอีกภาษาหนึ่ง” โดยผู้แปลจะต้องถ่ายทอดความคิดจากต้นฉบับออกมาเป็นภาษาที่ต้องการได้อย่างถูกต้อง

วรนาถ วิมลเฉลา (2537 : 4) ให้ความหมายของการแปลว่า การแปลเป็นการถ่ายทอดความคิดจากภาษาหนึ่งไปยังอีกภาษาหนึ่ง โดยให้มีใจความครบถ้วนสมบูรณ์ตรงตามต้นฉบับทุกประการ โดยไม่มีการตัดต่อหรือแต่งเติมที่ไม่จำเป็นใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งควรรักษาให้ได้รับแบบตรงตามต้นฉบับเดิมอีกด้วย

กรมวิชาการ (2540 : 64) ให้ความหมายของการแปลว่า การแปลคือการถ่ายทอดความคิดจากภาษาหนึ่งไปสู่อีกภาษาหนึ่ง โดยคงความหมายที่ครบถ้วนสมบูรณ์ตรงตามต้นฉบับทุกประการ โดยมิได้มีการตัดทอนหรือแต่งเติมสิ่งที่ไม่จำเป็นใด ๆ ทั้งสิ้น รวมทั้งรักษารูปแบบให้ตรงตามต้นฉบับเดิม

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542 : 718) ได้ให้ความหมายการแปลไว้ว่า การแปลเป็นการถ่ายทอดความหมายจากภาษาหนึ่งมาเป็นอีกภาษาหนึ่ง

จากความหมายที่ปรากฏทั้งในตำราของอุละมาอ์และจากนักวิชาการด้านการแปลข้างต้น ส่วนใหญ่เห็นตรงกันว่าศัพท์มะฮฺหรือการแปลนั้น หมายถึงการถ่ายทอดความหมายจากภาษาหนึ่งมาเป็นอีกภาษาหนึ่ง¹ ในขณะที่นักวิชาการด้านการแปลบางส่วน² เห็นว่าการแปลนอกจากจะหมายถึงการถ่ายทอดความหมายจากภาษาหนึ่งมาเป็นอีกภาษาหนึ่งแล้วยังหมายถึงการถ่ายทอดความคิดจากภาษาหนึ่งไปยังอีกภาษาหนึ่งด้วย ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า การแปล หมายถึงการถ่ายทอดความหมายและความคิดจากภาษาหนึ่งไปยังอีกภาษาหนึ่งโดยรักษาความหมายต้นฉบับไว้อย่างครบสมบูรณ์

¹ ดูใน al-Zurqaniy, 1996 : 2/120, Muḥammad al-Dhahabiy, n.d : 1/17, ปราณี บานชื่น, 2523 : 2, พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2542 : 718

² ดูใน ปราณี บานชื่น, 2523 : 2, วรนาถ วิมลเฉลา, 2537 : 4 และกรมวิชาการ, 2540 : 64

2.2 ทฤษฎีการแปล

การแปลเป็นเรื่องที่มีความเกี่ยวข้องกับภาษา ดังนั้นบุคคลทั่วไปจึงมักเข้าใจว่าทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการแปลมีเพียงทฤษฎีทางภาษาศาสตร์เท่านั้น แต่ในความเป็นจริงทฤษฎีที่นำมาใช้ในการแปลมี 3 ทฤษฎี ดังที่กรมวิชาการ (2540 : 65-66) ได้อธิบายไว้ดังนี้

1. ทฤษฎีทางภาษาศาสตร์ ทฤษฎีนี้ถือว่าการแสดงออกถึงความเชี่ยวชาญด้านภาษาของผู้สื่อสาร ทฤษฎีมุ่งเปรียบเทียบและวิเคราะห์โครงสร้างของภาษาต้นฉบับและภาษาของผู้รับสารทั้งระดับโครงสร้างผิวและโครงสร้างลึก การวิเคราะห์โครงสร้างลึกมีความสำคัญมาก เพราะจะทำให้ผู้แปลทราบความหมายที่แท้จริงของประโยค ความสำคัญของการแปลอยู่ที่การรักษารูปแบบและโครงสร้างของภาษาต้นฉบับและภาษาของผู้รับสารให้อยู่ในลักษณะเดียวกัน

2. ทฤษฎีทางอักษรศาสตร์ ทฤษฎีนี้เกี่ยวข้องกับการแปลวรรณกรรมประเภทต่าง ๆ และให้ความสำคัญกับการถ่ายทอดรูปแบบและลีลา ตลอดจนวัตถุประสงค์ในการเขียน ผู้แปลมิได้มีหน้าที่แต่เพียงเป็นผู้ถ่ายทอดเนื้อความเท่านั้น แต่ยังต้องพิจารณาให้ลึกถึงไปถึงความหมายที่ต้องการสื่อสาร

3. ทฤษฎีทางสังคมวิทยาภาษาศาสตร์ ทฤษฎีนี้มุ่งให้ความสำคัญกับหน้าที่ของสารในการสื่อสาร ตลอดจนผู้สื่อสาร ความเป็นมาของสาร สภาพแวดล้อมทางสังคมในการสื่อสาร การตีความในสาร และที่สำคัญคือผู้รับสาร

จะเห็นได้ว่าการแปลนั้นมิได้ใช้ทฤษฎีใดทฤษฎีหนึ่งเพียงทฤษฎีเดียว หากแต่ต้องพิจารณาดูจากต้นฉบับว่าจะใช้ทฤษฎีใดเป็นแนวทางหลักในการแปลจึงจะเหมาะสมที่สุด แต่สิ่งที่สำคัญคือต้องนำเอาทฤษฎีต่าง ๆ มาผสมผสานกันและนำส่วนประกอบต่าง ๆ มาพิจารณา ซึ่งทฤษฎีหลักที่นำมาใช้จึงน่าจะเป็นทฤษฎีทางสังคมวิทยาภาษาศาสตร์

แม้ว่ายังไม่มียุคละม้ายคนใดที่กล่าวถึงการนำทฤษฎีใดทฤษฎีหนึ่งมาใช้ในการแปล ความหมายคัมภีร์อัลกุรอานก็ตาม ผู้วิจัยเห็นว่าทฤษฎีทั้งสามเหมาะสมและสอดคล้องในการนำมาใช้ในการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอาน เพราะการแปลเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ที่ต้องอาศัยทฤษฎีทางภาษาศาสตร์และผู้แปลหรือผู้ส่งสารจะต้องมีความเชี่ยวชาญทางด้านภาษาคือภาษาอาหรับซึ่งเป็นภาษาของคัมภีร์อัลกุรอาน และนอกจากนี้หากผู้แปลมิได้แปลจากคัมภีร์อัลกุรอานโดยตรง แต่แปลจากต้นฉบับงานแปลที่ถ่ายทอดความหมายมาจากคัมภีร์อัลกุรอานอีกทอดหนึ่ง เช่นการแปลจากต้นฉบับงานแปลภาษาอังกฤษ ภาษาฮิบรูและภาษาอื่น ๆ ผู้แปลก็ต้องมีความเชี่ยวชาญทั้งภาษาต้นฉบับและภาษาที่ต้องการจะแปลหรือถ่ายทอดออกไป โดยผู้แปลจะต้องมีความเข้าใจในโครงสร้างไวยากรณ์หรือหลักภาษาเป็นอย่างดีและยังต้องมีความรู้ความเข้าใจในความหมายของคำ

ทั้งที่เป็นนัยตรงและนัยประหวัดหรือความหมายแฝงอีกด้วย แม้ว่าคัมภีร์อัลกุรอานจะมีใช้วรรณกรรม แต่ความหมายของคัมภีร์อัลกุรอานที่ถูกถ่ายทอดมานั้นถือเป็นวรรณกรรมชิ้นหนึ่งที่เป็นผลงานของผู้แปลหรืออาจกล่าวได้ว่าผลงานแปลคือผลงานวรรณกรรมที่แปลตามทฤษฎีอักษรศาสตร์ที่ให้ ความสำคัญกับรูปแบบ สำนวนและลีลา ที่สวยงาม เนื่องจากคัมภีร์อัลกุรอานมีความสวยงามทางด้าน ภาษาอย่างสมบูรณ์แบบ การแปลความหมายของคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาอื่น ๆ ก็ควรจะต้อง ถ่ายทอดความหมายด้วยรูปแบบ สำนวนและลีลาที่สวยงามเช่นเดียวกับต้นฉบับ นอกจากนี้การคำนึงถึง ความสวยงามทางภาษาแล้ว การให้ความสำคัญระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสารตามทฤษฎีทางสังคม วิทยาภาษาศาสตร์ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งซึ่งผู้แปลจะต้องให้ความสำคัญในการถ่ายทอดความหมายที่ผู้รับ สารสามารถเข้าใจได้ง่ายบนพื้นฐานของสภาพสังคมตลอดจนวัตถุประสงค์ของถ้อยคำที่ปรากฏใน คัมภีร์อัลกุรอาน

2.3 ประเภทของการแปล

2.3.1 ประเภทของการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอาน

อุละมาอ์มุสลิมในต่างประเทศได้แบ่งประเภทของการแปลความหมายคัมภีร์ อัลกุรอานไว้ดังนี้
 อับซุรกอเนีย (al-Zurqaniy, 1996 : 2/121) กล่าวว่า ตัรฎูมะฮฺยแบ่งเป็น 2 ประเภทดังนี้

1. ตัรฎูมะฮฺย ฮัรฟียะฮฺ (ترجمة حرفية) หมายถึงการแปลที่ให้ความสำคัญในการรักษา โครงสร้างประโยคและการเรียงลำดับคำของต้นฉบับเดิมไว้ คือการนำคำที่มีความหมาย เหมือนกันของภาษาหนึ่งมาวางในตำแหน่งเดิมของอีกภาษาหนึ่งซึ่งอาจเรียกว่า ตัรฎูมะฮฺย ลัฟซียะฮฺ (ترجمة لفظية) และในบางครั้งเรียกว่า ตัรฎูมะฮฺย มุสาวียะฮฺ (ترجمة مساوية)

2. ตัรฎูมะฮฺย ตัฟสีรียะฮฺ (ترجمة تفسيرية) หมายถึง การแปลที่มีได้ให้ความสำคัญใน การรักษาโครงสร้างประโยคและการเรียงลำดับคำของต้นฉบับเดิมไว้ แต่ให้ความสำคัญกับการให้ ความหมายและจุดประสงค์ของต้นฉบับไว้อย่างสมบูรณ์ ดังนั้นการตัรฎูมะฮฺยในลักษณะนี้บางครั้ง เรียกว่า ตัรฎูมะฮฺย มะอ์นะวียะฮฺ (ترجمة معنوية)

ในขณะที่มุฮัมมัด อับซุฮะฮะบีย (Muhammad al-Dhahabi, n.d : 1/17-19) ได้ แบ่งตัรฎูมะฮฺยออกเป็น 2 ประเภทเช่นกันคือ

1. ตัรฎูมะฮฺ ฮัรฟียะฮฺ (ترجمة حرفية) หมายถึง การถ่ายทอดถ้อยคำจากภาษาหนึ่งไปเป็นอีกภาษาหนึ่ง โดยให้ความสำคัญในการเรียบเรียงถ้อยคำ ประโยค สำนวน และรักษาความหมายของต้นฉบับเดิมไว้ ซึ่งการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานประเภทนี้สามารถแบ่งย่อยออกเป็นอีก 2 ประเภท ดังนี้

1.1 ตัรฎูมะฮฺ ฮัรฟียะฮฺ มิซลียะฮฺ (ترجمة حرفية مثلية) หมายถึงการแปลที่เป็นการเรียบเรียงถ้อยคำของคัมภีร์อัลกุรอานด้วยภาษาอื่น คือการลอกเลียนโดยการนำคำศัพท์ สำนวน โครงสร้างประโยคของภาษาที่ต้องการแปลมาวางแทนที่ตำแหน่งถ้อยคำ สำนวน และโครงสร้างของประโยคในตัวบทคัมภีร์อัลกุรอาน ทั้งนี้เพื่อให้คำในภาษาอื่นทำหน้าที่แทนคำในตัวบทของคัมภีร์อัลกุรอานทั้งในด้านความหมายและบทบัญญัติ

1.2 ตัรฎูมะฮฺ ฮัรฟียะฮฺ บิฆยิร มิซลียะฮฺ (ترجمة حرفية بغير مثلية) หมายถึงการแปลตามตัวอักษรในลักษณะการเรียบเรียงถ้อยคำและสำนวนด้วยภาษาอื่น ซึ่งอาจเหมือน คล้ายคลึงหรือแตกต่างกับคำภาษาอาหรับในตัวบทคัมภีร์อัลกุรอาน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับศักยภาพ ความสามารถ และทักษะทางด้านภาษาของผู้แปล

2. ตัรฎูมะฮฺ ตัฟสีรียะฮฺ (ترجمة تفسيرية) หมายถึง การแปลที่เป็นการอธิบายและการให้ความหมายถ้อยคำด้วยภาษาอื่น โดยที่มิได้ให้ความสำคัญในการรักษาโครงสร้างหรือรูปแบบของประโยคเดิมไว้ ซึ่งสอดคล้องกับอัลกอฎฎอน (al-Qattan,1995:324) ที่กล่าวว่า ตัรฎูมะฮฺ ตัฟสีรียะฮฺ คือ การอธิบายความหมายถ้อยคำด้วยภาษาอื่นโดยที่มิได้ให้ความสำคัญกับการเรียบเรียงถ้อยคำของต้นฉบับ หรือพิจารณาถึงโครงสร้างของประโยคต้นฉบับ

2.3.2 ประเภทของการแปลในความหมายทั่วไป

นักวิชาการด้านการแปลได้แบ่งประเภทของการแปลไว้ดังนี้

เชวง จันทรเขตต์ (2528 : 139) กล่าวว่า นักวิชาการด้านการแปลได้แบ่งการแปลไว้หลายประเภทแตกต่างกัน แต่การแปลซึ่งเป็นที่นิยมและเป็นที่ยอมรับกันเป็นส่วนใหญ่ในปัจจุบันจำแนกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. การแปลแบบตรงตัว หรือการแปลโดยพยัญชนะ เป็นการแปลอย่างตรงตัวหรือแปลตามตัวอักษร การแปลชนิดนี้เหมาะกับการแปลงานประเภทที่ต้องการสาระ ข้อมูล ข้อเท็จจริง ความรู้ เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา วิจัย ค้นคว้า เช่นรายงานด้านวิชาการของนักวิทยาศาสตร์ ผลการปฏิบัติการทดลองของนักเคมี เป็นต้น หรือในด้านที่เป็นกฎหมาย สนธิสัญญา ประกาศของทางราชการก็เช่นเดียวกัน ย่อมต้องเน้นที่เนื้อหาสาระยิ่งกว่าความสวยงามของภาษา เน้นการสื่อสารความหมายมากกว่าจินตนาการ การแปลชนิดนี้มี 3 ระดับ โดยเรียงตามลำดับความเคร่งครัดดังนี้

ระดับที่ 1 การแปลคำต่อคำโดยเคร่งครัด เป็นการแปลที่รักษาโครงสร้างและคำในต้นฉบับอย่างเคร่งครัด ต้นฉบับมีโครงสร้างอย่างไรหรือใช้คำอย่างไร ฉบับแปลก็ถ่ายทอดไปตามนั้น การแปลประเภทนี้ทำให้ระดับเดียวเท่านั้น คือ ระดับคำ เมื่อเข้าประโยคแล้วจะทำให้อ่านปะติดปะต่อคำและเข้าใจได้ยาก

ระดับที่ 2 การแปลคำต่อคำโดยมีการปรับโครงสร้าง เป็นการแปลที่รักษาคำและความหมายในต้นฉบับ แต่ปรับเปลี่ยนโครงสร้างให้เข้ากับโครงสร้างของภาษาแปลเพื่อให้เข้าใจความหมาย ไม่มีการแต่งเติมหรือตัดทอนใด ๆ ทั้งสิ้น ภาษาแปลจะดูไม่สละสลวย ไม่ราบรื่นแต่ได้ความหมายครบถ้วน ไม่เน้นความคิดสร้างสรรค์หรือศิลปการใช้ภาษา

ระดับที่ 3 การแปลตรงตัวโดยปรับคำและโครงสร้างให้เข้ากับความหมายเป็นการแปลที่เน้นการรักษาความหมายของต้นฉบับเป็นหลัก นอกจากนั้นยังต้องคงรูปแบบท่วงทำนองและลีลาเอาไว้ให้ครบถ้วน ไม่ต่อเติมหรือตัดทอน แต่อาจปรับคำและโครงสร้างให้เข้ากับความหมายได้ ภาษาแปลจะราบรื่นมากขึ้นกว่าในระดับที่ 2 โดยมุ่งเอาความถูกต้องแม่นยำของความหมายมิใช่ของคำหรือของโครงสร้าง

2. การแปลแบบเอาความ หรือการแปลโดยอรรถ นักวิชาการบางคนเรียกว่าการแปลแบบเรียบเรียง เป็นการแปลที่มุ่งเอาความหมายเป็นหลัก ไม่เน้นถึงความถูกต้องแม่นยำและการรักษาคำ โครงสร้างหรือรูปแบบของต้นฉบับ อาจมีการเปลี่ยนแปลงด้านการใช้คำและไวยากรณ์ของประโยค โยกย้ายสลับที่ของประโยคหรือของคำขยาย และอาจตัดทอนหรือแต่งเติมตามความเหมาะสมได้บ้าง การแปลประเภทนี้นอกจากจะเอาความหมายเป็นหลักแล้วยังมุ่งเน้นที่ลักษณะการแปลโดยอรรถ การแปลประเภทนี้แบ่งออกเป็น 3 ระดับ โดยเรียงลำดับความเคร่งครัดดังนี้

ระดับที่ 1 การแปลเอาความโดยเคร่งครัดกับความหมายของทุกประโยคเป็นการแปลที่ผู้แปลจะรักษาความหมายของทุก ๆ ประโยคไว้ครบถ้วนถูกต้อง อาจมีการเรียบเรียงประโยคใหม่ แต่งเติมหรือตัดทอนคำหรือข้อความได้ตามความเหมาะสม แต่ต้องไม่ทำให้ความหมายผิดเพี้ยนไปจากต้นฉบับเดิม

ระดับที่ 2 การแปลเอาความโดยสรุปและเรียบเรียงใหม่ เป็นการแปลที่ผู้แปลอาจอ่านจนจบทีละย่อหน้า ทำความเข้าใจกับเนื้อหา วิเคราะห์ จุดมุ่งหมายของผู้เขียนและสิ่งที่ละไว้ในฐานที่เข้าใจ เมื่อสรุปเนื้อหาหลักของต้นฉบับทั้งหมดได้แล้วจึงถ่ายทอดออกมา โดยเรียบเรียงใหม่เป็นภาษาแปลในขั้นต่อไป

ระดับที่ 3 การแปลเอาความ โดยเฉพาะความคิดรวบยอดเพื่อจุดประสงค์ต่าง ๆ และผู้รับสารในระดับต่าง ๆ เป็นการแปลที่ผู้แปลจะต้องอ่านต้นฉบับเพื่อให้เข้าใจความคิดรวบยอดแล้วถ่ายทอดความคิดรวบยอดนั้นเป็นภาษาแปล บางครั้งอาจต้องถ่ายทอดถึงความรู้สึกของต้นฉบับด้วย โดยคำนึงถึงจุดประสงค์และผู้รับสารในระดับต่าง ๆ เช่น การแปลโฆษณา ต้องศึกษา

ความคิดรวบยอดของคำโฆษณาในภาษาต้นฉบับก่อนเพื่อดูว่าจุดขายอยู่ที่ใดแล้วจึงสรุปออกมา จุดประสงค์คือเพื่อขายสินค้า นั้น ๆ ให้ได้ ผู้ซื้อเป็นผู้ใด เป้าหมายเป็นชนกลุ่มใดเป็นต้น แล้วจึงค่อย ถ่ายทอดความคิดออกเป็นภาษาแปลที่เหมาะสมต่อไป

ดวงตา สุพล (2541 : 12-14) กล่าวว่า นักวิชาการด้านการแปลได้แบ่งการแปลไว้ หลายประเภทต่าง ๆ กัน ถ้าพูดอย่างกว้าง ๆ สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท

1. การแปลโดยพยัญชนะ (Literal Translation) แบ่งออกเป็น

1.1 การแปลคำต่อคำ (Word for Word Translation) วิธีนี้เป็นวิธีการ

แปลที่นิยมใช้ในการแปลคัมภีร์ไบเบิลในระยะแรก ผู้แปลจะรักษาโครงสร้างและความหมายของ ภาษาต้นฉบับและภาษาฉบับแปลอย่างเคร่งครัด ทำให้เนื้อหาของภาษาฉบับแปลเข้าใจได้ยาก วิธีนี้ ไม่เป็นที่นิยมแล้วในปัจจุบันนี้

1.2 การแปลตรงตัว (Literal Translation) เป็นการแปลโดยพยายามคง ความหมายทั่วทั้งทำนอง รูปแบบ และโครงสร้างของต้นฉบับไว้มากที่สุด มุ่งความถูกต้องครบถ้วน และ ความแม่นยำแน่นอนของต้นฉบับเป็นสำคัญ ไม่นิยมการตัดทอนหรือแต่งเติมคำหรือข้อความใด ๆ ทั้งสิ้น ปัจจุบันการแปลแบบนี้ยังคงใช้อยู่ มักเป็นการแปลเพื่อจุดประสงค์เฉพาะอย่าง เช่น การแปล คัมภีร์ไบเบิลในปัจจุบัน การแปลกฎหมายสนธิสัญญาระหว่างประเทศ และประกาศของทางราชการ เป็นต้น

2. การแปลโดยอรรถ (Free Translation หรือ Non-Literal Translation) หรือ การแปลแบบเอาความ คือการแปลที่ไม่ได้มุ่งรักษาโครงสร้าง ความหมาย ทั่วทั้งทำนอง หรือรูปแบบ ของต้นฉบับอย่างเคร่งครัด มีการโยกย้ายขยายความ ตัดทอนหรือเปลี่ยนแปลงรูปคำหรือข้อความ ทางด้านไวยากรณ์ได้ การแปลโดยอรรถนี้รวมไปถึงการถอดใจความในภาษาเดียวกันด้วย การแปล แบบนี้ใช้กับเรื่องที่ไม่จำเป็นต้องรักษาความถูกต้องแน่นอนของต้นฉบับ เช่น การแปลนวนิยาย เรื่อง สั้น นิทาน เป็นต้น

ปัญญา บริสุทธิ์ (2542 : 2-3) แบ่งประเภทของการแปลออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. การแปลตามตัวอักษร คือการแปลที่มีจุดมุ่งหมายที่จะถ่ายทอดรูปแบบของต้น ฉบับในภาษาหนึ่งไปเป็นอีกภาษาหนึ่ง ซึ่งเป็นการถอดคำศัพท์จากต้นฉบับภาษาเดิมแล้วนำมาเรียบ เรียงเพียงให้ถูกต้องตามวากยสัมพันธ์ของภาษาใหม่เท่านั้น วิธีการนี้เมื่อปฏิบัติอย่างสุดโต่งจะ กลายเป็นการมุ่งถอดความหมายของคำจากภาษาหนึ่งเป็นอีกภาษาหนึ่งโดยไม่คำนึงถึงเนื้อหาสาระที่ ต้นฉบับต้องการสื่อ ดังที่เราเรียกกันว่า การแปลคำต่อคำ ซึ่งผลจากการแปลแบบนี้ก็คือบทแปลจะใช้ ภาษาที่ไม่เป็นธรรมชาติ ซึ่งบางครั้งถึงกับเป็นอุปสรรคต่อความเข้าใจเนื้อหาสาระในบทแปลนั้น

2. การแปลแบบเรียบเรียง คือการแปลที่มีได้ให้ความเชื่อสัตย์กับต้นฉบับเหมือนกับประเภทแรก หากแต่มุ่งที่จะถ่ายทอดสาระสำคัญจากต้นฉบับไปสู่ผู้อ่านบทแปลโดยมีการปรับเนื้อหาและเปลี่ยนแปลงรายละเอียดบางส่วน เพื่อมุ่งให้ผู้อ่านเข้าใจสาระดังกล่าวได้โดยสะดวก ดังนั้นเมื่อปฏิบัติตามวิธีนี้อย่างสุดโต่งก็จะได้บทแปลที่แตกต่างจากต้นฉบับอย่างมากจนเกือบจะเป็นคนละเรื่องกัน กล่าวคือ การแปลแบบเรียบเรียงนี้จะคล้ายกับการนำเอาโครงเรื่องจากต้นฉบับมาเขียนเสียใหม่ มีการตัดทอนรายละเอียด ดัดแปลงแนวความคิดและเพิ่มคำอธิบาย การแปลแบบนี้ผู้เรียบเรียงเห็นว่า จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องที่ตนอ่านได้อย่างชัดเจน การแปลลักษณะดังกล่าวนี้ทำให้มีผู้วิพากษ์วิจารณ์ว่าไม่น่าจะเรียกว่าเป็นการแปล

จากประเภทของการแปลข้างต้นจะเห็นได้ว่า อุละมาอ์และนักวิชาการด้านการแปลทั้งหมดได้แบ่งประเภทของการแปลไว้สอดคล้องกัน ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า การแปลแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ การแปลโดยพยัญชนะหรือการแปลตามตัวอักษร และการแปลแบบเรียบเรียงหรือการแปลโดยอรรถ อย่างไรก็ตามจะมีความแตกต่างในส่วนของการแปลโดยพยัญชนะที่ทั้งมุฮัมมัด อัชชะฮะบีย (Muhammad al-Dhahabiy, n.d.: 1/17-18) และดวงตา สุพล (2541 : 12-14) ได้แบ่งย่อยออกเป็นอีก 2 ประเภท คือการแปลแบบคำต่อคำและการแปลแบบตรงตัว ซึ่งมุฮัมมัด อัชชะฮะบียเห็นว่าตรึงมะฮะฮฺ ฮัรฟียะฮฺ บิฮอัยรฺ มิซลียะฮฺซึ่งหมายถึงการแปลตรงตัวของดวงตา สุพล แม้ว่าจะอนุญาตให้ใช้กับการแปลคำพูดทั่ว ๆ ไปได้ แต่ไม่อนุญาตให้นำวิธีการแปลดังกล่าวมาใช้กับคัมภีร์อัลกุรอาน (Muhammad al-Dhahabiy, n.d.: 1/18)

2.3.3 การแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานแบบตรึงมะฮะฮฺ ตะอ์วีลียะฮฺ

จากการศึกษาเกี่ยวกับประเภทของการตรึงมะฮะฮฺ พบว่านอกจากการแบ่งประเภทของการตรึงมะฮะฮฺความหมายคัมภีร์อัลกุรอานโดยอุละมาอ์ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภทแล้วนั้น ผู้วิจัยได้พบการตรึงมะฮะฮฺอีกประเภทหนึ่ง ซึ่งถือว่าเป็นประเภทที่ 3 ของการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาต่าง ๆ คือ ตรึงมะฮะฮฺ ตะอ์วีลียะฮฺ (ترجمة وتأويلية) หมายถึง การแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานโดยใช้การตีความหรือการเปลี่ยนแปลงความหมายคำไปจากความหมายของคำที่ปรากฏอยู่

ตัวอย่าง ตรึงมะฮะฮฺ ตะอ์วีลียะฮฺ จากพระดำรัสของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ตรัสไว้ว่า

﴿إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ﴾

“แท้จริงบรรดาผู้ร่วมทำสัญญา (ร่วมรบ) กับเจ้านั้น อันที่จริงพวกเขาได้ทำสัญญากับอัลลอฮฺโดยตรง อันอำนาจแห่งอัลลอฮฺย่อมอยู่เหนือ

มือของพวกเขา (ที่ยื่นออกมาสัมผัสกันในสัญญาดังกล่าว)”¹

(สุเราะฮอัลฟัตห ส่วนหนึ่งของอายะฮที่ 10)

จากพระดำรัสของอัลลอฮ ﷻ ในอายะฮข้างต้นตรัสว่า (الله ﷻ) ผู้แปลได้ให้ความหมายโดยอาศัยการตีความที่เปลี่ยนแปลงความหมายไปจากความหมายของคำที่ปรากฏอยู่ว่า “อำนาจแห่งอัลลอฮ ﷻ” ทั้งๆ ที่ความหมายของคำที่ปรากฏอยู่จริงแปลว่า พระหัตถ์ของอัลลอฮ ﷻ

อย่างไรก็ตามผู้วิจัยเห็นว่าการตรึงอะฮ์ที่เหมาะสมสำหรับการนำมาใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติด้านการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาไทยและภาษาอื่นๆ คือการตรึงอะฮ์ฮัฟิยะฮ์ บิฆอयीร์มิฆลียะฮ์ ของมุฮัมมัด อัชชะฮะบีย (Muhammad al-Dhahabiy, n.d : 1/17-19) หรือการแปลแบบตรงตัวของเชวง จันทรเขตต์ ซึ่งให้ความสำคัญกับต้นฉบับอยู่ในระดับที่สอง (เชวง จันทรเขตต์, 2528 : 139) เป็นการแปลคำต่อคำที่รักษาคำและความหมายต้นฉบับไว้ แต่มีการปรับโครงสร้างประโยคให้เข้ากับโครงสร้างของภาษาแปล เพื่อให้เข้าใจความหมาย โดยไม่มีการแต่งเติมหรือตัดทอนใด ๆ ทั้งสิ้น ภาษาแปลอาจจะดูไม่สละสลวย ไม่ราบรื่นแต่ให้ความหมายได้ครบถ้วนและสมบูรณ์ สำหรับในกรณีที่ต้องการอธิบายคำหรือความหมาย ควรใช้เชิงอรรถในการนำเสนอและการใช้ข้อความอธิบายไว้ในวงเล็บ หรือการใช้ตัวหนาแทนคำแปลความหมายอัลกุรอานและตัวบางสำหรับการอธิบายไว้ในบรรทัดเดียวกัน

สำหรับการแปลแต่ละประเภทนั้น จะมีความแตกต่างกันสรุปได้ดังนี้

1. ตรึงอะฮ์ฮัฟิยะฮ์ มิฆลียะฮ์ หรือการแปลคำต่อคำแตกต่างจากตรึงอะฮ์ฮัฟิยะฮ์ บิฆอयीร์ มิฆลียะฮ์หรือการแปลตรงตัว ตรงที่ตรึงอะฮ์ฮัฟิยะฮ์ มิฆลียะฮ์นั้นผู้แปลจะให้ความเคร่งครัดในการนำถ้อยคำของฉบับแปลมาวางแทนที่ตำแหน่งของต้นฉบับโดยไม่ได้ให้ความสำคัญกับความหมายว่าจะเป็นอย่างใด ในขณะที่ตรึงอะฮ์ฮัฟิยะฮ์ บิฆอयीร์ มิฆลียะฮ์จะให้ความสำคัญและพิจารณาความหมายตามโครงสร้าง การจัดลำดับและการเรียงเรียงถ้อยคำโดยที่ไม่มีการเพิ่มเติม ตัดถ้อยคำ และจะไม่มีการอธิบายขยายความแต่อย่างใด (Muhammad al-Fawzan, 2001 : 25)

2. ตรึงอะฮ์ฮัฟิยะฮ์ มิฆลียะฮ์แตกต่างอย่างสิ้นเชิงกับตรึงอะฮ์ฮัฟิยะฮ์ บิฆอयीร์ มิฆลียะฮ์หรือการแปลแบบอธิบาย ตรงที่ตรึงอะฮ์ฮัฟิยะฮ์ บิฆอयीร์ มิฆลียะฮ์นั้นจะให้ความสำคัญกับความหมาย มีการเพิ่มถ้อยคำ ข้อความและมีการอธิบายเพิ่มจากตัวบท

3. ตรึงอะฮ์ฮัฟิยะฮ์ บิฆอयीร์ มิฆลียะฮ์ แตกต่างจากตรึงอะฮ์ฮัฟิยะฮ์ บิฆอयीร์ มิฆลียะฮ์ ตรงที่ตรึงอะฮ์ฮัฟิยะฮ์ บิฆอयीร์ มิฆลียะฮ์นั้น จะให้ความสำคัญกับความหมายตามโครงสร้างประโยค และมีการเรียงเรียงถ้อยคำแต่ไม่มีการตัดทอนหรือเติมถ้อยคำ ข้อความหรือการอธิบายใด ๆ

¹ วินัย สมะฮะฮุน อัลกุรอานฉบับแปลภาษาไทย , มปป. : 2/1031

ทั้งสิ้น ในขณะที่ตรึงมะฮะฮ์ ตัฟสีรียะฮ์นั้น จะให้ความสำคัญกับความหมาย มีการเพิ่มถ้อยคำข้อความ และการอธิบายความหมายเพิ่มเติมเพื่อให้ได้ความเข้าใจมากขึ้น

เพื่อให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างตรึงมะฮะฮ์ ฮัรฟียะฮ์ บิฆอยรียะฮ์ มิซลียะฮ์กับ ตรึงมะฮะฮ์ ตัฟสีรียะฮ์ โดยพิจารณาตัวอย่างจากพระดำรัสที่อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสไว้ว่า

﴿وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا﴾

“และอย่าให้มือของเจ้าถูกตรึงอยู่ที่คอของเจ้า และอย่าแบมันจน

หมดสิ้น มิฉะนั้นเจ้าจะกลายเป็นผู้ถูกประณาม เศร้าโศกเสียใจ”

(สุเราะฮ์อัลอิสรอ์ อายะฮ์ที่ 29)

ถ้าหากผู้แปลต้องการแปลแบบตรงตัวอักษร ผู้แปลจะนำคำศัพท์ของภาษาที่ต้องการแปลหรือภาษาฉบับแปลที่ให้ความหมายว่า “ห้ามมิให้นำมือมาผูกติดที่คอและห้ามมิให้แบมือจนสุด” แน่نونจะเกิดคำถามกับผู้แปลและผู้อ่านฉบับแปลว่า เหตุใดอัลลอฮ์ ﷻ จึงห้ามมิให้นำมือมาผูกไว้ที่คอและห้ามมิให้แบมือจนสุด (al-Zurqaniy, 1996 : 2/122) ¹

หากแต่ความหมายจากอายะฮ์ข้างต้นมีความหมายโดยนัยประหวัด ซึ่งบรรดานัก อรรถาธิบายคัมภีร์อัลกุรอานได้ให้ความหมายไว้ว่า อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสในเชิงเปรียบเทียบ อุปมาอุปไมย โดยอุปมาความตระหนี่จนเกินความพอดี อุปไมยเหมือนกับการนำมือมาผูกติดไว้กับคอทำให้ไม่สามารถหยิบยื่นสิ่งใดให้กับตนเองและไม่สามารถหยิบยื่นสิ่งใดให้กับผู้อื่นได้ และพระองค์ทรงอุปมา ความสรุ่ยสร้อยจนเกินขอบเขตอุปไมยเหมือนกับการยื่นมือไปด้านหน้าไม่ว่าจะเป็นเรื่องการใช้จ่าย หรือการยื่นให้กับผู้อื่นจนเกินขอบเขตและเกินความเหมาะสม (al-Baghawiy, 1990 : 5/90) ² ดังนั้น การตรึงมะฮะฮ์ ฮัรฟียะฮ์ มิซลียะฮ์ หรือการแปลแบบคำต่อคำ จึงเป็นเพียงการถ่ายทอดถ้อยคำของ ต้นฉบับจากภาษาหนึ่งไปเป็นอีกภาษาหนึ่งเท่านั้น โดยไม่คำนึงถึงเนื้อหาสาระที่ต้นฉบับเดิมต้องการ สื่อสาร ส่วนตรึงมะฮะฮ์ ฮัรฟียะฮ์ บิฆอยรียะฮ์ มิซลียะฮ์ หรือการแปลแบบตรงตัวจะให้ความเข้าใจได้มากกว่า เพราะจะให้ความสำคัญกับความหมายตามโครงสร้างประโยคและมีการเรียบเรียงถ้อยคำ โดยที่ไม่มีการเพิ่มเติมข้อความใด ๆ และตรึงมะฮะฮ์ ตัฟสีรียะฮ์ จะให้ความสำคัญอย่างยิ่งกับความหมายที่ถูกถ่ายทอดออกไป จึงมีการเพิ่มเติมถ้อยคำ ข้อความและการอธิบายความหมาย เพื่อให้เกิดความเข้าใจได้อย่างสมบูรณ์ที่สุด

4. ตรึงมะฮะฮ์ ตะอ์วีลียะฮ์ แตกต่างจากตรึงมะฮะฮ์ ตัฟสีรียะฮ์ ตรงที่การตรึงมะฮะฮ์ ตะอ์วีลียะฮ์ เป็นการแปลโดยการเปลี่ยนแปลงความหมายคำไปจากความหมายของคำที่ปรากฏอยู่ เนื่องจากไม่ต้องการให้คุณลักษณะของอัลลอฮ์ ﷻ เหมือนกับสิ่งถูกสร้าง ในขณะที่การตรึงมะฮะฮ์

¹ ดูเพิ่มใน Muhammad al-Dhahabiy, n.d. : 1/19-20.

² ดูเพิ่มใน al-Qurtubiy, 2006 : 13/67-68 , Ibn Kathir, 1981 : 2/374-375.

ศัพท์ระยะย จะให้ความหมายของคำตามที่ปรากฏและจะใช้วิธีการอธิบายขยายความเพื่อให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจมากขึ้น

2.4 ความแตกต่างระหว่างศัพท์ระยะย (การแปล) กับศัพท์ (การอธิบาย)

อัสซุรกอญี (al-Zurqaniy, 1996 : 2/4) ได้กล่าวถึงความหมายของศัพท์ไว้ว่า หากพิจารณาความหมายในทางภาษาศาสตร์หมายถึงการให้ความชัดเจน การอธิบาย และหากพิจารณาความหมายทางวิชาการ ศัพท์ หมายถึงวิชาที่ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับคัมภีร์อัลกุรอานด้านความหมายซึ่งจะนำไปสู่สิ่งที่อัลลอฮ์ ﷻ ทรงประสงค์ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้อธิบาย จากความหมายการศัพท์ข้างต้นเมื่อเปรียบเทียบกับความหมายของการศัพท์ระยะย จะเห็นความแตกต่างด้านความหมายอย่างชัดเจนว่ามีความแตกต่างกัน อย่างไรก็ตามอัสซุรกอญี (al-Zurqaniy, 1996 : 2/124-126) ยังได้อธิบายให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างศัพท์ระยะยกับการศัพท์ไว้ดังนี้

1. รูปแบบและลักษณะของการศัพท์ระยะยเป็นรูปแบบที่พยายามรักษารูปประโยคและความหมายของต้นฉบับเดิมไว้อย่างสมบูรณ์โดยที่ไม่มีการขยายความเพิ่มเติม ซึ่งแตกต่างจากการศัพท์ เพราะการศัพท์เป็นการขยายความและอธิบายเพื่อเชื่อมโยงกับต้นฉบับเดิมเสมอ เช่นการนำเสนอคำศัพท์ หรือประโยคที่มีความหมายสำคัญหรือมีความหมายเป็นนัยประหวัดมาอธิบายเพิ่มเติมเพื่อเชื่อมโยงกับต้นฉบับเดิม
2. การศัพท์ระยะยไม่อนุญาตให้แปลนอกเหนือจากต้นฉบับซึ่งหมายถึงการห้ามมิให้เพิ่มเติม ตัดทอน เปลี่ยนแปลงคำหรือข้อความจากต้นฉบับ ถึงแม้จะพบข้อผิดพลาดเกิดขึ้นกับต้นฉบับก็ตามในขณะที่การศัพท์คือการอธิบายในส่วนที่เกี่ยวข้องและมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับต้นฉบับเพื่ออธิบายความหมายหรือขยายความให้มากกว่าตัวบทเดิมและในกรณีที่พบข้อผิดพลาดจะต้องทำการชี้แจงข้อผิดพลาดพร้อมทั้งนำเสนอในสิ่งที่ถูกต้อง
3. การศัพท์ระยะยที่ดีจะต้องคำนึงถึงความหมายและวัตถุประสงค์ของต้นฉบับในขณะที่การศัพท์อาจอธิบายความหมายโดยสรุปหรืออธิบายโดยละเอียดครอบคลุมวัตถุประสงค์ของต้นฉบับอย่างละเอียดหรือโดยสังเขป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของผู้อธิบายและกลุ่มเป้าหมายที่ผู้อธิบายต้องการสื่อสาร
4. การศัพท์ระยะยเป็นการถ่ายทอดแนวคิดที่มาจากต้นฉบับอย่างแท้จริง ในขณะที่การศัพท์เป็นความเข้าใจ เป็นแนวคิดและทัศนะของผู้อธิบายที่เกี่ยวกับต้นฉบับซึ่งอาจจะถูกต้องหรือผิดพลาดก็เป็นได้

นอกจากนี้พะฮัด (Fahd al-Rumiy, 2003 : 27) ยังได้กล่าวถึงความแตกต่างระหว่างการตรึงชะฮ์กับการตีฟสิร์ไว้อีกว่า ผู้อ่านผลงานแปลจะทราบได้ว่าเป็นผลงานจากการแปล แม้ว่าจะเป็นข้อความเพียงสั้น ๆ ก็ตาม เพราะผู้แปลมักจะอ้างอิงถึงต้นฉบับเจ้าของคำพูด แม้ว่าผู้อ่านผลงานแปลจะไม่เข้าใจภาษาของเจ้าของคำพูด หรือเจ้าของคำพูดอาจไม่เข้าใจภาษาที่ถูกถ่ายทอดเป็นภาษาอื่นก็ตาม ในขณะที่การอธิบายด้วยบทนั้นเป็นไปได้ที่จะอ้างอิงไปยังเจ้าของตัวบทเดิม แต่จะอ้างอิงไปยังผู้ที่ทำการอธิบายแทน เช่น เราจะพบเห็นการอ้างอิงหนังสืออธิบายว่า ตีฟสิร์อิบนุกะษีร์ ตีฟสิร์อัลบัฆฆะเราะวีย ตีฟสิร์อัลนะสะฟีย เป็นต้น

จากความแตกต่างของการตรึงชะฮ์กับการตีฟสิร์ที่อิซซุรกอเนียและพะฮัดได้นำเสนอไปแล้วนั้น ผู้วิจัยได้สรุปความแตกต่างในรูปแบบตารางเปรียบเทียบความแตกต่างเพื่อให้เห็นได้ชัดเจนมากขึ้น ดังนี้

ตารางที่ 5 ตารางแสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตรึงชะฮ์กับการตีฟสิร์

มิติความแตกต่าง	ตรึงชะฮ์ (การแปล)	ตีฟสิร์ (การอธิบาย)
1. ด้านรูปแบบ	ต้องรักษารูปประโยคและความหมายต้นฉบับ	ไม่ต้องรักษารูปประโยคและความหมายแต่ต้องพยายามอธิบายขยายความ
2. ด้านการรักษารูปประโยคของต้นฉบับ	1. ไม่อนุญาตให้แปลนอกเหนือจากต้นฉบับ แม้พบข้อผิดพลาด 2. ไม่อนุญาตให้เพิ่มเติมหรือตัดทอนต้นฉบับ	1. อนุญาตให้อธิบายขยายความเพิ่มเติมในสิ่งที่เชื่อมโยงกับตัวบท 2. หากพบข้อผิดพลาดจำเป็นต้องชี้แจงและแก้ไขให้ถูกต้อง
3. ด้านวัตถุประสงค์	การแปลต้องคำนึงถึงความหมายและวัตถุประสงค์ของต้นฉบับ	ในการอธิบายอาจอธิบายโดยสรุปหรืออธิบายโดยละเอียดซึ่งจะครอบคลุมวัตถุประสงค์ของต้นฉบับ
4. ด้านแนวคิด	1. ผลงานแปลเป็นแนวคิดของต้นฉบับทั้งสิ้น มิใช่แนวคิดของผู้แปล 2. ข้อผิดพลาดที่พบในผลงานเป็นของผู้เขียนต้นฉบับ	1. ผลงานที่ออกมาเป็นแนวคิดและทัศนะของผู้อธิบาย 2. ข้อผิดพลาดที่พบในผลงานเป็นของผู้อธิบาย

มิติความแตกต่าง	ตรึงมะฮฺ (การแปล)	ตัฟสีร์ (การอธิบาย)
5. ด้านการอ้างอิง	ผลงานแปลที่ออกมาสามารถอ้างอิงถึงผู้เขียนต้นฉบับได้ แม้เป็นเพียงข้อความสั้น ๆ ก็ตาม	ผลงานจากการอธิบายต้องอ้างอิงถึงผู้อธิบาย

จากความแตกต่างของการตรึงมะฮฺและการตัฟสีร์ที่ได้สรุปไว้ข้างต้น ชี้ให้เห็นว่า อุละมาอ์มีทัศนะเป็นไปในทิศทางเดียวกันว่า ตัฟสีร์หรือการอธิบายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นสิ่งที่อนุญาตให้กระทำได้และเป็นสิ่งที่ควรต้องดำเนินการ เพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจให้กับชาวมุสลิมโดยทั่วไป และทุกคนสามารถอธิบายคัมภีร์อัลกุรอานได้หากเขามีความรู้ ความเข้าใจ ภาษาอาหรับและภาษาที่เขาต้องการจะอธิบาย แต่มีเงื่อนไขว่าต้องไม่อธิบายจนเกินขอบเขตความหมายของการอธิบาย ตัวอย่างเช่น การอธิบายคัมภีร์อัลกุรอานด้วยทัศนะของตนเอง และการพยายามอธิบายคัมภีร์อัลกุรอานให้สอดคล้องกับทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์ (Fahd al-Rumiy, 1983 : 1/441)

สำหรับการเรียกผลงานการอธิบายสามารถเรียกว่า ผลงานการอธิบายคัมภีร์อัลกุรอานภาษาอาหรับ ผลงานการอธิบายคัมภีร์อัลกุรอานภาษาไทย เป็นต้น และยังอาจอ้างถึงผลงานการอธิบายไปยังผู้อธิบายคัมภีร์อัลกุรอานได้ว่า ตัฟสีร์อ็ฏฏอบรีย์ ตัฟสีร์อรรอซีย์ เป็นต้น และเช่นเดียวกัน สามารถที่จะอ้างอิงผลงานไปยังผู้ที่ทำหน้าที่อธิบายด้วยภาษาอื่น ๆ ได้ เช่น การอธิบายความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาไทยของต่วนสุวรรณศาสน์ เป็นต้น

2.5 ข้อบัญญัติการตรึงมะฮฺ (การแปล) ความหมายคัมภีร์อัลกุรอาน

จากผลงานแปลของนักบูรพาคติ¹ ที่ปรากฏให้เห็นถึงความพยายามบิดเบือนความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเพื่อสร้างความเคลือบแคลงสงสัยโดยอาศัยการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นเครื่องมือ กับคนอีกกลุ่มหนึ่งที่ใช้การแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่อิสลาม และเพื่อปกป้องยับยั้งการบิดเบือนความหมายที่ถูกต้องของคัมภีร์อัลกุรอานจึงทำให้เกิดแนวคิดที่แตกต่างกันระหว่างอุละมาอ์ ทั้งในอดีตและปัจจุบันแบ่งออกเป็น 3 ทัศนะคือ 1) อนุญาตให้แปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานได้อย่างเสรีโดยปราศจากเงื่อนไข 2) ห้ามมิให้แปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานในทุก ๆ ประเภทและทุก ๆ กรณี และ 3) อุละมาอ์ที่มีแนวคิดสายกลาง

¹ นักบูรพาคติ หมายถึง บุคคลที่เข้ามาศึกษาค้นคว้าความรู้ในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับโลกตะวันออก เช่น ภาษาศาสตร์ วัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณี ซึ่งโดยส่วนใหญ่เป็นชาวตะวันตก

ที่พยายามรวมแนวคิดของผู้ที่ต้องการรักษาคุณลักษณะพิเศษของคัมภีร์อัลกุรอานไว้โดยไม่อนุญาตให้แปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานกับแนวคิดของผู้ที่ต้องการเผยแพร่อิสลามและคัมภีร์อัลกุรอานโดยใช้การแปลเป็นสื่อกลาง (Muhammad al-Fawzan, 2001 : 28) ดังนั้นจึงมีข้อบัญญัติรายละเอียดและเหตุผลของการแปลแต่ละประเภทที่แตกต่างกัน ซึ่งอุละมาอ์ได้แบ่งประเภทของตรึงมะฮะฮ์ออกเป็น 2 ประเภท คือ ตรึงมะฮะฮ์ ฮัรฟียะฮ์ และตรึงมะฮะฮ์ ตัฟสีรียะฮ์ นอกจากนี้ตรึงมะฮะฮ์ ฮัรฟียะฮ์ ยังแบ่งย่อยออกเป็นอีก 2 ประเภท คือตรึงมะฮะฮ์ ฮัรฟียะฮ์ มิซลียะฮ์ และตรึงมะฮะฮ์ ฮัรฟียะฮ์ บิฆอยรี มิซลียะฮ์ เมื่อต้องการกล่าวถึงข้อบัญญัติของตรึงมะฮะฮ์จึงจำเป็นต้องแยกข้อบัญญัติของแต่ละประเภทพร้อมทั้งเหตุผลของอุละมาอ์ที่สนับสนุนและอุละมาอ์ที่คัดค้านหรือมีความเห็นต่าง ดังนี้

2.5.1 ข้อบัญญัติ ตรึงมะฮะฮ์ ฮัรฟียะฮ์ มิซลียะฮ์

อุละมาอ์ได้ให้ทัศนะที่สอดคล้องและเป็นเอกฉันท์ว่า ไม่อนุญาตให้แปลคัมภีร์อัลกุรอานแบบฮัรฟียะฮ์ มิซลียะฮ์ หรือแปลคำต่อคำ เนื่องจากการแปลที่พยายามรักษาถ้อยคำและโครงสร้างของประโยคในภาษาเดิมอย่างเคร่งครัด เป็นการแปลโดยการนำถ้อยคำ สำนวนของภาษาที่ต้องการแปลมาวางแทนที่ตำแหน่งถ้อยคำในตัวของอัลกุรอาน การแปลในลักษณะนี้ทำให้เนื้อความของภาษานับแปลเข้าใจได้ยาก ด้วยธรรมชาติของทั้งสองภาษาที่มีความแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง ดังนั้นการแปลแบบคำต่อคำจึงเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ (al-Zurqaniy, 1996 : 2/121) ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลตามหลักความเป็นจริงหรือเหตุผลทางบทบัญญัติ ซึ่งสอดคล้องกันกับอัลกอฎฎอน (al-Qattan, 1995 : 324) ที่ได้กล่าวว่า นักวิชาการด้านภาษาศาสตร์จะทราบดีว่าการแปลแบบคำต่อคำไม่สามารถกระทำได้ในทางปฏิบัติ แม้ว่าจะพยายามรักษาสำนวนและความหมายทั้งหมดของต้นฉบับเดิมไว้ก็ตาม ทั้งนี้เนื่องจากว่าแต่ละภาษาย่อมมีธรรมชาติและวัฒนธรรมของภาษาที่แตกต่างกัน

มุฮัมมัด อัซซะฮะบีย (Muhammad al-Dhahabi, n.d.: 1/18) ได้ให้เหตุผลที่ไม่อนุญาตให้แปลคัมภีร์อัลกุรอานแบบคำต่อคำไว้ว่า คัมภีร์อัลกุรอานถูกประทานลงมาด้วยวัตถุประสงค์สองประการคือ 1) เพื่อเป็นสิ่งมหัศจรรย์ที่จะยืนยันและรับรองการเป็นนบีของนบีมุฮัมมัด ﷺ และ 2) เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตของมวลมนุษยย์เพื่อความผาสุกทั้งในโลกปัจจุบันและโลกแห่งอนาคต การแปลคัมภีร์อัลกุรอานแบบคำต่อคำจะทำให้วัตถุประสงค์ทั้งสองประการนั้นหมดไป ทั้งในส่วนที่คัมภีร์อัลกุรอานเป็นสิ่งมหัศจรรย์ในการยืนยันการเป็นนบีของนบีมุฮัมมัด ﷺ เป็นสิ่งมหัศจรรย์ในด้านความหมายที่กล่าวถึงสิ่งเร้นลับทั้งที่เกิดขึ้นในอดีตและสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต นอกจากนี้คัมภีร์อัลกุรอานยังเป็นสิ่งมหัศจรรย์ทางด้านภาษาไม่ว่าจะเป็นถ้อยคำ สำนวน โวหาร วาทศิลป์ การอุปมาอุปไมย ล้วนเป็นคุณลักษณะพิเศษของคัมภีร์อัลกุรอานซึ่งทุก ๆ ภาษาย่อมมีเอกลักษณ์และ

ธรรมชาติของภาษาที่แตกต่างกัน ดังนั้นเมื่อแปลคัมภีร์อัลกุรอานแบบคำต่อคำจึงทำให้เอกลักษณ์ทางภาษาของคัมภีร์อัลกุรอานหายไป และทำให้ความเป็นสิ่งมหัศจรรย์นั้นหายไปด้วย สำหรับวัตถุประสงค์ข้อที่สอง เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตเพื่อความผาสุกของมวลมนุษย์ทั้งในโลกปัจจุบันและโลกแห่งอนาคตนั้น โดยการนำเอาบทบัญญัติต่าง ๆ มาเป็นแนวทางปฏิบัติซึ่งทุก ๆ คนสามารถเข้าใจได้จากความหมายอัลกุรอานที่เป็นนัยตรงและไม่มีผลแต่อย่างใดกับการแปลความหมายเป็นภาษาอื่น ๆ ซึ่งในความหมายนี้สามารถที่จะแปลบทบัญญัติเหล่านั้นเป็นภาษาต่าง ๆ ได้ อย่างไรก็ตามในตัวของอัลกุรอานในบางอายะฮ์ได้กล่าวถึงบทบัญญัติและแนวทางปฏิบัติที่มีความหมายเป็นนัยประหวัดที่นักวิเคราะห์เท่านั้นที่สามารถเข้าใจความหมายดังกล่าวได้ หากผู้แปลไม่มีความรู้เกี่ยวกับความหมายที่เป็นนัยประหวัดก็ไม่สามารถที่จะรักษาความหมายที่ถูกต้องตามที่ปรากฏในคัมภีร์อัลกุรอานได้

แต่อย่างไรก็ตาม หากต้องการจะแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานแบบคำต่อคำนั้น ต้องมีเงื่อนไขสองประการคือ 1) พบคำศัพท์ของภาษาฉบับแปลที่สามารถนำมาแทนที่ตำแหน่งของภาษาต้นฉบับได้ 2) จะต้องมีสรรพนามและคำเชื่อมที่เหมือนกันระหว่างภาษาฉบับแปลกับภาษาต้นฉบับ (al-Zurqaniy, 1996 : 2/123) ซึ่งโดยความเป็นจริง เงื่อนไขทั้งสองประการนั้นเป็นสิ่งที่ปฏิบัติได้ยากมากสำหรับการแปลถ้อยคำทั่ว ๆ ไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับคัมภีร์อัลกุรอานซึ่งเป็นพระดำรัสของอัลลอฮ์ ﷻ และเป็นสิ่งมหัศจรรย์ ยิ่งเป็นสิ่งที่ไม่สามารถที่จะปฏิบัติได้ ด้วยกับเหตุผลทางบทบัญญัติและเหตุผลที่พิจารณาจากความเป็นจริงที่เกิดขึ้น

2.5.2 ข้อบัญญัติ ตัรฎูมะฮฺ ฮัรฟิยะฮฺ บิฆอयीร์ มิฆลียะฮฺ

อุละมาอ์มีทัศนะที่แตกต่างกันเกี่ยวกับการแปลคัมภีร์อัลกุรอานแบบตัรฎูมะฮฺ ฮัรฟิยะฮฺ บิฆอयीร์ มิฆลียะฮฺ หรือการแปลแบบตรงตัวของดวงตา สຸพລ โดยที่แต่ละฝ่ายพยายามนำเสนอเหตุผลเพื่อสนับสนุนทัศนะของตน ดังนี้

2.5.2.1 ทัศนะที่อนุญาตให้แปลคัมภีร์อัลกุรอานแบบฮัรฟิยะฮฺ บิฆอयीร์ มิฆลียะฮฺ

อุละมาอ์ที่อนุญาตและสนับสนุนให้แปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานแบบฮัรฟิยะฮฺ บิฆอयीร์ มิฆลียะฮฺ เป็นภาษาต่าง ๆ โดยนำเสนอหลักฐานและเหตุผลประกอบ สรุปได้ดังนี้

1. อิสลามมิใช่ศาสนาสำหรับชาวอาหรับหรือผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจในภาษาอาหรับเท่านั้น ในทางตรงกันข้ามอิสลามเรียกร้องเชิญชวนมวลมนุษยชาติให้ได้รับความรู้ความเข้าใจในอิสลามและสิ่งที่ปรากฏอยู่ในคัมภีร์อัลกุรอาน ดังนั้นการแปลคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาต่าง ๆ จึง

เป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้บุคคลที่ไม่มีความรู้ภาษาอาหรับได้รับความรู้ความเข้าใจในอิสลามและคัมภีร์อัลกุรอานโดยการศึกษาผ่านคัมภีร์อัลกุรอานฉบับแปล (Fahd al-Rumiy, 2003 : 1/419)

2. บุคคลที่ไม่มีความรู้ภาษาอาหรับ ขาดโอกาสที่จะได้ซาบซึ้งกับบรรณรศของภาษาที่ปรากฏในคัมภีร์อัลกุรอานซึ่งถือว่าเป็นสิ่งมหัศจรรย์ยิ่งทางภาษา แต่เขายังสามารถศึกษา พินิจพิจารณา วิเคราะห์ ไตร่ตรองและเรียนรู้บทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับหลักศรัทธาและการปฏิบัติจาก ความหมายของคัมภีร์อัลกุรอานที่ถูกถ่ายทอดเป็นภาษาต่าง ๆ ที่เขาสามารถเข้าใจได้ (Fahd al-Rumiy, 1983 : 17)

3. จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์และทัศนะของอุละมาอ์ต่างยืนยันว่าชาวอาหรับหรือแม้แต่บรรดาเศาะฮาบะฮ์ในอดีตก็ยังมี ความเข้าใจความหมายคัมภีร์อัลกุรอานในบางอายะฮ์แตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสามารถทางภาษาของแต่ละคน ซึ่งในสมัยนั้นหากผู้ใดไม่เข้าใจในความหมายคัมภีร์อัลกุรอานอายะฮ์ใดผู้ที่ทำให้คำตอบได้ดีที่สุดก็คือท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ซึ่งพระองค์อัลลอฮ์ﷻ ได้มอบหมายภารกิจที่สำคัญนี้แก่ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ในการแปลความหมายและขยายความเข้าใจในตัวบทคัมภีร์อัลกุรอาน (Fahd al-Rumiy, 1983 : 18) จะเห็นได้ว่าแม้แต่บรรดาเศาะฮาบะฮ์และชาวอาหรับยังต้องการคำอธิบาย ดังนั้นบุคคลที่ไม่มีความรู้ ความเข้าใจในภาษาอาหรับยังต้องการคำอธิบายเป็นเท่าทวีคูณด้วยภาษาที่แต่ละคนสามารถเข้าใจได้

4. ผลงานแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานในอดีตเกิดจากนักบูรพาคดีชาวตะวันตกซึ่งพบความผิดพลาดอย่างมากในการแปล ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่สำหรับมุสลิมที่มีความรู้ความเข้าใจในภาษาอาหรับที่จะทำหน้าที่แปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาต่าง ๆ อย่างถูกต้อง เพื่อป้องกันการบิดเบือนความหมายคัมภีร์อัลกุรอาน (Muhammad al-Wajdiy, 1936 : 12)

5. บุคคลที่มีความรู้ความเข้าใจในภาษาอาหรับมักปฏิเสธที่จะแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเนื่องจากวิตกกังวลว่าจะเกิดข้อผิดพลาดและการบิดเบือนขึ้นในการแปล แต่ทั้งข้อผิดพลาดและการบิดเบือนนั้นก็มิได้เกิดขึ้นเฉพาะกับการแปลเท่านั้น ในการอธิบายคัมภีร์อัลกุรอานก็สามารถเกิดข้อผิดพลาดและการบิดเบือนได้เช่นกัน แต่ก็ไม่ปรากฏว่ามีอุละมาอ์คนใดห้ามอธิบายคัมภีร์อัลกุรอาน (Muhammad al-Wajdiy, 1936 : 12)

6. มีการอ้างอิงหลักฐานจากตำราประวัติศาสตร์ถึงการอนุญาตให้อ่านคำแปลอัลกุรอานสุเราะฮ์อัลฟาตีฮะฮ์ในการปฏิบัติละหมาดได้ เช่น คำพูดของอัสสะรอคดียฺในหนังสืออัลมัปสุฎฺ กล่าวไว้ว่า “กรณีการอ่านสุเราะฮ์อัลฟาตีฮะฮ์ด้วยภาษาเปอร์เซียในการปฏิบัติละหมาดเป็น

สิ่งที่ปฏิบัติได้ในทัศนะของอบู ฮะนีฟะฮฺ ในขณะที่อบู ยูสุฟ¹ และมุฮัมมัด² ไม่อนุญาตหากผู้นั้นสามารถอ่านภาษาอาหรับได้” (al-Sarakhsiy, 1989 : 1/37)³

7. นักบูรพาคดีจำนวนมากได้แปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานหลายร้อยฉบับเป็นภาษาต่าง ๆ หลายสิบภาษา ซึ่งนักบูรพาคดีส่วนใหญ่มีอคติต่ออิสลามเป็นทุนเดิม ดังนั้นการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานของพวกเขาจึงมีจุดประสงค์เพียงเพื่อต้องการบิดเบือนความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเท่านั้น ดังนั้นการไม่อนุญาตให้ชาวมุสลิมที่มีความรู้ความเข้าใจในภาษาอาหรับแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานจึงยิ่งเป็นการเปิดโอกาสให้กับผู้ที่มีอคติต่ออิสลามเผยแพร่ความหมายคัมภีร์อัลกุรอานอย่างบิดเบือนและสร้างความเคลือบแคลงให้กับมุสลิมที่อ่านผลงานเหล่านั้น นอกจากนี้หากอูละมาอ์ละเลยต่อการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานจึงเป็นการแสดงให้เห็นถึงการยอมรับคัมภีร์อัลกุรอานฉบับแปลที่ถูกบิดเบือนโดยนักบูรพาคดี (Abdullah ‘Abbas al-Nadwiy, 1996 : 17)

8. หากอูละมาอ์ไม่ให้ความสำคัญกับการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานมุสลิมทั่วโลกจะขาดแหล่งข้อมูลอ้างอิงที่ถือว่าสำคัญที่สุด และจะพบแต่เพียงคัมภีร์อัลกุรอานฉบับภาษาอาหรับที่ใช้อ่านเพื่อให้ได้รับกุศลตอบแทนเท่านั้น (Abdullah ‘Abbas al-Nadwiy, 1996 : 17) หากแต่ผู้อ่านขาดความเข้าใจโดยสิ้นเชิงต่อเนื้อหาสาระและจุดประสงค์ที่มีอยู่ในคัมภีร์อัลกุรอาน

9. ในคริสต์ศตวรรษที่ 16 นักบูรพาคดีที่มีอคติต่ออิสลามพยายามพิสูจน์ให้เห็นว่าอิสลามเป็นเพียงศาสนาที่เรียกร้องเชิญชวนเฉพาะกลุ่มชนชาติอาหรับในคาบสมุทรอาหรับเท่านั้น เนื่องจากคัมภีร์อัลกุรอานถูกประทานลงมาเป็นภาษาอาหรับ ดังนั้นหากอูละมาอ์ละเลยต่อการให้ความสำคัญกับการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานก็เท่ากับว่าส่งเสริม สนับสนุนให้มีการบิดเบือนข้อเท็จจริงที่มีอยู่ในคัมภีร์อัลกุรอานฉบับแปลโดยนักบูรพาคดี (Abdullah ‘Abbas al-Nadwiy, 1996 : 26)

นอกจากนี้ มุฮัมมัด ฝรั่ง อัลวะญดีดี (Muhammad al-Wajdiy, 1936) ได้เขียนบทความตีพิมพ์ในนิตยสารอัลอัซฮัร เรื่อง “หลักฐานทางวิชาการในการอนุญาตแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาต่าง ๆ” เพื่อสนับสนุนแนวความคิดการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานโดยได้

¹ อบูยูสุฟ มีนามว่า ยะฮ์ยิบ บุตรีอิบรอฮีม อัลอันศอริย เกิดปีฮิจญ์เราะฮ์ศักราช 113 เป็นอูละมาอ์ด้านนิติศาสตร์อิสลามในมัชฮับฮะนะฟียะฮฺ และเป็นลูกศิษย์คนสำคัญของอบูฮะนีฟะฮฺ เคยดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาในสมัยมุฮัมมัด อัลมะหฺดี มุซา อัลฮาดิย และฮารุณ อัรเราะซิด ผู้ปกครองในราชวงศ์อับบาสีย เสียชีวิตในปีฮิจญ์เราะฮ์ศักราช 183

² มุฮัมมัด อัลฮะสัน บุตรฟรกอด อัชชะบานีย เกิดปีฮิจญ์เราะฮ์ศักราช 132 ณ อีรัก เป็นผู้ติดตามอบูฮะนีฟะฮฺ เคยศึกษาจากอบูยูสุฟและเดินทางไปศึกษากับอิมามมาลิกเป็นเวลา 3 ปี ณ นครมะดีนะฮฺ เคยพบกับอิมามอัชชาฟีอีย เสียชีวิตในปีฮิจญ์เราะฮ์ศักราช 189

³ ดูเพิ่มใน Ibn al-Hammam, 2003 : 1/290.

นำเสนอเหตุผลในการอนุญาตให้แปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานไว้อย่างชัดเจน ในเวลาเดียวกันก็ได้ตอบโต้แนวคิดที่ไม่อนุญาตให้แปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานไว้ด้วยเช่นกัน

2.5.2.2 ทักษะที่ปฏิเสธและห้ามการแปลคัมภีร์อัลกุรอานแบบฮัรฟียะฮฺ บิฆอຍริ

มิฆลียะฮฺ

สำหรับกลุ่มที่ปฏิเสธและห้ามมิให้แปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาอื่น ๆ ได้พยายามนำเสนอหลักฐานและเหตุผลเพื่อหักล้างเหตุผลของผู้สนับสนุนการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอาน สรุปได้ดังนี้

1. ในอดีตท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ไม่เคยแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานและไม่เคยใช้ให้ผู้ใดแปล นอกจากนี้บรรดาเศาะฮาบะฮฺและตาบิอีนก็ไม่เคยแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานด้วยเช่นกัน (Muhammad al-Fawzan, 2001 : 31) ดังนั้นการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานจึงเป็นการอุตริขึ้นในอิสลาม

2. ในคัมภีร์อัลกุรอานมีอายะฮฺเกี่ยวกับพระนามและคุณลักษณะของอัลลอฮฺ ﷻ และมีคำศัพท์เฉพาะทางวิชาการ เช่น การละหมาด การถือศีลอด และมีถ้อยคำเกี่ยวกับหลักการศรัทธา เมื่อผู้แปลพยายามที่จะแปลถ้อยคำเหล่านี้ทุก ๆ ถ้อยคำ จะทำให้ความหมายของคำศัพท์เฉพาะต่าง ๆ มีความหมายบิดเบือนผิดเพี้ยนไปจากความหมายที่ถูกต้อง (Muhammad al-Fawzan, 2001 : 31)

3. การเปิดโอกาสให้มีการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานจะทำให้กลุ่มที่อ้างตัวว่าเป็นอุละมาอ์เข้ามามีบทบาทและใช้การแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นเครื่องมือในการบิดเบือนความหมายเพื่อให้สอดคล้องกับแนวคิดของกลุ่มตน เช่น กลุ่มก๊อดยานียะฮฺ และกลุ่มชีอะฮฺ เป็นต้น (Muhammad al-Fawzan, 2001 : 32)

4. เนื่องจากคัมภีร์อัลกุรอานประทานลงมาด้วยวัตถุประสงค์สองประการ คือ เพื่อเป็นบทบัญญัติ เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตของมวลมนุษย และเป็นสิ่งมหัศจรรย์เพื่อยืนยันการเป็นนบีมุฮัมมัด ﷺ ดังนั้นการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานจะทำให้วัตถุประสงค์นั้นสูญหายไป (Muhammad al-Dhahabiy, n.d. : 1/18)

5. การแปลหรือการถ่ายทอดถ้อยคำจากภาษาหนึ่งไปยังอีกภาษาหนึ่ง โดยรักษารูปแบบ โครงสร้างประโยค ตลอดจนสำนวนโวหารและอรรถรสของภาษาต้นฉบับให้คงอยู่อย่างสมบูรณ์ ย่อมเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ เพราะแต่ละภาษาย่อมมีเอกลักษณ์ คุณลักษณะพิเศษและสื่อความหมายเฉพาะของแต่ละภาษา เมื่อมีการแปลภาษาต้นฉบับเป็นภาษาอื่นก็ย่อมจะทำให้คุณค่าของภาษาต้นฉบับและความสมบูรณ์ด้านอรรถรส โวหาร วาทศิลป์สูญหายไปด้วย (มุณีร มุฮัมมัด และนาอีม บุกฺฎมาเลศ : 68) ซึ่งส่งผลต่อผลงานแปลเนื่องจากภาษาที่ใช้จะขาดความเป็นธรรมชาติ และใน

บางครั้งยังเป็นอุปสรรคต่อความเข้าใจในเนื้อหาสาระอีกด้วย ทั้งนี้เพราะภาษาต้นฉบับและภาษาฉบับแปลมีความแตกต่างกัน

6. ถ้อยคำที่ปรากฏอยู่ในคัมภีร์อัลกุรอานนั้นเป็นภาษาอาหรับ ซึ่งมีลักษณะคำศัพท์ สรรพนาม คำบุพบทและหลักไวยากรณ์ของภาษาที่เฉพาะแตกต่างจากภาษาอื่น จึงเป็นไปได้ยากที่จะเลือกใช้คำศัพท์หรือถ้อยคำที่มีความหมายเดียวกันจากภาษาอื่นนำมาวางแทนที่ในตำแหน่งของคำศัพท์เดิมที่ปรากฏในคัมภีร์อัลกุรอานโดยที่ไม่ทำให้ความหมายผิดเพี้ยนไปจากเดิมและโดยเฉพาะบางถ้อยคำในคัมภีร์อัลกุรอานจะใช้ภาษาและคำศัพท์ที่มีความหมายโดยนัยประหวัด เช่นสำนวนที่เป็นการเปรียบเปรยหรืออุปมาอุปไมย แต่ผู้แปลพยายามที่จะรักษาความหมายของคำศัพท์เดิมไว้จึงทำให้ไม่สามารถถ่ายทอดความหมายที่แท้จริงตามวัตถุประสงค์ในคัมภีร์อัลกุรอานได้ (Jalal al-Din al-'Alush, 2008 : 26) และบางครั้งผู้แปลแต่ละคนก็จะตีความไปตามทัศนะและแนวความคิดของตนเอง ซึ่งทำให้เกิดความผิดพลาดในการให้ความหมาย (Muhammad al-Khadar, 1971 : 63)

7. คัมภีร์อัลกุรอานเป็นคัมภีร์ที่ถูกประทานมาจากอัลลอฮ์ ﷻ ซึ่งเป็นสิ่งที่เกินกว่าความสามารถของมนุษย์และญินจะถ่ายทอดความหมายได้เหมือนหรือคล้ายคลึง ถึงแม้ผู้แปลจะพยายามรักษาความหมายและจุดประสงค์ไว้อย่างสมบูรณ์ก็ตาม (al-Zurqaniy, 1996 : 2/156) ดังที่อัลลอฮ์ ﷻ ได้ยืนยันถึงความอ่อนแอในความสามารถของมนุษย์และญินไว้ว่า

﴿قُلْ لَّيْنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ
وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا﴾

“จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด แม้ว่ามนุษย์และญินรวมกันที่จะนำมาเช่นอัลกุรอาน พวกเขาไม่อาจจะนำมาเช่นนั้นได้ และแม้ว่าบางคนในหมู่พวกเขาเป็นผู้ช่วยเหลือแก่อีกบางคนก็ตาม”

(สุเราะฮ์อัลอิสรอ์ อายะฮ์ที่ 88)

การแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานแบบตรงตัวจึงไม่สามารถที่จะอ้างอิงผลงานแปลนั้นว่าเป็นพระดำรัสของอัลลอฮ์ ﷻ ที่ประทานให้กับนบีมุฮัมมัด ﷺ ได้ (Jalal al-Din al-'Alush, 2008 : 27) เนื่องจากคัมภีร์อัลกุรอานถูกประทานลงมาเป็นภาษาอาหรับเท่านั้น ดังที่ปรากฏในคัมภีร์อัลกุรอานว่า

﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِّتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا﴾

“และเช่นนั้นแหละ เราได้วะห์ยูอัลกุรอานเป็นภาษาอาหรับแก่เจ้า เพื่อเจ้าจะได้ตักเตือนอุมมุลกุรอ (ชาวมักกะฮ์) และผู้ที่อยู่รอบเมืองนั้น”

(สุเราะฮ์อัลชูรอ ส่วนหนึ่งของอายะฮ์ที่ 7)

8. ผลงานฉบับแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานแบบแปลตรงตัวไม่สามารถนำมาใช้ทดแทนการอ่านเพื่อให้ได้รับผลตอบแทน 1 อักษรเท่ากับ 10 ความดีเหมือนดังเช่นการอ่านคัมภีร์อัลกุรอานจากต้นฉบับภาษาอาหรับได้ (Jalal al-Din al-'Alush, 2008 : 27)

9. หากอนุญาตให้แปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานแบบตรงตัวและการแปลแบบคำต่อคำ ในอนาคตจะพบเห็นคัมภีร์อัลกุรอานที่หลากหลายภาษา แต่ละกลุ่มชนก็จะยึดถือเฉพาะคัมภีร์อัลกุรอานที่แปลโดยภาษาของตน และปฏิเสธคัมภีร์อัลกุรอานต้นฉบับและฉบับแปลเป็นภาษาอื่น ๆ จนในที่สุดจะทำให้เกิดความแตกแยกและความขัดแย้งขึ้น จนกลายเป็นกลุ่มชนที่ได้รับความโกรธกริ้วดังเช่นชาวยิวและเป็นกลุ่มชนที่หลงผิดดังเช่นชาวนัศรอเนียนี (al-Zurqaniy,1996 : 2/162) ดังพระดำรัสของอัลลอฮ์ ﷻ ที่ตรัสไว้ว่า

﴿مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ﴾

“ในหมู่ผู้แบ่งแยกศาสนาของพวกเขาออกเป็นนิกายต่าง ๆ และแต่ละหมู่คณะก็พอใจต่อสิ่งที่พวกเขามีอยู่”

(สุเราะฮ์อรรูม อายะฮ์ที่ 32)

10. หากอนุญาตให้มีการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานแบบตรงตัวขึ้น ในระยะแรก ๆ คนจะเรียกว่า คัมภีร์อัลกุรอานฉบับแปล แต่หลังจากกาลเวลาผ่านไปช่วงระยะหนึ่งคนจะเรียกคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษานั้น ๆ เช่น คัมภีร์อัลกุรอานภาษาอังกฤษ คัมภีร์อัลกุรอานภาษาจีน คัมภีร์อัลกุรอานภาษาไทย เป็นต้น จนในที่สุดก็จะเข้าใจไปว่าพระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ประทานคัมภีร์อัลกุรอานลงมาในทุก ๆ ภาษา (Jalal al-Din al-'Alush, 2008 : 29)

11. เมื่อมุสลิมเข้าใจว่าสามารถศึกษาคัมภีร์อัลกุรอานจากฉบับแปลแบบตรงตัวได้ก็จะทำให้มุสลิมไม่ให้ความสำคัญกับการศึกษาคัมภีร์อัลกุรอานต้นฉบับ และหลังจากนั้นคัมภีร์อัลกุรอานต้นฉบับก็จะสาบสูญไปในที่สุด และเมื่อเวลาผ่านไปจะทำให้ภาษาอาหรับหายสาบสูญไปด้วย เพราะคัมภีร์อัลกุรอานเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้มุสลิมทั่วโลกให้ความสำคัญและให้ความสนใจในการศึกษาภาษาอาหรับ และมุสลิมส่วนใหญ่ศึกษาภาษาอาหรับจากคัมภีร์อัลกุรอาน (al-Zurqaniy,1996 : 2/161)

12. การแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานมิใช่ช่องทางเดียวในการเผยแพร่อิสลามแต่การเผยแพร่อิสลามนั้นสามารถกระทำโดยการแปลคำสอนของอิสลาม สิ่งดีงามและคุณธรรมจริยธรรมที่ดีของอิสลาม ซึ่งสามารถเรียนรู้ได้จากการแปลตำราอธิบายคัมภีร์อัลกุรอาน (al-Zurqaniy,1996 : 2/165)

นอกจากนี้ มุฮัมมัด เราะเซิด อรรริฎอ (Muhammad Rashid al-Rida, 1946 : 9/331) ได้กล่าวสนับสนุนทัศนะที่ไม่เห็นด้วยกับการอนุญาตให้แปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานแบบฮัรฟียะฮ์สรุปได้ว่า การแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานแบบฮัรฟียะฮ์นั้นก่อให้เกิดอุปสรรคมากมาย

ต่อการแปลและอาจสร้างความเสียหายให้เกิดขึ้นจากการแปลอย่างมากมายเช่นกัน ดังนั้นการแปลในลักษณะดังกล่าวจึงเป็นสิ่งต้องห้ามในอิสลาม นอกจากนี้ยังไม่อนุญาตให้เรียกผลงานแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานว่าเป็นคัมภีร์อัลกุรอาน เนื่องจากผลงานแปลดังกล่าวมิใช่คัมภีร์ของอัลลอฮ์ ﷻ และไม่สมควรอย่างยิ่งที่จะอ้างอิงถ้อยคำที่ถูกลำเอียงหรือถอดเป็นภาษาต่าง ๆ ว่าเป็นพระดำรัสของอัลลอฮ์ ﷻ เช่นกล่าวว่าอัลลอฮ์ ﷻ ดำรัสว่า.....แต่ควรที่จะกล่าวว่าอัลลอฮ์ ﷻ ดำรัสโดยความหมายว่า..... จากนั้นจึงกล่าวถึงความหมายของคัมภีร์อัลกุรอานที่ถ่ายทอดเป็นภาษาอื่น คัมภีร์อัลกุรอานที่เป็นคำรัสของอัลลอฮ์ ﷻ คือตัวบทภาษาอาหรับเท่านั้น ส่วนคัมภีร์อัลกุรอานฉบับแปลนั้นมิได้มีเอกลักษณ์ของสิ่งที่เป็นพระดำรัสของอัลลอฮ์ ﷻ เหลืออยู่เลย ไม่ว่าจะถ้อยคำหรือความหมายที่เป็นความมหัศจรรย์ของภาษา ถ้อยคำที่ถูกลำเอียงหรือถอดเป็นภาษาต่าง ๆ มีความแตกต่างกับตัวบทคัมภีร์อัลกุรอานทั้งถ้อยคำและความหมาย ดังนั้นการอ้างอิงความหมายที่ถูกลำเอียงหรือถอดเป็นภาษาต่าง ๆ ว่าเป็นพระดำรัสของอัลลอฮ์ ﷻ จึงเป็นคำกล่าวที่โกหกและแอบอ้างต่ออัลลอฮ์ ﷻ และถือว่าเป็นการปฏิเสธต่อคัมภีร์อัลกุรอานอีกด้วย บรรดามุสลิมินต่างมีทัศนะที่สอดคล้องและตรงกันว่า ไม่อนุญาตให้เปลี่ยนแปลงถ้อยคำที่ปรากฏในคัมภีร์อัลกุรอานด้วยถ้อยคำที่มีความคล้ายคลึงกันแม้ว่าจะจะเป็นถ้อยคำภาษาอาหรับก็ตามเช่นคำว่า “ب” ด้วยคำว่า “ش” ในอายะฮ์ “رَبِّ فِيهِ”¹

จากทัศนะของอุละมาอ์ที่อนุญาตและสนับสนุนให้แปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานแบบฮัรฟียะฮ์ บิฆอยรฺ มิฆลียะฮ์ด้วยเหตุผลดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น และจากทัศนะของอุละมาอ์บางส่วนที่ปฏิเสธและห้ามมิให้แปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานแบบฮัรฟียะฮ์ บิฆอยรฺ มิฆลียะฮ์ โดยได้นำเสนอเหตุผลเพื่อหักล้างเหตุผลของฝ่ายที่อนุญาตนั้น ผู้วิจัยเห็นว่าอุละมาอ์ทั้งสองฝ่ายได้แบ่งประเภทของการตรึงมะฮ์ไว้ไม่ตรงกัน โดยฝ่ายที่ไม่อนุญาตนั้นเห็นว่า ตรึงมะฮ์แบ่งออกเป็น 2 ประเภทเท่านั้น คือตรึงมะฮ์ ฮัรฟียะฮ์หรือการแปลคำต่อคำ และตรึงมะฮ์ ตัฟสีรียะฮ์ หรือการแปลแบบบรรดาธิบาย ในขณะที่ฝ่ายที่อนุญาตให้แปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานก็ได้แบ่งตรึงมะฮ์ออกเป็น 2 ประเภท เช่นเดียวกัน แต่ในประเภทตรึงมะฮ์ ฮัรฟียะฮ์นั้นฝ่ายอนุญาตได้แบ่งออกเป็นอีก 2 ประเภท คือ ตรึงมะฮ์ ฮัรฟียะฮ์ มิฆลียะฮ์ หรือการแปลคำต่อคำ และตรึงมะฮ์ ฮัรฟียะฮ์ บิฆอยรฺ มิฆลียะฮ์ หรือการแปลตรงตัว ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าผู้ที่ห้ามมิให้มีการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานนั้นเป็นการห้ามตรึงมะฮ์ ฮัรฟียะฮ์ ในทุก ๆ กรณี โดยมีได้แยกระหว่างตรึงมะฮ์ ฮัรฟียะฮ์ มิฆลียะฮ์ หรือตรึงมะฮ์ ฮัรฟียะฮ์ บิฆอยรฺ มิฆลียะฮ์ ในขณะที่ฝ่ายที่อนุญาตนั้นสนับสนุนให้แปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเฉพาะแบบฮัรฟียะฮ์ บิฆอยรฺ มิฆลียะฮ์ เท่านั้น เพราะการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานแบบฮัรฟียะฮ์ มิฆลียะฮ์นั้น อุละมาอ์ทั้งในอดีตและปัจจุบันมีทัศนะตรงกันว่าไม่อนุญาตให้ดำเนินการโดยเด็ดขาด ดังเหตุผลที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น

¹ สุเราะฮ์อัลบะเกาะเราะฮ์ อายะฮ์ที่ 2

2.5.3 ข้อบัญญัติการตรึงมะฮะฮ์ ตัฟสีรียะฮ์

ตรึงมะฮะฮ์ ตัฟสีรียะฮ์ หรือการแปลแบบอรรถาธิบาย หมายถึงการแปลในลักษณะ อรรถาธิบายความหมายคัมภีร์อัลกุรอานแบบประมวลความหมายเป็นภาษาอื่น ๆ เป็นการแปลที่มีได้ รักษาโครงสร้างของประโยคและมีได้เรียงลำดับคำของต้นฉบับเดิมไว้ แต่ให้ความสำคัญกับการรักษา ความหมายและจุดประสงค์ของต้นฉบับไว้อย่างสมบูรณ์ซึ่งในบางครั้งเรียกการแปลแบบนี้ว่า ตรึงมะฮะฮ์ มะฮ์นะวียะฮ์ เนื่องจากการแปลในลักษณะดังกล่าวคล้ายกับการอรรถาธิบาย (al-Zurqaniy, 1996 :2/121) ¹

อุละมาอ์ส่วนใหญ่มีทัศนะที่เห็นตรงกันในการอนุญาตให้แปลความหมายคัมภีร์ อัลกุรอานเป็นภาษาอื่น ๆ ในลักษณะของการอรรถาธิบายความหมายแบบเรียบเรียงหรือสรุปความ ดังที่อิบนุ ฮะญูร ² ได้อ้างอิงคำพูดของอิบนุ อัลบัฏฏอล ³ ว่า “แท้จริงวะหฺยูนั้นมีทั้งสิ่งที่ถูกอ่าน (เพื่อให้ได้รับผลตอบแทนหมายถึงคัมภีร์อัลกุรอาน) และไม่ถูกอ่าน (ไม่ได้รับผลตอบแทนจากการอ่าน หมายถึงหะดีษ) ซึ่งถูกประทานลงมาเป็นภาษาอาหรับไม่มีการปฏิเสธว่ามันเป็นสิ่งที่ถูกส่งผ่านไปยัง มวลมนุษยทั้งชาวอาหรับและที่มิใช่ชาวอาหรับ ด้วยวะหฺยูที่ถูกประทานลงมาเป็นภาษาอาหรับจึง เผยแพร่ให้กับกลุ่มต่าง ๆ ที่เป็นชาวอาหรับ และชาวอาหรับจะทำหน้าที่แปลวะหฺยูนั้นให้เป็นภาษา ต่าง ๆ ที่ชนชาติอื่น ๆ สามารถเข้าใจได้” (Ibn Hajar al-‘Asqalaniy, 1959 : 9/10)

แต่อย่างไรก็ตาม ยังมีอุละมาอ์อีกบางส่วนที่ปฏิเสธการแปลความหมายคัมภีร์ อัลกุรอานแบบอรรถาธิบายโดยอ้างเหตุผลว่าเป็นสิ่งที่อุตริขึ้นในอิสลาม เพราะท่านนบี ﷺ และบรรดา เสาะฮาบะฮ์ไม่เคยปฏิบัติในสิ่งดังกล่าว (Muḥammad al-Fawzan, 2001 : 36)

2.6 ความสำคัญของการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานแบบอรรถาธิบาย

อุละมาอ์ส่วนใหญ่ให้การยอมรับและสนับสนุนการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอาน แบบอรรถาธิบายเป็นภาษาต่าง ๆ เนื่องจากเห็นว่ามีความประโยชน์และสร้างความเข้าใจได้มากกว่า

¹ ดูเพิ่มใน Muḥammad al-Dhahabi, n.d. : 1/19.

² อิบนุ ฮะญูร มีนามว่า ซิฮาบุดดีน อะหมัด บิน อะลี บิน มุฮัมมัด อัลอัศเกาะลานีย์ รู้จักกันในนาม อิบนุ ฮะญูร เกิดปีฮิจญ์เราะฮ์ศักราช 773 ได้รับสมญานามว่า อะมีรุล มุอมีนีน ฟิลหะดีษ เสียชีวิตในปีฮิจญ์เราะฮ์ศักราช 852 ที่ กรุงไคโร

³ อิบนุ อัลบัฏฏอล มีนามว่า อะบุลฮะสัน อะลี บิน เคาะลัฟ บิน บัฏฏอล อัลบักรีย์ อัลกุรฎูบีย์ รู้จักกันในนาม อิบนุ ลัจญ์ญาม เสียชีวิตในปีฮิจญ์เราะฮ์ศักราช 449

การแปลในลักษณะอื่น ซึ่งสามารถสรุปคุณประโยชน์ของการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานแบบ อรรถาธิบายออกเป็น 2 ด้าน ดังนี้

2.6.1 ด้านสังคม

การแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานมีคุณประโยชน์อย่างมากทั้งกับบรรดามุสลิม และชาวต่างศาสนา ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้ (al-Zurqaniy, 1996 : 2/148-149)

1. เป็นการเผยแพร่ความรู้อันทรงคุณค่าที่มีอยู่ในคัมภีร์อัลกุรอานให้แก่บุคคลที่ไม่สามารถศึกษาได้จากคัมภีร์อัลกุรอานต้นฉบับได้เรียนรู้เพื่อเติมเต็มความศรัทธาให้แก่ชาวมุสลิม อีกทั้งยังเป็นการสะดวกแก่ชาวต่างศาสนาที่ต้องการแสวงหาสัจธรรมอันแท้จริง

2. เป็นการป้องกันความคลุมเครือที่เกิดขึ้นจากการบิดเบือนความหมายคัมภีร์อัลกุรอานของผู้แปลที่มีอคติต่อคัมภีร์อัลกุรอานและอิสลาม เช่น กลุ่มนักบูรพาคดี และจากกลุ่มที่อ้างตัวว่าเป็นมุสลิม แต่พยายามเผยแพร่แนวคิดเพื่อชักจูงให้ชาวมุสลิมที่ไม่มีความรู้ในภาษาอาหรับหลงผิด เช่นกลุ่มชีอะฮ์ และกลุ่มก๊อตยานีย์

3. ทำให้ผู้ที่ไม่มีความรู้ภาษาอาหรับได้เข้าใจในความมหัศจรรย์ของคัมภีร์อัลกุรอานเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และวิทยาการสมัยใหม่ที่นักวิทยาศาสตร์เพิ่งจะค้นพบในสมัยปัจจุบัน ในขณะที่คัมภีร์อัลกุรอานได้กล่าวมาแล้วกว่า 1,400 ปี

4. การแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาต่าง ๆ เป็นพันธกิจที่สำคัญประการหนึ่งของบรรดามุสลิมที่มีความรู้ความสามารถในแต่ละภาษา เนื่องจากการส่งเสริมการเผยแพร่คัมภีร์อัลกุรอานและอิสลาม ดังนั้นเมื่อมีการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาต่าง ๆ จึงถือว่าบรรดามุสลิมได้ปฏิบัติพันธกิจที่สำคัญนั้นแล้ว

2.6.2 ด้านการปฏิบัติ

สำหรับในด้านการปฏิบัติและการนำไปใช้ซึ่งจะมีผลโดยตรงต่อบรรดามุสลิมนั้น สามารถสรุปได้ดังนี้

1. คุณประโยชน์ที่ผู้อ่านจะได้รับจากคัมภีร์อัลกุรอานนอกเหนือจากผลบุญในการอ่านคัมภีร์อัลกุรอาน ผู้อ่านควรพินิจพิเคราะห์ ไตร่ตรองความหมายเพื่อเติมเต็มความศรัทธา การอ่านคัมภีร์อัลกุรอานโดยที่ผู้อ่านมีความรู้และเข้าใจในความหมายย่อมก่อให้เกิดคุณประโยชน์มากกว่าและสูงกว่าผู้อ่านโดยขาดความเข้าใจและขาดการไตร่ตรอง

2. ทำให้บรรดามุสลิมได้มีความรู้ความเข้าใจในบทบัญญัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิต หลักการปฏิบัติทั้งที่เป็นหน้าที่ของตนเอง และหน้าที่ปฏิบัติต่อสังคม

3. เพื่อให้มุสลิมได้มีความรู้ความเข้าใจในข้อบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับสิ่งฮะลาล (สิ่งอนุมัติ) และฮะรอม (สิ่งต้องห้าม)

2.7 คุณสมบัติของผู้แปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอาน

คัมภีร์อัลกุรอานคือพระดำรัสของอัลลอฮ์ ﷻ ดังนั้นผู้ที่ทำหน้าที่แปลความหมายพระดำรัสของพระองค์จึงจำเป็นต้องมีคุณสมบัติสำคัญที่แตกต่างจากผู้ทำหน้าที่แปลผลงานทั่ว ๆ ไป ดังนี้

1. ผู้ที่จะทำหน้าที่แปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานจะต้องเป็นนักอรรถาธิบายคัมภีร์อัลกุรอาน (Nur al-Din 'Atr, 1993 : 119) ซึ่งมีคุณสมบัติดังนี้ (Nur al-Din 'Atr, 1993 : 87-88, Fahd al-Rumiy, 2003 : 184-185)

1.1 มีความรู้ ความเข้าใจ และมีความเชี่ยวชาญอย่างดีในภาษาอาหรับ เนื่องจากคัมภีร์อัลกุรอานถูกประทานลงมาด้วยภาษาอาหรับ ซึ่งประกอบด้วยศาสตร์ด้านนะหฺว (ไวยากรณ์อาหรับ) และศอรฟ (การผันคำและการเปลี่ยนรูปคำศัพท์) เพราะนะหฺวและศอรฟ เป็นพื้นฐานสำคัญของภาษาอาหรับ และจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในศาสตร์ด้านบะลาเฆาะฮฺ (วาทศาสตร์) เนื่องจากจะทำให้ผู้แปลมีความเข้าใจในความมหัศจรรย์ของคัมภีร์อัลกุรอานด้านภาษา และจะทำให้ผู้แปลสามารถถ่ายทอดความหมายได้อย่างสละสลวยและมีความลึกซึ้ง

1.2 มีความรู้ ความเข้าใจในศาสตร์ด้านอุลุม อัดดีฟสีร (ความรู้เกี่ยวกับการอรรถาธิบายคัมภีร์อัลกุรอาน) เช่น อัสบาบ อันนุซูล (สาเหตุการประทานอัลกุรอาน) เพราะจะทำให้ผู้แปลเข้าใจถึงจุดประสงค์ สาเหตุ กลุ่มเป้าหมาย สถานที่และเวลา ที่อายะฮ์นั้นถูกประทานลงมา อัลนาสิกและอัลมันสุค (อายะฮ์ที่มายกเลิก และอายะฮ์ที่ถูกยกเลิก) ทั้งนี้เพื่อที่จะอรรถาธิบายได้ว่าอายะฮ์ใดสามารถนำมาอ้างอิงเป็นหลักฐานและสามารถนำมาปฏิบัติได้ และอายะฮ์ใดบ้างที่ได้ถูกยกเลิกไปแล้ว เป็นต้น นอกจากนี้จะต้องมีความรู้ ความเข้าใจในศาสตร์ด้านการอ่านคัมภีร์อัลกุรอานอีกด้วย

1.3 มีความรู้ ความเข้าใจในศาสตร์ด้านอุลุม อัลฮะดีษ (ความรู้เกี่ยวกับอัลฮะดีษ) เพราะในบางครั้งจำเป็นต้องใช้อัลฮะดีษประกอบในการอรรถาธิบายอัลกุรอาน

1.4 มีความรู้ ความเข้าใจในศาสตร์ด้านอิสม อุศูล อัดดีน (ความรู้ด้านพื้นฐานหลักการศรัทธา)

1.5 มีความรู้ ความเข้าใจในศาสตร์ด้านอุศูล อัลฟิกฮฺ (ความรู้พื้นฐานด้านหลักศาสนบัญญัติ)

2. ผู้แปลต้องเป็นมุสลิมที่มีความซื่อสัตย์เที่ยงธรรม ซึ่งเป็นคุณสมบัติประการสำคัญของผู้แปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอาน เนื่องจากในกรณีที่มีข้อขัดแย้งกันที่อาจเป็นไปได้ว่าเป็นจริงและเป็นเท็จ ในการพิจารณาจะให้น้ำหนักกับผู้ให้ข้อเท็จจริงที่มีความซื่อสัตย์มากกว่า และเหตุผลที่ต้องเป็นมุสลิมเนื่องจากผู้ปฏิเสธส่วนใหญ่มักมีอคติต่ออิสลาม (Muhammad Hassan, 2008 : 615)

3. ผู้แปลต้องมีหลักความเชื่อและความศรัทธาตามแนวทางของอะฮฺลุสสุนนะฮฺ วัลญะมาอะฮฺ มีความเลื่อมใส ยึดมั่นศรัทธาในคัมภีร์อัลกุรอานและแบบฉบับของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ จะต้องดำเนินการแปลโดยหลีกเลี่ยงหลักความเชื่อที่คลุมเครือหรือแนวคิดที่บิดเบือน (Nur al-Din 'Atr, 1993 : 119) ของกลุ่มที่อ้างตัวว่าเป็นมุสลิม เนื่องจากกลุ่มเหล่านี้พยายามที่จะถ่ายทอดความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเพื่อสนับสนุนและเผยแพร่แนวคิดของกลุ่มตน

4. ผู้แปลต้องมีความบริสุทธิ์ใจต่อการทำหน้าที่ถ่ายทอดความหมายคัมภีร์อัลกุรอาน โดยพึงสังวรณั้เสมอว่าเป็นการทำหน้าที่เพื่ออัลลอฮฺ ﷻ และเพื่อการเผยแพร่คำสอนของอิสลามให้แก่บรรดามุสลิมที่ขาดความเข้าใจภาษาอาหรับ อีกทั้งเป็นการสร้างทัศนคติที่ดีต่อต่างศาสนิก

นอกจากคุณสมบัติของผู้ทำหน้าที่ถ่ายทอดความหมายคัมภีร์อัลกุรอานข้างต้นแล้ว ยังมีคุณสมบัติอีกประการหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง คือผู้ทำหน้าที่ถ่ายทอดความหมายคัมภีร์อัลกุรอานนั้น จะต้องมีความรู้ความเข้าใจในภาษาที่ต้องการถ่ายทอดเป็นอย่างดี เพราะจะทำให้ผู้ถ่ายทอดสามารถเลือกใช้ถ้อยคำและสำนวนที่เหมาะสม สามารถถ่ายทอดความหมายอัลกุรอานได้อย่างถูกต้อง ตรงตามจุดประสงค์ของอัลกุรอาน และทำให้ถ้อยคำและสำนวนที่ถูกถ่ายทอดมานั้นมีความน่าสนใจ และผู้แปลควรใช้รูปแบบของภาษาที่เป็นมาตรฐานและได้รับการยอมรับ

2.8 หลักเกณฑ์การแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานแบบอรรถาธิบาย

ในการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานแบบอรรถาธิบาย จำเป็นต้องมีหลักเกณฑ์ในการแปลเพื่อที่จะให้ผลงานแปลมีความถูกต้องมากที่สุด ดังที่อัสซุรกอญี (al-Zurqaniy, 1996 : 2/184-185) และมุฮัมมัด อัลบุนดาญ (Muhammad al-Bundaq, 1983 : 75-76) ได้กล่าวถึงหลักเกณฑ์ในการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานแบบอรรถาธิบายสรุปได้ดังนี้

1. การแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานแบบอรรถาธิบายควรปราศจากคำนิยามทางวิชาการและผลงานวิจัยทางวิทยาศาสตร์ นอกจากว่าจะมีความจำเป็นจริง ๆ ที่ต้องการอรรถาธิบายเพื่อให้ได้รับความเข้าใจมากยิ่งขึ้น

2. ไม่ควรนำเสนอทฤษฎีทางวิชาการ และวิทยาการสมัยใหม่มาสนับสนุนทัศนะเพิ่มเติมในอายะฮฺที่เกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์ธรรมชาติที่ถูกสร้างโดยอัลลอฮฺ ﷻ เช่น ฟาร์อง ฟ้าแลบ ในอายะฮฺที่กล่าวถึงเรื่องฟาร์อง ฟ้าแลบ หรือทัศนะของนักดาราศาสตร์ในเรื่องเกี่ยวกับท้องฟ้าและดวงดาว แต่ควรนำเสนอในสิ่งที่เป็นบทเรียนและเป็นทางนำที่พบจากอายะฮฺดังกล่าวแก่ผู้อ่าน

3. หากมีความจำเป็นที่ต้องการอรรถาธิบายความหมายให้ชัดเจนยิ่งขึ้นในบางกรณี ให้ใช้วิธีการอรรถาธิบายในเชิงอรรถ

4. ไม่ควรอธิบายเกินกว่าที่อายุกล่าวถึง ไม่ควรอธิบายด้านนิติศาสตร์โดยยึดติดกับมัชฮับ¹ ใดมัชฮับหนึ่ง และไม่ควรถือการตัดสินอายุที่กล่าวถึงเรื่องปาฏิหาริย์และเหตุการณ์ในวันโลกหน้า
5. ควรนำการอ่านแบบฮัฟค์ มาใช้เป็นตัวบทในการอธิบายความหมายคัมภีร์อัลกุรอาน
6. อายุที่มีสาเหตุในการประทอนลงมา ผู้แปลควรศึกษาวิเคราะห์และคัดเลือกเฉพาะสาเหตุการประทอนที่ถูกต้องที่สุดและนำมากล่าวอ้างไว้ในแต่ละอายะฮ์
7. ก่อนการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานแบบอธิบายควรพิจารณาว่าอายะฮ์ดังกล่าวมีความสัมพันธ์และเกี่ยวข้องหรือกล่าวถึงเรื่องเดียวกันกับอายะฮ์ที่ต่อเนื่องกันหรือไม่ หากมีความสัมพันธ์กันให้เขียนอายะฮ์ที่ต่อเนื่องกันจนจบตามใจความของเรื่อง จากนั้นจึงเริ่มให้ความหมายคำศัพท์แต่ละคำอย่างละเอียด หลังจากนั้นจึงทำการแปลแบบอธิบายความหมายของแต่ละอายะฮ์ให้ชัดเจนและเชื่อมโยงกับอายะฮ์อื่น ๆ ที่ต่อเนื่องกัน
8. ไม่ควรสร้างเงื่อนไขในการแปลความหมายโดยพยายามเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างอายะฮ์และสุเราะฮ์ต่าง ๆ เข้าด้วยกัน
9. ในการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานแบบอธิบาย ควรระบุให้ชัดเจนก่อนอธิบายว่าเป็นสุเราะฮ์ประเภทมหักกียะฮ์หรือมะดะนียะฮ์ และในสุเราะฮ์มหักกียะฮ์มีอายะฮ์ใดบ้างเป็นมะดะนียะฮ์ ในทางตรงกันข้ามในสุเราะฮ์มะดะนียะฮ์มีอายะฮ์ใดบ้างเป็นมหักกียะฮ์
10. ควรอธิบายอัลกุรอานครั้งละอายะฮ์ หรือมากกว่าหนึ่งอายะฮ์ในกรณีที่แต่ละอายะฮ์มีความสัมพันธ์เป็นเรื่องเดียวกัน จากนั้นจึงให้ความหมายของคำสำคัญในอายะฮ์ พร้อมทั้งอธิบายความหมายของแต่ละอายะฮ์อย่างชัดเจนและต่อเนื่องกัน

2.9 ข้อบัญญัติการอ่านคำแปลอัลกุรอานในการปฏิบัติละหมาด

การอ่านอัลกุรอานเป็นสิ่งที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้ปฏิบัติ เนื่องจากการอ่านอัลกุรอานเพียงอักษรเดียวจะได้รับภาคผลตอบแทนมากถึง 10 ความดี แต่สำหรับในการปฏิบัติละหมาดการอ่านอัลกุรอานเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งโดยเฉพาะสุเราะฮ์อัลฟาตีฮะฮ์ซึ่งถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างยิ่งในการปฏิบัติละหมาดทุกประเภท หากผู้ละหมาดมิได้อ่าน

¹ มัชฮับ หมายถึง แนวทางในการวิเคราะห์ตีความหลักฐานและกฎเกณฑ์ทางนิติศาสตร์ซึ่งอุละมาอ์ที่มีคุณสมบัติในระดับมุญญัตะฮิด มุฎลักมุสตะกิล กำหนดไว้ โดยมีการจดบันทึก การรวบรวมและการอธิบายอย่างเป็นรูปธรรม มัชฮับตามความหมายดังกล่าวนี้มีขึ้นตั้งแต่นั้นมาตั้งแต่ในช่วงต้นศตวรรษที่ 2 ของอิญญ์เราะฮ์ศักราชจนถึงช่วงเวลาของการปฏิบัติตามและการสังกัดมัชฮับ

สุเราะฮ์อัลฟาตีฮะฮ์จะถือว่าการละหมาดนั้นไม่ถูกต้องและไม่ถือว่าเขาได้ละหมาด ดังที่อุบาตยะฮ์ได้รายงานไว้ว่า

عَنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ : ((لَا صَلَاةَ لِمَنْ
لَمْ يَتْلُ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ)) (متفق عليه)

จากอุบาตยะฮ์ บิน อัศศอมิตเล่าว่า ท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ เคยกล่าวไว้ว่า

“ไม่ถือว่าเป็นการละหมาดสำหรับผู้ที่ไม่อ่านสุเราะฮ์อัลฟาตีฮะฮ์”

(บันทึกโดย al-Bukhariy, n.d. : 756 , และ Muslim, n.d. : 394)

ในกรณีของบุคคลที่ไม่สามารถอ่านสุเราะฮ์อัลฟาตีฮะฮ์ได้ หรืออ่านได้ไม่ถูกต้องจะอนุญาตให้บุคคลนั้นอ่านสุเราะฮ์อัลฟาตีฮะฮ์เป็นภาษาอื่นหรืออ่านคำแปลแทนได้หรือไม่ อุละมาฮ์ด้านนิติศาสตร์อิสลามในอดีตของแต่ละมัซฮับมีทัศนะที่แตกต่างกัน ดังนี้

มัซฮับอัลฮะนะฟียะฮ์ ¹

สำหรับมัซฮับอัลฮะนะฟียะฮ์ อุละมาฮ์หลายท่านมีทัศนะที่แตกต่างกันในเรื่องการอ่านคัมภีร์อัลกุรอานด้วยภาษาอื่น ๆ แทนการอ่านด้วยภาษาอาหรับในการละหมาด อาทิ อิบน์ อัลฮัมมาม (Ibn al-Hammam, 2003 : 1/290) อัซซะรอคซี (al-Sarakhsiy, 1989 : 1/37) และ อิบน์ อาบีดีน (Ibn ‘Abidin, 1994 : 2/85) ได้กล่าวถึงทัศนะของอุมมู ฮะนีฟะฮ์ไว้สอดคล้องกันว่า อนุญาตให้อ่านคำแปลอัลกุรอานด้วยภาษาเปอร์เซียเฉพาะในการละหมาด เพื่อทดแทนการอ่านอัลกุรอานด้วยภาษาอาหรับได้ในทุก ๆ กรณี ไม่ว่าจะบุคคลนั้นจะสามารถอ่านด้วยอัลกุรอานเป็นภาษาอาหรับได้หรือไม่ก็ตาม โดยอ้างอิงหลักฐานจากพระดำรัสของอัลลอฮ์ ﷻ ที่ระบุว่า

﴿قُلِ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ لِأُنذِرْكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ﴾

“จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด ว่าอัลลอฮ์ ﷻ ทรงเป็นพยานระหว่างฉันกับพวกท่าน และคัมภีร์อัลกุรอานเล่มนี้ได้ถูกประทานลงมาแก่ฉันเพื่อที่ฉันจะได้ใช้คัมภีร์เล่มนี้ตักเตือนพวกท่าน และผู้ที่คัมภีร์อัลกุรอานนี้ไปถึง”

(สุเราะฮ์อัลอันอาม ส่วนหนึ่งของอายะฮ์ที่ 19)

บุคคลทั่วไปที่มีไขว่หาอาหรับจะไม่สามารถเข้าใจคำตักเตือนที่มีอยู่ในคัมภีร์อัลกุรอานได้ นอกจากจะต้องศึกษาภาษาอาหรับจนมีความเข้าใจเสียก่อนหรือจากความหมายคัมภีร์อัลกุรอานที่ได้ถูกถ่ายทอดเป็นภาษาที่ตนเข้าใจ

¹ แนวทางการวิเคราะห์ด้วยบทหลักฐานและกฎเกณฑ์ทางนิติศาสตร์ ที่อ้างอิงถึงอุมมูฮะนีฟะฮ์ อัลนุอมาน ซึ่งเป็นต้นแบบของมัซฮับอัลฮะนะฟียะฮ์

นอกจากนี้ยังมีการอ้างอิงรายงานของสลัมาน อัลฟารีซี رضي الله عنه ว่ามีประชาชนชาวเปอร์เซียขอร้องให้เขาเขียนสุเราะฮ์อัลฟาตีฮะฮ์เป็นภาษาเปอร์เซียเพื่อให้อ่านประกอบการละหมาด ดังนั้นสลัมานจึงได้เขียนสุเราะฮ์อัลฟาตีฮะฮ์เป็นภาษาเปอร์เซีย เพื่อให้ประชาชนชาวเปอร์เซียได้อ่านประกอบการละหมาดจนกว่าพวกเขาจะสามารถอ่านอัลกุรอานจากตัวบทภาษาอาหรับได้ (al-Sarakhsiy, 1989 : 1/37)

อ็ชชุกรอนียได้ปฏิเสธรายงานของสลัมานอัลฟารีซี เนื่องจากการรายงานที่ขาดสายรายงานยืนยัน โดยให้เหตุผลว่า หากอะดีษของสลัมานมีสายรายงานที่ถูกต้อง อะดีษนี้ก็น่าจะเป็นอะดีษที่มีคนจำนวนมากรายงานมาตรงกัน เนื่องจากในขณะนั้นถือว่าการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นสิ่งจำเป็นและมีคุณค่าอย่างมาก นอกจากนี้ถ้อยคำในอะดีษยังมีการรายงานที่แตกต่างกัน ในบางสายรายงานกล่าวว่าสลัมานได้เขียนสุเราะฮ์อัลฟาตีฮะฮ์เป็นภาษาเปอร์เซีย บางรายงานเล่าว่าแปลบัสมะละฮ์¹ ในขณะที่บางรายงานมิได้ระบุว่าสลัมานเขียนอายะฮ์ใด (al-Zurqaniy, 1996 : 2/172)

มุฮัมมัด เฟาซาน ได้อ้างอิงคำพูดของฮุสัยน สามีร์ ว่าอะดีษสลัมานรายงานด้วยสำนวนการรายงานที่ไม่น่าเชื่อถือ เนื่องจากไม่กล่าวถึงสายรายงานและผู้รายงานอะดีษ นอกจากนี้มุฮัมมัด เฟาซาน ยังได้อ้างอิงคำพูดของรอมฎอน อับดุลเตวาบว่า ถ้าหากอะดีษของสลัมานเป็นอะดีษที่ถูกต้อง อุละมาฮ์ในอดีตจะไม่มีทัศนะที่แตกต่างกันเกี่ยวกับกรณีการอนุญาตให้อ่านคำแปลอัลกุรอานในการปฏิบัติละหมาดอย่างแน่นอน (Muhammad Fawzan 2001 : 15)

ในขณะที่อับู ยูสุฟและมุฮัมมัดซึ่งเป็นลูกศิษย์ของอูษะนีพะฮ์อนุญาตให้ละหมาดโดยอ่านคำแปลอัลกุรอานเป็นภาษาเปอร์เซียได้ สำหรับกรณีบุคคลที่ไม่มีความสามารถในการอ่านหรืออ่านได้ไม่ดีเท่านั้น แต่ถ้าหากผู้ละหมาดสามารถอ่านอัลกุรอานจากตัวบทภาษาอาหรับได้ดีแต่ไม่นำตัวบทภาษาอาหรับมาอ่าน การละหมาดนั้นถือว่าไม่ถูกต้อง โดยที่อับู ยูสุฟและมุฮัมมัดให้เหตุผลว่าอัลกุรอานหมายถึงถ้อยคำที่ถูกเรียบเรียงด้วยภาษาอาหรับ แต่ถ้าหากไม่สามารถอ่านตัวบทภาษาอาหรับได้ก็ให้อ่านคำแปลแทน เปรียบเสมือนกับการก้มศีรษะแทนการสujudในละหมาด สำหรับผู้ที่ไม่สามารถก้มลงสujudได้ (Ibn al-Hammam, 2003 : 1/290)

อย่างไรก็ตาม มีรายงานว่าอูษะนีพะฮ์ได้เปลี่ยนทัศนะเป็นไปในแนวทางเดียวกับอับู ยูสุฟและมุฮัมมัด คืออนุญาตให้อ่านคำแปลคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาเปอร์เซียได้เฉพาะบุคคลที่ไม่มีความสามารถอ่านตัวบทภาษาอาหรับได้เท่านั้น แต่สำหรับผู้ที่มีความสามารถจำเป็นจะต้องอ่านด้วยตัวบทภาษาอาหรับ (Ibn Najim, n.d : 1/324)²

¹ หมายถึง “ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ” ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ﷻ ผู้ทรงเมตตาผู้ทรงกรุณา

² ดูเพิ่มเติมใน Ibn ‘Abidin, 1994 : 2:185 , al-Zarkashiy, 2006 : 2/174.

อัซซุรกอเนีย (al-Zurqaniy, 1996 : 2/176) ได้อ้างอิงข้อเขียนของอุละมาอ์ที่มีแนวคิดเดียวกับมัซฮับอัลฮนะฟียะฮ์ซึ่งได้เขียนบทความลงในนิตยสารอัลอัซฮัรสรุปได้ว่า อุละมาอ์ส่วนใหญ่เห็นตรงกันว่าไม่อนุญาตให้อ่านอัลกุรอานที่มีใช้ตัวบทภาษาอาหรับนอกการปฏิบัติละหมาด เพราะการอ่านอัลกุรอานด้วยภาษาอื่น ๆ จะทำให้คุณค่าและความมหัศจรรย์ของคัมภีร์อัลกุรอานหมดไป และมีมติเป็นเอกฉันท์ห้ามอ่านอัลกุรอานด้วยภาษาอื่น ๆ นอกเหนือจากตัวบทภาษาอาหรับในการปฏิบัติละหมาด

สรุปบทบัญญัติการอ่านอัลกุรอานในการปฏิบัติละหมาดตามแนวทางของมัซฮับอัลฮนะฟียะฮ์ได้ว่า ผู้ปฏิบัติละหมาดที่สามารถอ่านตัวบทภาษาอาหรับได้แต่นำคำแปลมาอ่านแทนการละหมาดนั้นไม่ถูกต้อง สำหรับผู้ที่ไม่มีความสามารถอ่านภาษาอาหรับได้ก็ให้อ่านคำแปลภาษาใดก็ได้ ตามแต่ผู้นั้นจะสามารถอ่านได้ จนกว่าจะศึกษาเรียนรู้และสามารถอ่านจากตัวบทภาษาอาหรับได้

มัซฮับอัลมาลิกียะฮ์ ¹

อุละมาอ์ที่อยู่ในแนวทางของมาลิกีในอดีตก้าวไว้ว่า ไม่อนุญาตให้อ่านอัลกุรอานที่มีใช้ภาษาอาหรับและไม่อนุญาตให้กล่าวตักบิร (الله أكبر) ในการละหมาดด้วยภาษาอื่นที่มีใช้ภาษาอาหรับหรือภาษาอาหรับที่เป็นภาษาท้องถิ่น แต่ถ้าหากบุคคลนั้นไม่สามารถอ่านสุเราะฮ์อัลฟาตีฮะฮ์ได้ก็ให้ผู้ที่สามารถอ่านสุเราะฮ์อัลฟาตีฮะฮ์ได้ ทำหน้าที่นำละหมาดแก่เขา แต่หากไม่มีผู้ที่สามารถนำละหมาดได้ก็ให้เขากล่าวซิกรุลลอฮ์และกล่าวตัสบีฮ์ภาษาอาหรับแทน (al-Zurqaniy, 1996 : 2/174)²

มัซฮับอัชชาฟีอียะฮ์ ³

อรรรอซีย์ (al-Raziyy, 1981 : 1/214-216) เจ้าของหนังสือตัสฟีรอัลกะบิร กล่าวถึงการอ่านคำแปลอัลกุรอานแทนการอ่านตัวบทภาษาอาหรับในการละหมาดในทัศนะของอัชชาฟีอีฮ์ไว้ว่า การอ่านคำแปลของอัลกุรอานไม่สามารถทำให้การละหมาดถูกต้องและสมบูรณ์ได้ไม่ว่าบุคคลนั้นจะสามารถอ่านอัลกุรอานได้หรือไม่ก็ตาม แต่อัชชาฟีอีฮ์(al-Shafi'iy, 2001 : 2/231) ได้แนะนำสำหรับผู้ที่ไม่สามารถอ่านอัลกุรอานหรืออ่านได้ไม่ดีให้กล่าวซิกรุลลอฮ์ แทนการอ่านอัลกุรอาน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่ไม่สามารถอ่านสุเราะฮ์ฟาตีฮะฮ์ได้ในขณะปฏิบัติละหมาด ให้บุคคลนั้นอ่าน

¹ แนวทางการวิเคราะห์ตัวบทหลักฐานและกฎเกณฑ์ทางนิติศาสตร์ ที่อ้างอิงถึงมาลิก บิน อะนัส ซึ่งเป็นต้นแบบของมัซฮับอัลมาลิกียะฮ์

² ดูเพิ่มใน Malik al-'Asbahaniy, 1994 : 1/161, 'Ahmad al-Qurafiy, 1994 : 2/186-187, Muhammad al-Ghamatiy, n.d. : 144-145.

³ แนวทางการวิเคราะห์ตัวบทหลักฐานและกฎเกณฑ์ทางนิติศาสตร์ที่อ้างอิงถึงอัชชาฟีอีฮ์ ซึ่งเป็นต้นแบบของมัซฮับอัชชาฟีอียะฮ์

สุเราะฮ์อื่น ๆ ทดแทนด้วยจำนวนอายะฮ์ที่ไม่น้อยกว่าจำนวนอายะฮ์ของสุเราะฮ์อัลฟาตีฮะฮ์ นอกจากนี้ อรรถฮ์ยังได้อ้างอิงเหตุผลเพื่อสนับสนุนทัศนะของอัสซาฟีฮ์ ไว้ดังนี้ (al-Raziyy, 1981 : 1/214-216)

1. ท่านนบี ﷺ ได้ปฏิบัติละหมาดตลอดชีวิตด้วยการอ่านอัลกุรอานจากตัวบทภาษาอาหรับที่อัลลอฮ์ ﷻ ประทานลงมา ดังนั้นเป็นหน้าที่ ๆ เราจะต้องปฏิบัติตามเพราะอัลลอฮ์ ﷻ ทรงสั่งเสียไว้ว่า

﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ۚ ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾

“และแท้จริงนี่คือทางอันเที่ยงตรงของข้า พวกเจ้าจงปฏิบัติตามมันเถิด และอย่าปฏิบัติตามหลาย ๆ ทาง เพราะมันจะทำให้พวกเจ้าแยกออกไปจากทางของพระองค์ นั่นแหละที่พระองค์ได้ทรงสั่งเสียมันไว้แก่พวกเจ้า เพื่อว่าพวกเจ้าจะยำเกรง”

(สุเราะฮ์อัลอันอาม อายะฮ์ที่ 153)

2. บรรดาคุละฟาล์ อรรถฮ์ฮิดีน ออบูบักร อัศศิดดีก อุมร์ บิน อัลคอฏฏอบ อุษมาน บิน อัฟฟาน และอะลี บินอะบีฏอลิบ ﷺ ปฏิบัติละหมาดด้วยการอ่านอัลกุรอานจากตัวบทภาษาอาหรับ ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่สำหรับเราเช่นกันที่จะต้องปฏิบัติตามบรรดาคุละฟาล์ อรรถฮ์ฮิดีน เพราะเป็นคำสั่งเสียของท่านนบี ﷺ จากการรายงานของอัลอิรบาฎ ﷺ เล่าว่า

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : ((أَوْصِيَكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ، وَالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ، وَإِنَّ عَبْدًا حَبَشِيًّا، فَإِنَّهُ مَنْ يَعِشْ مِنْكُمْ بَعْدِي فَسِيرِي اخْتِلَافًا كَثِيرًا، فَعَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الْمَهْدِيِّينَ الرَّاشِدِينَ، تَمَسَّكُوا بِهَا، وَعَضُّوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِدِ، وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ اللَّامُورِ، فَإِنَّ كُلَّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٌ، وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَالَّةٌ))

(أخرجه أبو داود، د.ت.: 4601)

ท่านเราะฮ์สุลุลลอฮ์ ﷺ เคยกล่าวไว้ว่า “ฉันขอสั่งเสียกับท่านทั้งหลายให้ยำเกรงต่ออัลลอฮ์ จงเชื่อฟังและภักดีต่อผู้ปกครองแม้ว่าเขาจะเป็นทาสผิวดำจากอบิสสิเนีย (เอธิโอเปีย) แน่نونใครก็ตามที่มีชีวิตอยู่ภายหลังจากฉัน เขาจะให้เห็นความขัดแย้งอย่างมากมาย ดังนั้นท่านทั้งหลายจงยึดมั่นและปฏิบัติตามแบบฉบับของฉันและแบบฉบับของบรรดาคุละฟาล์ผู้อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง ผู้ฉลาดรอบรู้ ท่านทั้งหลายจงยึดมั่นไว้ให้มั่นและกตมันไว้ด้วยฟันกราม ท่านทั้งหลายพึง

ระวังเรื่องอุตริกรรมต่าง ๆ เพราะการอุตริกรรมล้วนเป็นสิ่งที่หลงผิด”

(บันทึกโดย Abu Dawud, n.d. : 4607) ¹

3. ไม่เคยปรากฏรายงานที่ถูกต้องว่ามีบรรดาเศาะฮาบะฮ์ท่านคนใดปฏิบัติละหมาดด้วยการอ่านคำแปลอัลกุรอานแทนตัวบทภาษาอาหรับ

4. รายงานจาก अबดุลลอฮฺ บิน อบี เอาฟา เล่าว่า

جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: إِنِّي لَا أَسْتَطِيعُ أَنْ آخُذَ شَيْئًا مِنَ الْقُرْآنِ، فَعَلَّمَنِي شَيْئًا يُجْرِي مِنِّي مِنَ الْقُرْآنِ، فَقَالَ: ((قُلْ: سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ))

(أخرجه أبو داود، د.ت. : 832)

“มีชายคนหนึ่งมาหาท่านนบี ﷺ และกล่าวกับท่านนบีว่า ฉันไม่สามารถท่องจำอัลกุรอานได้ ดังนั้นขอท่านได้โปรดสอนในสิ่งที่สามารถทดแทนการอ่านอัลกุรอานให้กับฉันด้วยเถิด ท่านนบีจึงได้กล่าวกับชายคนนั้นไปว่า “ท่านจงกล่าวว่า สุบฮานัลลอฮฺ วัลฮัมดุลิลลาฮฺ วะลาอิลาฮะอิลลัลลอฮฺ วัลลอฮุอักบัร วะลาเฮอะละ วะลาฎะอะอะอิลลาบิลลา”

(บันทึกโดย Abu Dawud, n.d. : 832) ²

ดังนั้นสำหรับบุคคลที่ไม่สามารถอ่านอัลกุรอานในการปฏิบัติละหมาด ก็ให้กล่าวซิกรุลลอฮฺแทน ดังที่นบีมุฮัมมัด ﷺ ได้ใช้ให้ชายในสะดีษดังกล่าวปฏิบัติ

อัลนะวะวี (al-Nawawiy, n.d. : 3/341) ได้อธิบายไว้ว่า ทักษะของพวกเรานั้นไม่อนุญาตให้อ่านอัลกุรอานนอกเหนือจากตัวบทภาษาอาหรับ ไม่ว่าจะบุคคลนั้นจะสามารถอ่านอัลกุรอานตัวบทภาษาอาหรับได้หรือไม่ และไม่ว่าจะเป็นการอ่านในการละหมาดหรือการอ่านนอกเวลาละหมาด ดังนั้นไม่ว่าบุคคลใดจะอ่านอัลกุรอานได้ดีหรือไม่ก็ตาม หากเขานำคำแปลของอัลกุรอานมาอ่านในขณะที่ละหมาดแทนตัวบทภาษาอาหรับ การละหมาดนั้นถือว่าไม่ถูกต้อง และไม่อนุญาตให้อ่านสุเราะฮ์อัลฟาตีฮะฮ์ด้วยภาษาอาหรับท้องถิ่นในการปฏิบัติละหมาดเช่นกัน (al-Nawawiy, n.d. : 3/343)

¹ และบันทึกโดย al-Tirmidhiy n.d., : 2676 , Ibn Majah, n.d. : 42) อัตติรมิซีย์กล่าวว่า เป็นสะดีษสะสัน เศาะหีหฺ และอัลอัลบานียฺได้บันทึกไว้ในหนังสือเศาะหีหฺสุนันอิบนุมญาฮฺ เล่ม 1/31-32 และรับรองว่าเป็นสะดีษเศาะหีหฺ

² และบันทึกโดย al-Nasa'iy, n.d. : 924 อัลอัลบานียฺได้บันทึกไว้ในหนังสือเศาะหีหฺสุนันอันนะสาอียฺ เล่ม 1/305-306 และรับรองว่าเป็นสะดีษสะสัน

อัลกอฟฟาล¹ ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับการอ่านอัลกุรอานในการปฏิบัติละหมาดไว้ว่า ไม่มีผู้ใดที่สามารถแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาเปอร์เซียอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ได้ ดังนั้นการอ่านอัลกุรอานที่เป็นคำแปลด้วยภาษาเปอร์เซียจึงไม่สามารถที่จะทดแทนวัตถุประสงค์ที่อัลลอฮ์ ﷻ ทรงกล่าวไว้ในคัมภีร์อัลกุรอานได้อย่างครบถ้วน (al-Zarkashiy, 2006 : 2/312) นอกจากนี้ อัซซุรกอเนียยังได้อธิบายไว้อีกว่า ไม่นอนุญาตให้อ่านอัลกุรอานด้วยภาษาอื่น ๆ ไม่ว่าบุคคลนั้นจะสามารถอ่านภาษาอาหรับได้หรือไม่ก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นการอ่านในการปฏิบัติละหมาดหรือนอกการละหมาด เนื่องจากอุละมาอ์ส่วนใหญ่เห็นว่าจำเป็นต้องอ่านอัลกุรอานด้วยตัวบทภาษาอาหรับเท่านั้น ด้วยเหตุผลที่เกี่ยวข้องกับความมหัศจรรย์ของคัมภีร์อัลกุรอาน (al-Zarkashiy, 2006 : 2/312) เนื่องจากการอ่านเฉพาะคำแปลอัลกุรอานที่ไม่ใช่ภาษาอาหรับทำให้คุณค่าและความมหัศจรรย์ของคัมภีร์อัลกุรอานสูญหายไป

มัซฮับอัลฮะนาบิละฮ์²

อิบนุ ฮัซม (Ibn Hazm, n.d. : 3/354) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับการอ่านอัลกุรอานในการปฏิบัติละหมาดไว้ว่า ผู้ใดอ่านสุเราะฮ์อัลฟาตีฮะฮ์หรือสุเราะฮ์ใด ๆ ในการละหมาดโดยการอ่านเฉพาะคำแปลอัลกุรอานเป็นภาษาอื่นที่มีใช้ภาษาอาหรับ หรือด้วยกับภาษาอาหรับที่มีได้ถูกประทานมาจากอัลลอฮ์ ﷻ เช่น ภาษาอาหรับท้องถิ่น จะถือว่าการละหมาดนั้นไม่ถูกต้อง

อิบนุ กุดดามะฮ์ (Ibn Qudamah, 1997 : 2/158) ให้ทัศนะไว้ว่า ไม่นอนุญาตให้อ่านอัลกุรอานด้วยภาษาอื่น ๆ นอกจากภาษาอาหรับ และไม่อนุญาตให้นำถ้อยคำภาษาอื่นมาแทนถ้อยคำในคัมภีร์อัลกุรอานภาษาอาหรับ ไม่ว่าผู้ผู้นั้นจะสามารถอ่านอัลกุรอานได้ดีหรือไม่ก็ตาม เพราะอัลลอฮ์ ﷻ ตรัสไว้ว่า

﴿قُرْآنًا عَرَبِيًّا﴾

“กุรอานเป็นภาษาอาหรับ”

(สุเราะฮ์อัซซุมัร ส่วนหนึ่งของอายะฮ์ที่ 28)

﴿بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُّبِينٍ﴾

“เป็นภาษาอาหรับอันชัดแจ้ง”

(สุเราะฮ์อัซซุฮุรออ์ อายะฮ์ที่ 195)

¹ อัลกอฟฟาล คือ อับดุลมุลก์ มุฮัมมัด บิน อะลี บิน อิสมาอีล อัซซาซี รู้จักกันในนามอัลกอฟฟาล อัลกะบีร อุละมาอ์ที่มีแนวทางเดียวกับมัซฮับอัซซาฟีอี เกิดปีอิญญะเราะฮ์ศักราช 291 ที่เมืองอัซซาซ ปัจจุบันคือเมืองทาชเคนต์ เมืองหลวงของสาธารณรัฐอุซเบกิสถาน เสียชีวิตในปีอิญญะเราะฮ์ศักราช 365 (al-Dhahabi, 1985 : 16/284)

² แนวทางการวิเคราะห์ตัวบทหลักฐานและกฎเกณฑ์ทางนิติศาสตร์ ที่อ้างอิงถึงอะหมัด บิน ฮันบัล ซึ่งเป็นต้นแบบของมัซฮับอัลฮะนาบิละฮ์

คัมภีร์อัลกุรอานเป็นสิ่งมหัศจรรย์ทั้งถ้อยคำ โครงสร้างประโยคและความหมาย ดังนั้นหากมีการเปลี่ยนแปลงถ้อยคำ คัมภีร์อัลกุรอานก็จะหมดคุณค่าของความมหัศจรรย์และไม่ถือว่าเป็นคัมภีร์อัลกุรอานที่ถูกถ่ายทอดเป็นภาษาอื่น ๆ เป็นคัมภีร์อัลกุรอาน

นอกจากนี้ อิบน์ กุดตามะฮฺ ยังได้กล่าวเพิ่มเติมอีกว่า หากไม่สามารถอ่านตัวบทอัลกุรอานภาษาอาหรับได้ ก็เป็นหน้าที่ ๆ จะต้องศึกษาจนกว่าจะสามารถอ่านได้ แต่หากไม่สามารถอ่านได้จริง ๆ ก็ให้อ่านอายะฮฺหนึ่งอายะฮฺใดของสุเราะฮฺอัลฟาติฮะฮฺซ้ำกัน 7 ครั้ง แทนการอ่านสุเราะฮฺอัลฟาติฮะฮฺทั้งสุเราะฮฺ

จากข้อบัญญัติการอ่านคำแปลอัลกุรอานในการปฏิบัติละหมาดของแต่ละมัชฮับสรุปได้ว่า การอ่านอัลกุรอานเป็นสิ่งจำเป็นในการปฏิบัติละหมาดและเป็นสิ่งที่สนับสนุน ส่งเสริมให้อ่าน นอกเหนือจากการปฏิบัติละหมาด สำหรับในกรณีของผู้ปฏิบัติละหมาดไม่สามารถอ่านอัลกุรอานจากตัวบทภาษาอาหรับได้ ในทัศนะของมัชฮับอัลฮันฟีลีเยฮฺ นุโลมให้อ่านคำแปลอัลกุรอานแทนได้ในขณะที่มัชฮับอัลมาลิกียะฮฺ อัชชาฟีอีเยฮฺ และอัลหะนาบิลียะฮฺ ให้ทัศนะที่ตรงกันว่าไม่อนุญาตที่จะให้อ่านคำแปลอัลกุรอานแทนการอ่านจากตัวบทภาษาอาหรับได้ในทุก ๆ กรณี ไม่ว่าจะในการปฏิบัติละหมาดหรือนอกการละหมาดก็ตาม แต่ให้คำแนะนำแก่ผู้ที่ไม่สามารถอ่านอัลกุรอานจากตัวบทภาษาอาหรับด้วยการกล่าวซิกรุลลอฮฺแทน ซึ่งผู้วิจัยเห็นด้วยกับทัศนะของมัชฮับทั้งสามที่ไม่อนุญาตให้อ่านคำแปลอัลกุรอานในการปฏิบัติละหมาดด้วยกับเหตุผลที่ได้นำเสนอมานี้แล้วข้างต้น

2.10 ความแตกต่างระหว่างคัมภีร์อัลกุรอานฉบับภาษาอาหรับกับคัมภีร์อัลกุรอานฉบับแปล

จากการศึกษาคัมภีร์อัลกุรอานฉบับภาษาอาหรับซึ่งเป็นภาษาต้นฉบับและคัมภีร์อัลกุรอานฉบับแปลความหมาย ผู้วิจัยได้พบความแตกต่างซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

1. คัมภีร์อัลกุรอานต้นฉบับภาษาอาหรับ คือคัมภีร์ที่อัลลอฮฺ ﷻ ทรงประทานให้แก่ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ในขณะที่คัมภีร์อัลกุรอานฉบับแปลความหมายนั้นเป็นสิ่งที่มนุษย์เรียบเรียงขึ้น
2. คัมภีร์อัลกุรอานเป็นสิ่งมหัศจรรย์ เพื่อยืนยันการเป็นนบีมุฮัมมัด ﷺ แต่คัมภีร์อัลกุรอานฉบับแปลความหมายนั้น มิได้เป็นสิ่งมหัศจรรย์แต่อย่างใด เนื่องจากเป็นผลงานที่มนุษย์ประดิษฐ์ขึ้น ผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจ มีความเชี่ยวชาญภาษาอาหรับและภาษาที่จะถูกถ่ายทอดออกไป ก็สามารถที่จะแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานได้
3. คัมภีร์อัลกุรอานคืออัลกุรอานต้นฉบับภาษาอาหรับเท่านั้น แต่ผลงานแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาต่าง ๆ นั้นไม่ถือว่าเป็นคัมภีร์อัลกุรอาน

4. การอ่านอัลกุรอานด้วยภาษาอาหรับได้ภาคผลตอบแทนในหนึ่งอักขรมากถึง 10 ความดี ในขณะที่การอ่านความหมายอัลกุรอานนั้นมิได้รับผลตอบแทนของการอ่านแต่อย่างใด แต่จะได้รับผลตอบแทนในเรื่องการอ่านเพื่อการศึกษาหาความเข้าใจเท่านั้น

5. เงื่อนไขการสัมผัสคัมภีร์อัลกุรอานฉบับภาษาอาหรับจำเป็นต้องมีน้ำละหมาด ส่วนคัมภีร์อัลกุรอานฉบับแปลความหมายสามารถสัมผัสได้โดยมิต้องมีน้ำละหมาด

6. เงื่อนไขที่ทำให้การละหมาดถูกต้องและสมบูรณ์ จำเป็นต้องอ่านอัลกุรอานจากตัวบทภาษาอาหรับ โดยเฉพาะสุเราะฮ์อัลฟาตีฮะฮ์ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของการปฏิบัติละหมาด ทั้งการละหมาดฟัรฎูและการละหมาดสุนนะฮ์ ในขณะที่อุละมาอ์ด้านนิติศาสตร์อิสลามเห็นตรงกันว่า ไม่อนุญาตให้อ่านความหมายอัลกุรอานแทนการอ่านอัลกุรอานด้วยภาษาอาหรับ

2.11 ประวัติการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอาน

2.11.1 ความเป็นมาของการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอาน

จากการศึกษาประวัติศาสตร์อิสลามปรากฏหลักฐานยืนยันเรื่องการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานตั้งแต่ที่อัลบัยฮะกี (al-Bayhaqi, 1988 : 2/308-310) อัลฮาซิมิ (al-Hakim, 2000 : 2/679) และอิบนุ สะอูด (Ibn Sa'd, 2001 : 1/222-223) ได้บันทึกไว้สอดคล้องกันว่า หลังจากที่ท่านนบี ﷺ กลับจากฮุฎัยยะฮ์ในเดือนซุลฮิจญะฮ์ ฮิจญ์เราะฮ์ศักราชที่ 6 ท่านนบีได้ดำเนินการจัดเตรียมขบวนเพื่อส่งไปพบกับกษัตริย์ ผู้นำอาณาจักรและผู้ปกครองหัวเมืองต่าง ๆ ที่อยู่รอบ ๆ คาบสมุทรอาหรับเพื่อเชิญชวนให้เข้ารับนับถืออิสลามและต่อมาในเดือนมุฮัรรัม ฮิจญ์เราะฮ์ศักราชที่ 7 ท่านนบีได้ส่งขบวนดังกล่าวไปยังหัวเมืองต่าง ๆ พร้อมกัน 6 กลุ่ม ซึ่งในแต่ละกลุ่มท่านนบีได้เตรียมเศาะฮาบะฮ์ที่มีความรู้และความเข้าใจในภาษาถิ่นของกลุ่มชนที่อาศัยอยู่ในหัวเมืองนั้น ๆ ด้วย

อัมร์ บิน อุมัยยะฮ์ อัฎฎะฮะรี¹ เป็นคนหนึ่งที่ได้ถูกส่งตัวไปพบกับกษัตริย์เนกษแห่งเมืองอบิสซีเนีย พร้อมกับนำสารของท่านนบีซึ่งในสารดังกล่าวได้บันทึกบางส่วนของอายะฮ์อัลกุรอานจากสุเราะฮ์อะลอะอิมรอน อายะฮ์ที่ 64

﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا

وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ ۚ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾

“จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) ว่า โอ้อับรรดาผู้ได้รับคัมภีร์ จงมายังถ้อยคำหนึ่ง

ซึ่งเท่าเทียมกัน ระหว่างเราและพวกท่าน คือว่าเราจะไม่เคารพสักการะ

¹ อัมร์ บิน อุมัยยะฮ์ อัฎฎะฮะรี อัลกะนาบี เศาะฮาบะฮ์ เสียชีวิตที่เมืองมะดีนะฮ์ก่อนปีฮิจญ์เราะฮ์ศักราช 60 ในสมัยของมุอาวียะฮ์ บิน อับดุลฮะกิม (al-Dhahabi, 1985 : 3/179)

นอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น และเราจะไม่ให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นภาคีกับพระองค์ และพวกเราจะไม่ยึดถือบางคนเป็นพระเจ้านอกจากอัลลอฮ์ และหากพวกเขาผินหลังให้ ก็จงกล่าวเถิดว่า พวกท่านจงเป็นพยานด้วยว่า แท้จริงพวกเราเป็นผู้ที่น้อมตาม”

(สุเราะฮฺอาละอิมรอน อายะฮ์ที่ 64)

และอัมร์ บิน อุมัยยะฮฺ ได้ทำหน้าที่แปลความหมายอัลกุรอานอายะฮ์ดังกล่าวเป็นภาษาถิ่นที่กษัตริย์เนกุสเข้าใจ ทำให้กษัตริย์เนกุสรู้สึกศรัทธาและได้เข้ารับอิสลามในที่สุด นอกจากนี้ท่านนบียังได้ส่งทูตพร้อมกับสารไปยังผู้นำคนอื่น ๆ ซึ่งในสารก็ได้บันทึกอายะฮ์ข้างต้นไว้ด้วยเช่นเดียวกัน (Walid, 2005 : 6) จากประวัติศาสตร์ดังกล่าวเป็นตัวอย่างของการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอาน แม้เป็นเพียงบางอายะฮ์ หรือบางส่วนของอายะฮ์ก็ตาม

อัสสะรอคสียฺ (al-Sarakhsiy, 1989:1/37) ได้กล่าวถึงรายงานของอบู ฮะนีฟะฮ์ไว้ในหนังสืออัลมับศูฏ (al-Mabsut) ไว้ว่า “ชาวเปอร์เซียได้เขียนจดหมายไปถึงเคาะฮาบะฮ์สลมาน อัลฟารีสียฺ ให้อัลสุเราะฮ์อัลฟาติฮะฮ์เป็นภาษาเปอร์เซียเพื่อชาวเปอร์เซียได้ใช้อ่านในขณะปฏิบัติละหมาดแทนการอ่านอัลกุรอานตัวบทภาษาอาหรับจนกว่าพวกเขาจะสามารถอ่านภาษาอาหรับได้”

อัลโฟส มิงกานา (Alphonse Mingana) กล่าวไว้ในหนังสือ An Ancient Syriac Translation of the Kuran Exhibiting New Verses and Variants (ترجمة سريانية قديمة للقرآن) ว่า ดิโอนิซุส บาร์ ซาลิบ (Dionysius Bar Salibe) ได้ยืนยันว่าพวกเขาเคยแปลคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาซีเรียโบราณ(Syriac)ในช่วงการปกครองของข้าหลวงอัลฮัจญญ์ญาญญ์ บิน ยูสุฟ อัชชะเกาะฮ์¹ ในสมัยของเคาะลีฟะฮ์อับดุลมาลิก บิน มัรวาน ² แห่งราชวงศ์อุมัยยะฮ์ ซึ่งผลงานแปลดังกล่าวถูกบันทึกด้วยลายมือและปัจจุบันถูกเก็บรักษาไว้ในหอสมุดจอห์น ราแลนด์ (John Raaland) ที่มหาวิทยาลัยแมนเชสเตอร์ (University of Manchester) ประเทศอังกฤษ ซึ่งอัลโฟส มิงกานาได้เผยแพร่ผลงานแปลดังกล่าวไว้ในหนังสือของเขาโดยกล่าวถึงบางสุเราะฮ์ เช่น สุเราะฮ์อัลฟาติฮะฮ์ และอีกหลาย ๆ อายะฮ์ทั้งตัวบทภาษาอาหรับและคำแปลภาษาซีเรียโบราณ พร้อมทั้งวิจารณ์ แสดงความคิดเห็นและกล่าวให้ร้ายต่อคัมภีร์อัลกุรอานไปพร้อม ๆ กัน (Walid 2005 : 6)

¹ เกิดปีอิญญะเราะฮ์ศักราช 41 ที่เมืองฏอฮิฟ สมัยการปกครองของมูอาเวียฮ์ บิน อับดุลมุลก์ เป็นผู้ที่มิชอบสำคัญในทางการเมืองและการทหารในสมัยการปกครองของอับดุลมาลิก บิน มัรวาน เสียชีวิตปีอิญญะเราะฮ์ศักราช 95 (al-Dhahabi, 1985 : 12/301)

² เกิดปีอิญญะเราะฮ์ศักราช 26 มีสมณนามว่าอับดุลมุลก์ ทำหน้าที่ปกครองรัฐอิสลามตั้งแต่ปีอิญญะเราะฮ์ศักราช 65 และเสียชีวิตในปีอิญญะเราะฮ์ศักราช 86 (al-Dhahabi, 1985 : 4/247)

มุฮัมมัด ฮะมีดุดลอฮ์¹ อาจารย์คณะอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยอิสตันบูล กล่าวเพิ่มเติมอีกว่า ได้พบคัมภีร์อัลกุรอานฉบับภาษาซีเรียโบราณที่ถูกบันทึกด้วยลายมือ ซึ่งปัจจุบันถูกเก็บรักษาไว้ในพิพิธภัณฑ์ในกรุงลอนดอน (Muhammad al-Bundaq, 1983 : 97)

นอกจากนี้ มุฮัมมัด ฮะมีดุดลอฮ์ ยังได้กล่าวถึงประวัติการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานไว้ในบทนำของหนังสืออัลกุรอาน อัลมะญีดซึ่งเป็นหนังสือแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานฉบับสมบูรณ์เป็นภาษาฝรั่งเศส โดยระบุว่ากุวัยดีย (Quwaidiy) นักวิชาการชาวอิตาลีได้เคยกล่าวไว้ใน การบรรยายเรื่องภูมิศาสตร์อาหรับ ณ กรุงโคโรว่า ในคริสต์ศักราชที่ 705 หรืออิญญะเราะฮ์ศักราชที่ 127 ได้มีการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาเบอร์เบอร์² แต่ผลงานแปลดังกล่าวได้หายสาบสูญไปแล้ว (Jalal al-Din al-'Alush 2008 : 8)

ที่.ดับบลิว.อาร์โนลด์(T.W.Arnold) กล่าวว่าในช่วงต้นศตวรรษที่ 3 แห่งอิญญะเราะฮ์ศักราช คัมภีร์อัลกุรอานได้ถูกถ่ายทอดความหมายเป็นภาษาจีนโบราณ แต่ก็ไม่สามารถที่จะยืนยันหรือปฏิเสธอย่างสิ้นเชิงได้ว่าการถ่ายทอดความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาจีนโบราณจริงหรือไม่³ นอกจากนี้คัมภีร์อัลกุรอานยังได้รับการถ่ายทอดความหมายเป็นภาษาเปอร์เซียตั้งแต่ในช่วงต้นอิญญะเราะฮ์ศตวรรษที่ 3 เช่นเดียวกัน โดยมุซา บิน สัยยาร์⁴ (Faysal 'Aliy : 2011)⁵

ศาสตราจารย์ มอนเตเย (Professor Montheyeh) ได้กล่าวไว้ในหนังสือของเขาชื่อ L'Islam ว่าในคริสต์ศตวรรษที่ 9 มีนักปรัชญาชาวกรีกชื่อ นากาทัส (Nqatas) ได้ถ่ายทอดความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษากรีกโดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือส่วนที่แปลความหมายและส่วนที่เป็นบทสรุป นอกจากนี้ยังได้เพิ่มบทความเพื่อตอบโต้และกล่าวร้ายต่ออัลอิสลาม (Walid 2005 : 6) ซึ่งผลงานแปลดังกล่าวน่าจะเป็นการแปลเพียงบางสุรฮ์หรือบางสุเราะฮ์เท่านั้น เนื่องจากไม่มีการยืนยัน

สำหรับประวัติการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาอูรดูเกิดขึ้นในช่วงอิญญะเราะฮ์ศตวรรษที่ 10 แต่เป็นการแปลเพียงบางสุรฮ์และบางสุเราะฮ์ที่ได้รับการคัดเลือกมาแปลเท่านั้น และเป็นการแปลแบบคำต่อคำ (Walid, 2005 : 8-9)

¹ มุฮัมมัด ฮะมีดุดลอฮ์ อัลฮัยดีร์ อาบาดี อัลฮินดี เกิดปีคริสต์ศักราช 1908 ที่เมืองไฮเดอราบาด อินเดีย ใช้ชีวิตส่วนใหญ่อยู่ในยุโรปและตะวันออกกลาง เชี่ยวชาญภาษาอังกฤษ อาหรับ ฝรั่งเศส เยอรมัน สเปน อูรดู และตุรกี มีผลงานทางวิชาการด้านการเขียนหนังสือด้วยภาษาต่าง ๆ มากกว่า 175 ผลงาน เสียชีวิตในปีคริสต์ศักราช 2002

² ภาษาเบอร์เบอร์ เป็นภาษาพูดของชาวเบอร์เบอร์ซึ่งมีถิ่นอาศัยอยู่ในโมร็อกโก มหาสมุทรแอตแลนติกจนถึงโอเอซิสชีวาในประเทศอียิปต์ และบริเวณเมดิเตอร์เรเนียนไปจนถึงแม่น้ำไนเจอร์

³ <http://albayan.co.uk/MGZarticle.aspx?ID=609> สืบค้นเมื่อ 10 พฤษภาคม 2556

⁴ มุซา บิน ยูสุฟ บิน สัยยาร์ อูมาเยร เป็นแพทย์ที่มีชื่อเสียง มีความเชี่ยวชาญด้านอุตสาหกรรมทางการแพทย์ มีตำราและบทความทางการแพทย์ที่สำคัญในเรื่องการไหลของโลหิต ('Ahmad bin al-Qasem, 1883 : 12/301)

⁵ <http://albayan.co.uk/MGZarticle.aspx?ID=609> สืบค้นเมื่อ 10 พฤษภาคม 2556

จากบทนำของประวัติการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอาน จะสัมผัสได้ถึงความพยายามในการถ่ายทอดความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาสำคัญ ๆ ที่ชนชาตินั้น ๆ นับถือและศรัทธาต่ออิสลาม ทั้งนี้เพื่อให้บรรดามุสลิมได้รับความเข้าใจและเข้าถึงจุดประสงค์ที่แท้จริงที่ระบุไว้ในคัมภีร์อัลกุรอานโดยผ่านการศึกษาและทำความเข้าใจจากคัมภีร์อัลกุรอานที่ได้ถูกถ่ายทอดเป็นภาษาที่ตนสามารถเข้าใจได้

2.11.2 ประวัติการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาต่าง ๆ ครบสมบูรณ์ 30 ญุซอ์

คัมภีร์อัลกุรอานเป็นดั่งพลังด้านจิตวิญญาณและเป็นศูนย์รวมความสามัคคีของชาวมุสลิมทั่วโลก ดังนั้นการศึกษาเรียนรู้คัมภีร์อัลกุรอาน และการแปลความหมายจึงเป็นสิ่งที่คู่สมมาอ์ และนักวิชาการมุสลิมให้ความสำคัญ นอกเหนือจากชาวตะวันตกที่ให้ความสำคัญในการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาต่าง ๆ โดยเฉพาะภายหลังสงครามครูเสด (The Crusades)¹ และภายหลังจากที่เกิดลัทธิแสวงหาดินแดนในทวีปแอฟริกาและเอเชีย (มุเนียร์ มูฮำหมัด และนาอีม บูญมาเลีย, ม.ป.ป. : 66) โดยเริ่มจากการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาอินเดีย ภาษาเปอร์เซีย และภาษาลาตินซึ่งเป็นต้นฉบับของการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษายุโรป หลังจากนั้นความหมายคัมภีร์อัลกุรอานก็ได้ถูกถ่ายทอดเป็นภาษาต่าง ๆ ในทวีปเอเชีย ทวีปยุโรป ทวีปแอฟริกาและทวีปอเมริกาใต้ตามลำดับโดยมีการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาที่ใช้เป็นภาษาทางราชการและภาษาท้องถิ่น ดังนั้นผู้วิจัยจะนำเสนอข้อมูลประวัติการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาต่าง ๆ โดยแบ่งภาษาออกเป็นกลุ่มดังนี้

2.11.2.1 การแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาเอเชีย

จากประวัติการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาต่าง ๆ พบว่าคัมภีร์อัลกุรอานได้ถูกถ่ายทอดความหมายเป็นภาษาฮินดีหรือภาษาอินเดียสมบูรณ์ครบ 30 ญุซอ์ เป็นภาษาแรก ดังที่มุฮัมมัด ฮะมีดุดดูลฮุ ได้กล่าวถึงประวัติการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานไว้ว่าคัมภีร์อัลกุรอานได้ถูกถ่ายทอดความหมายครบสมบูรณ์เป็นภาษาอินเดียในปีคริสต์ศักราช 848 ซึ่งตรงกับอิจญ์เราะฮ์ศักราชที่ 270 (Jalal al-Din al-'Alush 2008 : 8) หลังจากนั้นคัมภีร์อัลกุรอานก็ได้รับ

¹ ครูเสด แปลว่า ดินด้วยเครื่องหมายกางเขน หมายถึงสงครามศาสนาระหว่างชาวคริสต์กับชาวมุสลิมเป็นเวลาเกือบสองศตวรรษ เพื่อกอบกู้และเสริมอำนาจให้กับคริสตจักรโดยที่ชาวคริสต์ใช้เครื่องหมายรูปไม้กางเขนติดไว้เป็นสัญลักษณ์ เกิดสงครามครูเสดขึ้นทั้งสิ้น 9 ครั้ง ซึ่งครั้งแรกเกิดขึ้นในปีคริสต์ศักราช 1095 และสิ้นสุดลงในปีคริสต์ศักราช 1291

การถ่ายทอดความหมายเป็นภาษาเปอร์เซียครบสมบูรณ์ในปีคริสต์ศักราช 924 ตรงกับฮิจญ์เราะฮ์ศักราชที่ 345 ในรัชสมัยของกษัตริย์มันศูร บิน นัวะห์ บิน มันศูร อัชชามานีย์¹ พร้อมกับการแปลคำอธิบายของหนังสือตีฟส์ร็อฎฎะบะรีย์อย่างสรุป ๆ สำหรับการแปลตัวบทคัมภีร์อัลกุรอานนั้นเป็นการแปลแบบคำต่อคำ ซึ่งลักษณะของผลงานแปลจะเขียนคำแปลภาษาเปอร์เซียไว้ด้านล่างตัวบทอัลกุรอาน โดยที่ผู้แปลมิได้ให้ความสำคัญกับการเรียบเรียงประโยคหรือสำนวนของภาษาเปอร์เซียแต่อย่างใด (Walid, 2005 : 7)

อย่างไรก็ตามผลงานแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาอินเดียและภาษาเปอร์เซียนี้มีได้ระบุชื่อของผู้แปลว่าเป็นการแปลโดยบุคคลหรือคณะบุคคล และไม่มีการยืนยันว่าผลงานแปลทั้งสองผลงานได้รับการตีพิมพ์หรือเป็นเพียงการบันทึกด้วยลายมือ และไม่มีการยืนยันเช่นกันว่าผลงานแปลทั้งสองผลงานนั้นถูกเก็บรักษาอยู่ ณ สถานที่ใดหรือหายสาบสูญไปแล้ว

สำหรับการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานในคริสต์ศตวรรษที่ 19 เริ่มจากในปีคริสต์ศักราช 1828 คัมภีร์อัลกุรอานได้ถูกถ่ายทอดความหมายเป็นภาษาอูรดูซึ่งถือว่าเป็นผลงานแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาอูรดูฉบับแรกโดยอับดุลสลาม มุฮัมมัด อับบาส อัลบะดายูนี (Abd al-Salam Muhammad 'Abbas al-Badayuni) ผลงานแปลดังกล่าวได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ที่เมืองลักเนา (Lucknow) สาธารณรัฐอินเดีย และในปีคริสต์ศักราช 1837 คัมภีร์อัลกุรอานได้ถูกแปลความหมายอย่างสมบูรณ์เป็นภาษาเปอร์เซียอีกผลงานหนึ่งโดยกามาล อัลดิน ฮุสัยนุ อิบนุ อะลี (Kamal al-Din Husayn Ibn 'Aliy) ผลงานแปลดังกล่าวได้ตีพิมพ์เผยแพร่ที่เมืองโกลคัตตา (Kolkata) สาธารณรัฐอินเดีย²

หลังจากนั้นในปีคริสต์ศักราช 1840 ชาฮฺ เราะฟิอ อัลดิน อัลดะหลาวีย (Shah Rafi'al-Din al-Dahlawi)³ ได้แปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาอูรดูขึ้นเป็นผลงานที่สองได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ที่เมืองโกลคัตตา (Walid, 2005 : 8) ถือว่าเป็นผลงานแปลที่โดดเด่นและได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลาย จากนั้นในปีคริสต์ศักราช 1861 คัมภีร์อัลกุรอานได้ถูกแปล

¹ ราชวงศ์อัสซามานีย์ เชื้อสายอิหร่านที่มีอำนาจปกครองในแคว้นคุรอซานและดินแดนหลังแม่น้ำหรือเอเชียกลางในฮิจญ์เราะฮ์ศักราช 261-390 สืบเชื้อสายมาจากชามาน คุดาเย เจ้าชายอิหร่าน เป็นผู้นำในตระกูลชามาน เข้ารับอิสลามและได้รับการคุ้มครองจากอะฮ์มัด บิน อับดุลลาฮฺ ผู้ครองแคว้นคุรอซานในสมัยอิซาม บิน อับดุลมาลิก แห่งราชวงศ์อุมัยยะฮ์

² http://www.qurancomplex.org/Display.asp?section=5&l=arb&f=faq5_arb007 สืบค้นเมื่อ 4 มกราคม 2556

³ เกิดปีคริสต์ศักราช 1741 และเสียชีวิตในปีคริสต์ศักราช 1811 เป็นบุตรชายของชาฮฺ วะลีลุลลอฮฺ อัลดะหลาวีย เกิดปีคริสต์ศักราช 1703 และเสียชีวิตในปีคริสต์ศักราช 1762 เจ้าของผลงานแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาเปอร์เซียและหนังสือในศาสตร์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอิสลาม

ความหมายเป็นภาษาพาชตู¹ แต่ไม่ปรากฏชื่อของผู้แปล ผลงานแปลดังกล่าวได้รับการตีพิมพ์ที่เมืองโภปาล (Bhopal)² สาธารณรัฐอินเดีย

จากนั้นในปีคริสต์ศักราช 1867 มุฮัมมัด คิตติก (Muhammad Siddiq) ได้แปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาสินธี³ โดยตีพิมพ์เผยแพร่ที่เมืองลาฮอร์ (Lahore) สาธารณรัฐอิสลามปากีสถาน และในปีคริสต์ศักราช 1870 คัมภีร์อัลกุรอานได้ถูกแปลความหมายเป็นภาษาปัญจาบ⁴ โดยอัลฮาฟิซ มุฮัมมัด มุบาร็อก อัลลาหฺ (al-Hafiz Muhammad Mubarak Allah) แต่ผลงานแปลดังกล่าวไม่ระบุสถานที่พิมพ์⁵

ในปีคริสต์ศักราช 1879 คัมภีร์อัลกุรอานได้ถูกแปลความหมายเป็นภาษาคุชราต⁶ โดยอับดุลกอดีร์ อิบน์ ลุกมาน (Abd al-Qadir Ibn Luqman) ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ที่เมืองมุมไบ (Mumbai)⁷ สาธารณรัฐอินเดีย ต่อมาในปีคริสต์ศักราช 1884 คัมภีร์อัลกุรอานได้ถูกถ่ายทอดความหมายเป็นภาษาทมิฬ⁸ โดยฮาบีบ มุฮัมมัด อัลกอฮิรี (Habib Muhammad al-Qahiry) ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ที่เมืองมุมไบ⁹ และในปีคริสต์ศักราช 1886 คัมภีร์อัลกุรอานได้ถูกถ่ายทอด

¹ ภาษาพาชตู (Pushto language) เป็นภาษาพูดของชาวอัฟกันพื้นเมืองที่เรียกว่าชาวพาชตุน ซึ่งมีถิ่นอาศัยอยู่ในสาธารณรัฐอิสลามอัฟกานิสถาน และแคว้นทางตะวันตกของสาธารณรัฐอิสลามปากีสถาน

² http://www.qurancomplex.org/Display.asp?section=5&l=arb&f=faqs_arb007 สืบค้นเมื่อ 4 มกราคม 2556

³ ภาษาสินธี (Sindhi language) เป็นภาษาพูดในจังหวัดสินธีและแคว้นบาโลชิสถานของประเทศปากีสถาน เป็นภาษาหลักของโรงเรียนในจังหวัดสินธี และเป็นภาษาที่สองในเมืองการาจีและเมืองบาโลชิสถาน สำหรับในอินเดียมีผู้พูดภาษาสินธีในเมืองราชสถาน คุชราต มหาราษฏระ

⁴ ภาษาปัญจาบ (Punjab language) หรือปัญจาบิ เป็นภาษาราชการของรัฐปัญจาบในอินเดีย และเป็นภาษาราชการร่วมในรัฐข้างเคียงคือ จันทครห์ เดลฮี มีผู้พูดในบริเวณใกล้เคียงเช่นแคชเมียร์และรัฐหิมาจัลประเทศ นอกจากนี้ยังเป็นภาษาหลักของเมืองปัญจาบในประเทศปากีสถาน แต่ไม่มีสถานะเป็นภาษาราชการ

⁵ http://www.qurancomplex.org/Display.asp?section=5&l=arb&f=faqs_arb007 สืบค้นเมื่อ 4 มกราคม 2556

⁶ ภาษาคุชราต (Gujarat language) หรือคุชราตี เป็นภาษาราชการของรัฐคุชราต มีผู้ใช้ภาษาคุชราตในการพูดสื่อสารอยู่ในประเทศอินเดียและประเทศปากีสถาน

⁷ http://www.qurancomplex.org/Display.asp?section=5&l=arb&f=faqs_arb007 สืบค้นเมื่อ 4 มกราคม 2556

⁸ ภาษาทมิฬ (Tamil language) เป็นภาษาราชการของรัฐทมิฬนาฑูและรัฐใกล้เคียงในประเทศอินเดีย นอกจากนี้ยังเป็นภาษาพูดในประเทศศรีลังกา

⁹ http://www.qurancomplex.org/Display.asp?section=5&l=arb&f=faqs_arb007 สืบค้นเมื่อ 4 มกราคม 2556

ความหมายเป็นภาษาเบงกาลี¹ โดยกิริช จันดรา เซน (Girish Chandra Sen) ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ที่เมืองจันดีครห์ (Chandigarh)² สาธารณรัฐอินเดีย จากนั้นในปีคริสต์ศักราช 1897 คัมภีร์อัลกุรอานได้ถูกแปลความหมายเป็นภาษาสันสกฤต³ แต่มิได้ระบุชื่อของผู้แปล ได้รับการตีพิมพ์ตีพิมพ์เผยแพร่ที่เมืองกานปุระ (Kanpur) รัฐอุตตรประเทศ (Uttar Pradesh)⁴ สาธารณรัฐอินเดีย

ในคริสต์ศตวรรษที่ 20 คัมภีร์อัลกุรอานได้ถูกแปลความหมายเป็นภาษาบาลี⁵ ในปีคริสต์ศักราช 1911 โดยเมาลานา คูดา บัคช (Mawlana Khuda Bakhsh) ได้ตีพิมพ์เผยแพร่ที่เมืองลาฮอร์ (Lahore) สาธารณรัฐอิสลามปากีสถาน และในปีคริสต์ศักราช 1915 คัมภีร์อัลกุรอานได้รับการแปลความหมายเป็นภาษาฮินดี⁶ โดยอะห์มัด ชาฮ มาซีฮี ('Ahmad Shash Masihi) ได้ตีพิมพ์เผยแพร่ที่รัฐปัญจาบ (Punjab) สาธารณรัฐอินเดีย หลังจากนั้นหนึ่งปีคัมภีร์อัลกุรอานได้ถูกแปลความหมายเป็นภาษาบราฮูย⁷ โดยมุฮัมมัด อุมร์ ดินาบูรี (Muhammad Umar Dinaburi) ได้รับการตีพิมพ์ที่เมืองลาฮอร์ (Lahore) ต่อมาในปีคริสต์ศักราช 1920 คัมภีร์อัลกุรอานได้ถูกถ่ายทอดความหมายเป็นภาษาญี่ปุ่นโดยเคนอิจิ ซาคาโมโตะ (Ken-Ichi-Sakamoto) ผลงานแปลดังกล่าวไม่ปรากฏสถานที่พิมพ์ และในปีคริสต์ศักราช 1923 คัมภีร์อัลกุรอานได้ถูกแปลความหมายเป็นภาษามาเลย์ โดยอับดุลเราะฮูฟ อิบน์ อะลีย์ ฟันซุรี (Abd al-Ra'uf Ibn 'Aliy Fansuri) ได้ตีพิมพ์ที่กรุงไคโร จากนั้นในปีคริสต์ศักราช 1927 คัมภีร์อัลกุรอานได้ถูกแปลความหมายเป็นภาษาจีนโดย เทซเซง ลี (Tiezhen Li) ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ที่กรุงปักกิ่ง (Beijing) สาธารณรัฐประชาชนจีน และในปีต่อมาอะห์มัด ฮาซัน ('Ahmad Hasan) ได้แปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาอินโดนีเซีย

¹ ภาษาเบงกาลี (Bengali language) เป็นภาษาราชการของประเทศบังคลาเทศ รัฐเบงกอลตะวันตก รัฐตรีปุระของอินเดีย และเป็นภาษาราชการร่วมของรัฐอัสสัม

² http://www.qurancomplex.org/Display.asp?section=5&l=arb&f=faqs_arb007 สืบค้นเมื่อ 4 มกราคม 2556

³ ภาษาสันสกฤต (Sanskrit language) เป็นภาษาที่สาบสูญ แต่ยังมีผู้ใช้อยู่บ้างในวงที่จำกัดในประเทศอินเดียในศาสนาฮินดูเชื่อว่าภาษาสันสกฤตเป็นภาษาสื่อที่เทพเจ้าใช้สื่อสารกับมวลมนุษย์

⁴ http://www.qurancomplex.org/Display.asp?section=5&l=arb&f=faqs_arb007 สืบค้นเมื่อ 4 มกราคม 2556

⁵ ภาษาบาลี (Balochi language) เป็นภาษาที่ใช้ในการสื่อสารของชาวบาลีที่มีถิ่นอาศัยอยู่ในอิหร่าน ปากีสถาน อัฟกานิสถาน เติร์กเมนิสถาน โอมานและสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์

⁶ ภาษาฮินดี (Hindi language) เป็นภาษาที่ใช้ในการสื่อสารที่เป็นทางการ และเป็นภาษาราชการของอินเดีย นอกจากนี้ยังเป็นภาษาพูดของคนส่วนใหญ่ในประเทศอินเดียมีผู้พูดภาษาฮินดีในการสื่อสารมากถึง 480 ล้านคน

⁷ ภาษาบราฮูย (Brahui language) เป็นภาษาที่ใช้พูดสื่อสารของชาวบราฮูย ซึ่งมีถิ่นอาศัยอยู่ในเขตกาลัตของบาลอชิสถาน ประเทศปากีสถาน อัฟกานิสถานและอิหร่าน มีผู้พูดภาษาบราฮูย ในปากีสถานมากกว่า 2 ล้านคน

ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ที่เมืองบันดุง (Bandung) สาธารณรัฐอินโดนีเซีย จากนั้นในปีคริสต์ศักราช 1938 คัมภีร์อัลกุรอานได้ถูกแปลความหมายเป็นภาษาเตลูกู¹ โดยชิลกอรี นารายานา โรว (Chilkoori Narayana Rao) ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ที่เมืองมัทราส (Madras)² รัฐทมิฬนาฑู (Tamil Nadu) สาธารณรัฐอินเดีย

ในปีคริสต์ศักราช 1967 คัมภีร์อัลกุรอานได้ถูกแปลความหมายเป็นภาษาชวา³ โดย กะยาอ์ บุษรี (Kyai Bushri) ได้ตีพิมพ์เผยแพร่ที่กรุงจาการ์ตา (Jakarta) สาธารณรัฐอินโดนีเซีย และในปีเดียวกันอดีตจุฬาราชมนตรีของราชอาณาจักรไทยต่วน สุวรรณศาสน์ ได้แปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาไทย ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ที่กรุงเทพมหานคร ต่อมาในปีคริสต์ศักราช 1970 มุฮัมมัด ซาดิร อะลีย (Muhammad Sadir 'Aliy) ได้ถ่ายทอดความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาอาหม⁴ ได้รับการตีพิมพ์ที่เมืองกวาฮาตี (Guwahati) สาธารณรัฐอินเดียและในปีเดียวกันมุตทานิชซา ริล เอ็มคายาคคุดดี (Muttanisseril M. Kayakkutti) ได้ถ่ายทอดความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษามาลายาลัม⁵ ได้ตีพิมพ์เผยแพร่ในรัฐเกรละ (kerala) สาธารณรัฐอินเดีย จากนั้นในปีคริสต์ศักราช 1971 คัมภีร์อัลกุรอานได้ถูกแปลความหมายเป็นภาษาเคิร์ด⁶ โดยมุฮัมมะดี โกยิ กาลี ซาเดฮ์ (Muhammad Koyie Gali Zadeh) ได้ตีพิมพ์เผยแพร่ที่กรุงแบกแดด (Baghdad) สาธารณรัฐอิรัก และในปีเดียวกันยัง ชุน คิม (Young-Sun Kim) ได้แปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาเกาหลี ได้ตีพิมพ์เผยแพร่ที่กรุงโซล (Seoul) สาธารณรัฐเกาหลี และในปีเดียวกันนี้ กอหม์รัตดีน คอและฮ์ (Qamar al-Din Salah) ได้แปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาซุนดา⁷ ได้

¹ ภาษาเตลูกู (Telugu language) เป็นภาษาราชการของรัฐอานธร ประเทศของอินเดีย เป็นภาษาที่ใช้พูดสื่อสารเป็นอันดับ 2 รองจากภาษาฮินดี และเป็นหนึ่งใน 22 ภาษาราชการของอินเดีย

² http://www.qurancomplex.org/Display.asp?section=5&l=arb&f=faqs_arb007 สืบค้นเมื่อ 4 มกราคม 2556

³ ภาษาชวา (Javanese language) เป็นภาษาพูดสื่อสารของผู้คนที่มิถิณอาศัยอยู่ทางตอนกลางและตะวันออกของเกาะชวาในประเทศอินโดนีเซีย เป็นภาษาหลักของคนมากกว่า 80 ล้านคน และมีชุมชนขนาดใหญ่ที่มีผู้พูดภาษาชวาอยู่ในรัฐสลังงอร์และรัฐยะโฮร์ของประเทศมาเลเซีย

⁴ ภาษาอาหม (Ahom language) เป็นภาษาที่เคยใช้พูดสื่อสารของคนในรัฐอัสสัม ประเทศอินเดีย ปัจจุบันคนในรัฐอัสสัมหันมาใช้ภาษาอัสสัมในการสื่อสาร ซึ่งเป็นผลมาจากการรับวัฒนธรรมฮินดู

⁵ ภาษามาลายาลัม (Malayalam language) เป็นภาษาราชการของรัฐเกรลาทางภาคใต้ของประเทศอินเดีย มีผู้ใช้พูดสื่อสารประมาณ 36 ล้านคน และมีผู้พูดสื่อสารในเกาะลักษทวีปอีกจำนวนหนึ่ง

⁶ ภาษาเคิร์ด (Kurdish language) เป็นภาษาราชการในเขตปกครองตนเองของเคอร์ดิสถาน ประเทศอิรัก และเป็นภาษาพูดของชาวเคิร์ดที่มีถิ่นอาศัยอยู่ในตุรกี อิรัก อิหร่าน ซีเรีย อาร์เมเนียและเลบานอน

⁷ ภาษาซุนดา (Sunda language) เป็นภาษาที่ใช้พูดสื่อสารของชาวซุนดาในอินโดนีเซียทางเขตชวาตะวันตก ปัจจุบันเขียนด้วยอักษรละติน มีผู้ใช้ภาษาซุนดาในการพูดสื่อสารมากกว่า 34 ล้านคน

ตีพิมพ์เผยแพร่ที่เมืองบันดุง ต่อจากนั้นในปีคริสต์ศักราช 1973 คัมภีร์อัลกุรอานได้ถูกแปลความหมายเป็นภาษามราฐี¹ โดยมุฮัมมัด ยะกูบ คาน (Muhammad Yaqub Khan) ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ที่เมืองมุมไบ และในปีคริสต์ศักราช 1978 คัมภีร์อัลกุรอานได้ถูกแปลความหมายเป็นภาษากันนาดา² แต่ไม่ปรากฏชื่อของผู้แปล ผลงานแปลดังกล่าวได้ตีพิมพ์เผยแพร่ที่เมืองมุมไบ³ จากนั้นในปีคริสต์ศักราช 1989 คัมภีร์อัลกุรอานก็ได้ถูกถ่ายทอดความหมายเป็นภาษาโอริยา⁴ แต่ไม่ปรากฏชื่อของผู้แปล หลังจากนั้นหนึ่งปีคัมภีร์อัลกุรอานได้ถูกแปลความหมายเป็นภาษาคาซัค⁵ โดยเคาะลีฟะฮ์ อาลาดัย (Khalifah 'Alatay) และในปีคริสต์ศักราช 1991 คัมภีร์อัลกุรอานได้ถูกถ่ายทอดความหมายเป็นภาษามณีปุรี⁶ โดยอะหมัด ฮาซัน ('Ahmad Hasan) ได้รับการตีพิมพ์ใน สหราชอาณาจักร ต่อมาในปีคริสต์ศักราช 1993 คัมภีร์อัลกุรอานก็ได้ถูกแปลความหมายเป็นภาษาอุยกูร์⁷ และภาษาอุซเบก⁸ โดยที่ทั้งสองผลงานนั้นมิได้ระบุชื่อของผู้แปล ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่โดยศูนย์กษัตริย์พะฮัดเพื่อการพิมพ์คัมภีร์อัลกุรอาน และในปีคริสต์ศักราช 1996 คัมภีร์อัลกุรอานได้ถูกแปลความหมายเป็นภาษาแคชเมียร์⁹ แต่มิได้ระบุชื่อของผู้แปล ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่โดยศูนย์กษัตริย์พะฮัดเพื่อการพิมพ์คัมภีร์อัลกุรอาน หลังจากนั้นหนึ่งปีคัมภีร์อัลกุรอานก็ได้ถูกถ่ายทอดความหมายเป็นภาษาพม่า แต่ไม่ปรากฏชื่อของผู้แปล ซึ่งได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่โดยศูนย์กษัตริย์พะฮัดเพื่อการพิมพ์คัมภีร์ อัลกุรอานเช่นกัน

¹ ภาษามราฐี (Marahi language) เป็นภาษาราชการของรัฐมหาราษฏระและเป็นภาษาหนึ่งที่ใช้พูดสื่อสารในอินเดีย

² ภาษากันนาดา (Kannada language) เป็นภาษาราชการของรัฐกรณาฏกะ ประเทศอินเดีย

³ http://www.qurancomplex.org/Display.asp?section=5&l=arb&f=faqs_arb007 สืบค้นเมื่อ 4 มกราคม 2556

⁴ ภาษาโอริยา (Oriya language) เป็นภาษาราชการและภาษาที่พูดสื่อสารในรัฐโอริสสา และในรัฐคุชราตบางส่วน

⁵ ภาษาคาซัค (Kazakh language) เป็นหนึ่งในภาษาราชการของสาธารณรัฐคาซัคสถาน และเป็นภาษาพูดสื่อสารของคนในอัฟกานิสถาน จีน อิหร่าน คีร์กีซสถาน มองโกเลีย รัสเซีย ทาจิกิสถาน ตุรกี เติร์กเมนิสถาน ยูเครน และอุซเบกิสถาน

⁶ ภาษามณีปุรี (Manipuri language) เป็นภาษาราชการของรัฐมณีปุระทางตะวันออกเฉียงเหนือของอินเดีย และเป็นภาษาพูดสื่อสารในรัฐอัสสัม รัฐนาคาแลนด์ รัฐตรีปุระ รัฐอุตตรประเทศ ประเทศบังกลาเทศและประเทศพม่า

⁷ ภาษาอุยกูร์ (Uyghur language) หรืออัยโก เป็นภาษาที่ใช้ในการสื่อสารของชาวอุยกูร์ในเขตปกครองตนเองซินเจียงอุยกูร์ สาธารณรัฐประชาชนจีน และในประเทศคาซัคสถาน

⁸ ภาษาอุซเบก (Uzbek language) เป็นภาษาที่ใช้ในการสื่อสารของชาวอุซเบก และเป็นภาษาราชการของประเทศอุซเบกิสถาน ปัจจุบันคนในประเทศอุซเบกิสถานเขียนภาษาอุซเบกด้วยอักษรละติน ส่วนชาวจีนที่พูดภาษาอุซเบกเขียนด้วยอักษรอาหรับ

⁹ ภาษาแคชเมียร์ (Kashmiri language) หรือกัสมิรี เป็นภาษาที่ใช้พูดสื่อสารในกรุงเดลฮี แคว้นจัมมูร์ รัฐปัญจาบ รัฐอุตตรประเทศ และแคชเมียร์

ต่อมาในคริสต์ศตวรรษที่ 21 คัมภีร์อัลกุรอานได้ถูกถ่ายทอดความหมายเป็นภาษาเนपाल¹ ในปีคริสต์ศักราช 2001 แต่มีได้ระบุชื่อของผู้แปล ได้ตีพิมพ์เผยแพร่โดยสำนักพิมพ์อิสลามอินเตอร์เนชั่นแนลจำกัด ในปีเดียวกันความหมายคัมภีร์อัลกุรอานได้ถูกถ่ายทอดเป็นภาษาดีเวฮี² ได้ตีพิมพ์เผยแพร่ในนามสำนักงานประธานาธิบดีของสาธารณรัฐมัลดีฟส์ และในปีเดียวกันความหมายคัมภีร์อัลกุรอานได้ถูกถ่ายทอดเป็นภาษาอิราเนียน³ แปลความหมายโดยอับดุลอาซีซ ดุหุรุ อะลิมซารู (Abd al-'Aziz Ghuru 'Alim Saru) จากนั้นในปีคริสต์ศักราช 2010 อับดุล มุฮัมมัด อะยาติ (Abdul Muhammad Ayati) ได้ถ่ายทอดความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาทาจิก⁴ แต่มีได้ระบุสถานที่พิมพ์ และในปีคริสต์ศักราช 2011 คัมภีร์อัลกุรอานก็ได้ถูกแปลความหมายเป็นภาษาเวียดนาม โดย ฮัสซัน บิน อับดุลการิม ชูยีนงู (Hassan bin Abd al-Karim Chuyen ngu) ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่โดยศูนย์กษัตริย์พะฮัดเพื่อการพิมพ์คัมภีร์อัลกุรอาน และภาษาตากาล็อก⁵ แปลความหมายโดย อบู อัลคอยรุ ทาราซุน บาดี อัลซามาน ซาลิมและมุฮัมมัด รูดารีจิช (Abu al-Khayr Tarasun, Badi' al-Zaman Salim และ Muhhmmad Rudarijiz)⁶

นอกจากนี้คัมภีร์อัลกุรอานยังได้ถูกแปลความหมายเป็นภาษาเอเชียอีกหลายภาษา เช่น ภาษาสรออีกี⁷ ภาษากินเนารี⁸ ภาษาดารีเปอร์เซีย⁹ ภาษาอซารี¹⁰ ภาษามันดาเรีย¹¹

¹ ภาษาเนपाल (Nepalese language) เป็นภาษาราชการของประเทศเนपालและรัฐสิกขิมของอินเดียมีผู้ใช้พูดสื่อสารในประเทศเนपाल อินเดีย ภูฏาน และบางส่วนของประเทศพม่า

² ภาษาดีเวฮี (Divehi language) เป็นภาษาราชการของสาธารณรัฐมัลดีฟส์

³ ภาษาอิราเนียน (Iranian Language) เป็นภาษาหนึ่งที่ใช้ในการพูดสื่อสารของคนฟิลิปปินส์

⁴ ภาษาทาจิก (Tajik language) เป็นภาษาราชการของสาธารณรัฐทาจิกิสถาน และเป็นภาษาที่ใช้พูดสื่อสารของคนส่วนใหญ่ที่มีถิ่นอาศัยอยู่ในทาจิกิสถาน อุซเบกิสถาน อัฟกานิสถาน และทางตะวันตกของปากีสถาน

⁵ ภาษาตากาล็อก (Tagalog language) เป็นหนึ่งในภาษาหลักและเป็นภาษาราชการของสาธารณรัฐฟิลิปปินส์

⁶ ดูจากต้นฉบับคัมภีร์อัลกุรอานที่ถูกแปลเป็นภาษาต่าง ๆ

⁷ ภาษาสรออีกี (Saraiki language) เป็นภาษาหลักของคนทางตอนใต้ของเมืองปัญจาบ ใช้พูดสื่อสารในปากีสถาน อินเดีย และชาวฮินดูในอัฟกานิสถาน

⁸ ภาษากินเนารีหรือกานารี เป็นภาษาที่ใช้พูดสื่อสารในตำบลกินเนารี รัฐหิมาจัล ประเทศอินเดีย

⁹ ภาษาดารีเปอร์เซีย (Dari Persian language) เป็นชื่อที่ใช้เรียกภาษาเปอร์เซียสำเนียงหนึ่ง ใช้เป็นภาษากลางและใช้พูดสื่อสารในอัฟกานิสถาน และเป็นภาษาราชการในอัฟกานิสถานรองจากภาษาพาซตู

¹⁰ ภาษาอซารี (Azari language) เป็นภาษาราชการของสาธารณรัฐอาเซอร์ไบจาน เป็นภาษาพูดสื่อสารของคนบางส่วนในอิหร่าน จอร์เจีย อิรัก รัสเซีย ตุรกี และยูเครน

¹¹ ภาษามันดาเรีย (Mandaria language) เป็นภาษาที่ใช้พูดสื่อสารของคนในเกาะซูลาเวซีหรือสุลาเวสี อินโดนีเซีย

ภาษาคีร์กีซ¹ และภาษาเติร์กเมน² ซึ่งสามารถสรุปผลงานแปลเป็นภาษาเอเชียใต้ดังตาราง
ตารางที่ 6 ตารางแสดงรายชื่อภาษาเอเชียใต้ที่ได้รับการถ่ายทอดความหมายคัมภีร์อัลกุรอานอย่าง
 สมบูรณ์ครบ 30 ญุซอ์ โดยระบุชื่อผู้แปลความหมายแต่ละภาษาพร้อมปีที่ได้รับการตีพิมพ์และสถานที่
 พิมพ์ ดังตารางต่อไปนี้

ลำดับ	ภาษา	ผู้แปล	ปีที่ตีพิมพ์ (ค.ศ.)	สถานที่พิมพ์
1	ฮินดี/ฮินดี (Hindi)	-	848	-
2	เปอร์เซีย(Persian)	-	924	-
3	อูรดู (Urdu)	Abd al-Salam Muḥammad ‘Abbas al-Badayuni	1828	ลักเนาว์ (Lucknow)
4	พาสตู (Pushto)	-	1861	โภपाल (Bhopal)
5	สินธี (Sindhi)	Muḥammad Ṣiddiq	1867	ลาฮอร์ (Lahore)
6	ปัญจาบ (Panjab)	al-Hafiz Muḥammad Mubarak Allah	1870	-
7	คุชราต (Gujarat)	Abd al-Qadir ibn Luqman	1879	มุมไบ (Mumbai)
8	ทมิฬ (Tamil)	Ḥabib Muḥammad al-Qahiri	1884	มุมไบ (Mumbai)
9	เบงกาลี (Bengali)	Girish Chandra Sen	1886	ฉันทฎีครห์ (Chandigarh)
10	สันสกฤต (Sanskrit)	-	1897	รัฐอุตตรประเทศ (Uttar Pradesh)
11	บาลอชี (Balochi)	Mawlana Khuda Bakhsh	1911	ลาฮอร์ (Lahore)

¹ ภาษาคีร์กีซ (Kyrgyz Language) เป็นภาษาราชการของประเทศสาธารณรัฐคีร์กีซสถาน และเป็นภาษาที่ใช้พูดสื่อสารในเขตปกครองตนเองซินเจียงอุยกูร์ อัฟกานิสถาน คาซัคสถาน ทาจิกิสถาน ตุรกี อุซเบกิสถาน และรัสเซีย

² ภาษาเติร์กเมน (Turkmen language) เป็นภาษาราชการของสาธารณรัฐเติร์กเมนนิสถาน และใช้พูดสื่อสารในประเทศอิหร่าน อัฟกานิสถาน และตุรกี

ลำดับ	ภาษา	ผู้แปล	ปีที่ตีพิมพ์ (ค.ศ.)	สถานที่พิมพ์
12	บราฮูย (Brahui)	Muhammad 'Umar Dinaburi	1916	ลาฮอร์ (Lahore)
13	ญี่ปุ่น (Japanese)	Ken-ichi-Sakamoto	1920	-
14	มาเลย์/มลายู (Malay)	Abd al-Ra'uf ibn 'Aliy Fansuri	1923	ไคโร (Cairo)
15	จีน (Chinese)	Tiezheng Li	1927	ปักกิ่ง (Beijing)
16	อินโดนีเซีย (Indonesian)	'Ahmad Hasan	1928	บันดุง (Bandung)
17	เตลกู (Telugu)	Chilkoori Narayana Rao	1938	มัทราส (Madras)
18	ชวา (Javanese)	Kyai Bushri	1967	จาการ์ตา (Jakarta)
19	ไทย (Thai)	ต่วน สุวรรณศาสน์	1969	กรุงเทพมหานคร
20	อาหม (Ahom)	Muhammad Sadir 'Aliy	1970	กัวฮาตี
21	มาลาयाลัม (Malayalam)	Muttanisseril M. Kayakkutti	1970	รัฐเกรละ (Kerala)
22	เคิร์ด (Kurdish)	Muhammadi Koyie Gali Zadeh	1971	แบกแดด (Baghdad)
23	เกาหลี (Korean)	Young-Sun Kim	1971	โซล (Seoul)
24	ซุนดา (Sunda)	Qamar al-Din Şalah	1971	บันดุง (Bandung)
25	มาราฐี (Marathi)	Muhammad Yaqub Khan	1973	มุมไบ (Mumbai)
26	กันนาดา (Kannada)	-	1978	บังคาลอร์ (Bangalore) รัฐกรณาฏกะ
27	โอริยา (Oriya)	-	1989	สำนักพิมพ์อิสลาม อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด

ลำดับ	ภาษา	ผู้แปล	ปีที่ตีพิมพ์ (ค.ศ.)	สถานที่พิมพ์
28	คาซัค (Kazakh)	Khalifah 'alatay	1990	ศูนย์กษัตริย์พะฮัด
29	มณีปุรี (Manipuri)	'Ahmad Hasan	1991	พิมพ์ในสหราชอาณาจักร
30	อุยกูร์ (Uyghur)	-	1993	ศูนย์กษัตริย์พะฮัด
31	อุซเบก (Uzbek)	-	1993	ศูนย์กษัตริย์พะฮัด
32	แคชเมียร์ (Kashmiri)	-	1996	ศูนย์กษัตริย์พะฮัด
33	พม่า (Burmese)	-	1997	ศูนย์กษัตริย์พะฮัด
34	เนปาล (Nepalese)	-	2001	สำนักพิมพ์อิสลาม อินเทอร์เน็ตเนชั่นแนล จำกัด
35	ดิเวฮี (Divehi)	-	2001	สำนักงาน ประธานาธิบดี มัลดีฟส์
36	สรออีกี (Saraiki)	-	2008	สำนักพิมพ์อิสลาม อินเทอร์เน็ตเนชั่นแนล จำกัด
37	ทาจิก (Tajik)	Abdul Muhammad Ayati	2010	-
38	เวียดนาม (Vietnam)	Hasan bin Abd al- Karim Chuyen ngu	2011	ศูนย์กษัตริย์พะฮัด
39	ตากาล็อก (Tagalog)	Abu al-Khayr Tarasun, Badi' al-Zaman Salim และ Muhammad Rudarijiz	2011	-
40	อิราเนียน (Iranian)	Abd al-'Aziz Ghuru 'Alim Saru	-	-
41	กินเนารี (Kinare)	-	-	-

ลำดับ	ภาษา	ผู้แปล	ปีที่ตีพิมพ์ (ค.ศ.)	สถานที่พิมพ์
42	ดารีเปอร์เซีย (Dari Persian)	-	-	-
43	อซารี (Azari)	-	-	-
44	มันดาเรีย (Mandaria)	-	-	-
45	คีร์กีซ (Kyrgyz)	-	-	-
46	เติร์กเมน (Turkmen)	-	-	-

2.11.2.2 การแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษายุโรป

เนื่องจากคัมภีร์อัลกุรอานคือศูนย์รวมจิตใจของชาวมุสลิมทั่วโลก ดังนั้นการศึกษาเรียนรู้คัมภีร์อัลกุรอาน และการแปลความหมายจึงเป็นอีกมิติหนึ่งที่ชาวยุโรปให้ความสำคัญในการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอาน โดยเริ่มจากบาทหลวงปีเตอร์ เดอ เวเนราบิลิส (Peter De Venerabilis) หัวหน้าสำนักบาทหลวงคลูนิ (Cluny) ซึ่งอยู่ทางตอนใต้ของสาธารณรัฐฝรั่งเศสมีความพยายามที่จะแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอาน ดังนั้นเขาจึงได้ส่งคณะบาทหลวงกลุ่มหนึ่งเดินทางไปยังเมืองซาม¹ เพื่อศึกษาภาษาฮีบรูและภาษาอาหรับ บาทหลวงเฮร์แมนผู้อาวุโสจากโบสถ์ดาลมาเทียชาวเยอรมันก็เป็นคนหนึ่งร่วมกับคณะบาทหลวงดังกล่าว เฮร์แมนใช้เวลา 13 ปี เพื่อศึกษาไวยากรณ์และการผันคำภาษาอาหรับ และใช้เวลาอีก 10 ปี เพื่อการเรียนรู้ภาษาอาหรับ หลังจากนั้นเขาได้เดินทางไปยังประเทศสเปนและทำหน้าที่สอนภาษาอาหรับอยู่ในเมืองเรติน่า (Retina) (Abdullah 'Abbas al-Nadwiyy, 1996 : 33-34)

ต่อมาในปีคริสต์ศักราชที่ 1141-1143 ความพยายามในการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาตะวันตกก็ประสบความสำเร็จโดยคัมภีร์อัลกุรอานถูกแปลความหมายเป็นภาษาลาติน เนื่องจากภาษาลาตินเป็นภาษาที่มีบทบาทและมีอิทธิพลต่อสังคมโลกตะวันตกในขณะนั้นและการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานได้เสร็จสมบูรณ์ในปีคริสต์ศักราชที่ 1143 โดยบาทหลวงโรเบิร์ต (Robert) แห่งโบสถ์เซสเตอร์ ชาวอังกฤษเป็นหัวหน้าผู้รับผิดชอบในการแปล และบาทหลวงเฮร์แมนร่วมในคณะแปล นอกจากนี้ยังมีชาวอาหรับมุสลิมคนหนึ่งชื่อมุฮัมมัดซึ่งไม่ทราบนามสกุลและความเป็นมาของชายคนนี้เป็นผู้ให้ความช่วยเหลือในการแปล แต่อย่างไรก็ตามหลังจากที่ผลงานแปลภาษา

¹ อาณาเขตของเมืองซามในอดีตคือประเทศซีเรีย ปาเลสไตน์ เลบานอน และจอร์แดนในปัจจุบัน

ลาตินเสรีจสมบุรณ์ องค์การศาสนาคริสต์กลับไม่ต้องการเผยแพร่ผลงานแปลดังกล่าว เนื่องจากเห็นว่าจะเป็น การสนับสนุนให้มีผู้ศรัทธาอิสลามเพิ่มมากขึ้นโดยเฉพาะเยาวชนและบาทหลวงที่มีศรัทธาไม่มั่นคงต่อคริสต์ศาสนา อาจเกิดความลังเลใจและเข้ารับอิสลามในที่สุด ดังนั้นผลงานแปลดังกล่าวจึงถูกบันทึกด้วยลายมือเท่านั้น ยังมีได้มีการตีพิมพ์เผยแพร่และยังคงถูกเก็บรักษาไว้ในโบสถ์ดาลมาเทียเป็นระยะเวลายาวนานกว่า 4 ศตวรรษ จากนั้นในช่วงปี คริสต์ศักราชที่ 1543-1553 จึงได้มีการจัดพิมพ์ผลงานแปลดังกล่าวขึ้นเป็นครั้งแรกโดยโรงพิมพ์เตออดอร์ บิบรียองด์ (Theodore Bibliander) ณ เมืองบาเซล (Basel) ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ จำนวน 3 เล่ม และได้ถูกตีพิมพ์อีกครั้งในช่วงปี คริสต์ศักราชที่ 1550 - 1555 ผลงานแปลดังกล่าวถือได้ว่าเป็นต้นฉบับที่ถูกแปลออกเป็นภาษาต่าง ๆ ในยุโรปมากที่สุด (Muhammad al-Bundaq, 1983 : 95-96) ¹

สำหรับในคริสต์ศตวรรษที่ 16 ความหมายคัมภีร์อัลกุรอานได้ถูกถ่ายทอดเป็นภาษาอิตาลีขึ้นเป็นผลงานแรกโดยแอนเดรีย อารีวาเบเน (Andrea Arrivabene) ซึ่งผู้แปลกล่าวอ้างว่าเป็นฉบับที่แปลมาจากต้นฉบับคัมภีร์อัลกุรอานฉบับภาษาอาหรับ ผลงานแปลดังกล่าวได้ตีพิมพ์เผยแพร่ที่กรุงเวนิส (Venice) สาธารณรัฐอิตาลี ในปีคริสต์ศักราช 1547 (Abd al-Rahman, 1993 : 442, Muhammad Hasan, 2004 : 385) และในปีเดียวกันคัมภีร์อัลกุรอานได้ถูกถ่ายทอดความหมายเป็นภาษาเยอรมันผลงานแรกโดยโซโลมอน ชวิกเกอร์ (Solomon Schweigger) ผลงานแปลดังกล่าวได้รับการตีพิมพ์ครั้งแรกที่เมืองนูเรมเบิร์ก (Nuremberg) รัฐไบเอิร์น (Bayern) สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี ² และพิมพ์ครั้งที่สองในปีคริสต์ศักราช 1623 จากนั้นในปีคริสต์ศักราช 1641 ได้มีการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาฮอลันดาขึ้นเป็นฉบับแรก แต่มิได้ระบุชื่อของผู้แปล และสถานที่พิมพ์ (Abd al-Rahman, 1993 : 442)

หลังจากนั้นในช่วงปีคริสต์ศักราช 1588-1670 ได้มีการถ่ายทอดความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาลาตินขึ้นอีกหนึ่งฉบับโดยโดมินิค เจอร์มานัส (Dominique Germanous) และในช่วงระหว่างปีคริสต์ศักราช 1612-1700 มาร์ช (Mrach) ได้แปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาอิตาลีเป็นฉบับที่สอง (Muhammad Hasan, 2004 : 385)

¹ ดูเพิ่มใน al-Zurqaniy, 1996 : 2/118 , Abdullah ‘Abbas al-Nadwiyy, 1996 : 39 , Abd al-Rahman, 1993 : 441 , Johan Falk, 2001 : 16 , Jalal al-Din, 2008 : 9.

² http://www.qurancomplex.org/Display.asp?section=5&l=arb&f=faqs_arb007 สืบค้นเมื่อ 4 มกราคม 2556.

ต่อมาในคริสต์ศตวรรษที่ 17 คัมภีร์อัลกุรอานได้ถูกถ่ายทอดความหมายเป็นภาษาฝรั่งเศสซึ่งถือว่าเป็นความหมายคัมภีร์อัลกุรอานฉบับภาษาฝรั่งเศสฉบับแรกโดยแอนเดรีย ดูไรเออร์ (Andreas du Ryer) กงสุลฝรั่งเศสประจำประเทศสาธารณรัฐอาหรับอียิปต์ ซึ่ง Andreas เป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านภาษาอาหรับและภาษาตุรกีเป็นอย่างดี แต่ผลงานแปลของเขาก็ถูกวิพากษ์วิจารณ์ว่ามีหลายตอนที่คลุมเครือขาดความชัดเจน ผลงานแปลดังกล่าวได้ตีพิมพ์เผยแพร่ครั้งแรกในปีคริสต์ศักราช 1647 ที่กรุงปารีส (Paris) และพิมพ์เป็นครั้งที่สองหลังจากนั้นสองปีในประเทศเนเธอร์แลนด์ (Abd al-Rahman, 1993 : 443)

สำหรับการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาอังกฤษนั้น มุฮัมมัด หะมีดูลลอฮ์ ได้เล่าว่า อเล็กซานเดอร์ โรส (Alexander Ross) เป็นบุคคลแรกที่แปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาอังกฤษ และให้ชื่อผลงานแปลว่า “อัลกุรอานของมุฮัมมัด” (The Koran of Mahmet) โดยเริ่มทยอยพิมพ์เผยแพร่ออกมาเป็นบางช่อจากโรงพิมพ์จุนรัสเชส กรุงลอนดอน (London) ประเทศอังกฤษ ตั้งแต่ปีคริสต์ศักราช 1649 จนถึงปีคริสต์ศักราช 1688 และเสร็จสมบูรณ์ครบ 30 ช่อในปีคริสต์ศักราช 1718 ผลงานแปลดังกล่าวได้ถูกเก็บรักษาไว้ในหอสมุดพิพิธภัณฑสถานชาติอังกฤษ (Abdullah ‘Abbas al-Nadwi, 1996 : 43) ซึ่งผลงานแปลฉบับนี้เป็นการแปลมาจากต้นฉบับงานแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาฝรั่งเศสซึ่งแปลโดยแอนเดรีย ดูไรเออร์ กงสุลชาวฝรั่งเศส (Faysal ‘Aliy : 2011) ¹

ในปีคริสต์ศักราช 1667 จอร์จ เซล (George sale) ได้เริ่มแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาอังกฤษเป็นฉบับที่สอง โดยแปลจากคัมภีร์อัลกุรอานต้นฉบับภาษาอาหรับ ซึ่งถือว่าเป็นผลงานแปลที่มีชื่อเสียงฉบับหนึ่งได้รับการตีพิมพ์ครั้งแรกที่กรุงลอนดอนในปีคริสต์ศักราช 1734 และครั้งที่สองในปีคริสต์ศักราช 1764 และยังคงได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่อีกหลายครั้ง ทั้ง ๆ ที่มีจำนวนฉบับแปลเป็นภาษาอังกฤษหลายฉบับแล้วก็ตาม (Abd al-Rahman, 1993 : 444) ²

อย่างไรก็ตามผลงานแปลดังกล่าวได้รับการตอบรับอย่างดีจากผู้ที่สนใจงานแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานฉบับภาษาอังกฤษ และไม่มีนักวิชาการมุสลิมคนใดคัดค้านหรือวิพากษ์วิจารณ์ ในทางตรงกันข้าม अबดุลมาญิด ดิรยาบาดี ³ ได้แสดงความคิดเห็นในเชิงสนับสนุนให้มีการตีพิมพ์ขึ้นอีกหลายครั้ง เนื่องจากดิรยาบาดีเห็นว่าป็นงานแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานฉบับภาษาอังกฤษที่ไม่มีการบิดเบือนและดีกว่าผลงานแปลฉบับอื่น ๆ ที่เป็นผลงานแปลของนักบูรพาคดีที่มีอยู่ในขณะนั้น แต่ทว่าไม่มีนักวิจัยมุสลิมในยุคปัจจุบันออกมาปฏิเสธความคิดเห็นสนับสนุนของ

¹ <http://albayan.co.uk/MGZarticle.aspx?ID=609> สืบค้นเมื่อ 10 พฤษภาคม 2556

² ดูเพิ่มใน Abdullah ‘Abbas al-Nadwi, 1996 : 44.

³ ชาวอินเดียเจ้าของหนังสือตฟิรอัลมาญิดีย มีผลงานแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาอังกฤษและภาษาฮินดี เกิดในปีคริสต์ศักราช 1891 และเสียชีวิตในปีคริสต์ศักราช 1987

ดิรยาบาดีย เนื่องจากเห็นว่าจอร์จ เซลก็ไม่ได้แตกต่างไปจากนักบูรพาคดีคนอื่น ๆ ที่มีอคติต่ออิสลาม แต่อย่างไรก็ตามผลงานแปลของจอร์จ เซลก็เป็นผลงานแปลฉบับภาษาอังกฤษฉบับเดียวที่ได้รับความนิยมตลอดคริสต์ศตวรรษที่ 18-19 (Abdullah 'Abbas al-Nadwi, 1996 : 44) และผลงานแปลดังกล่าวได้ถูกนำไปเป็นต้นฉบับในการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาต่าง ๆ อีกหลายภาษาเช่น ภาษาฮอลันดา ภาษารัสเซีย และภาษาสวีเดน เป็นต้น นอกจากนี้ผลงานแปลดังกล่าวยังได้รับการตีพิมพ์มากถึง 120 ครั้ง (Faysal 'Aliy : 2011) ¹

หลังจากนั้นในปีคริสต์ศักราช 1668 ได้มีการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาลาตินขึ้นเป็นฉบับที่สามโดยลุยจี เมอราซี (Luigi merracei) ชาวอิตาลีโดยตีพิมพ์เผยแพร่ที่เมืองแพตัว (Padua) ประเทศอิตาลี เมอราซีเคยเป็นที่ปรึกษาของสมเด็จพระสันตะปาปาอินโนเซนต์ที่ 10 (Pope Innocentx) ² กล่าวกันว่า เมอราซีมีความเชี่ยวชาญภาษาฮีบรูและภาษาอาหรับเป็นอย่างดี ในผลงานแปลฉบับนั้น เมอราซี ยังได้เขียนแนะนำให้อ่านได้รู้จักศาสนาอิสลามและนบีมุฮัมมัดของศาสนาอิสลามไว้ในบทนำและเมอราซีได้ถวายคัมภีร์อัลกุรอานฉบับแปลของเขาให้แก่จักรพรรดิเลโอโพลด์ (Leopold) ที่ 1 แห่งจักรวรรดิโรมัน ³ (Abdullah 'Abbas al-Nadwi, 1996 : 40) ต่อมาในปีคริสต์ศักราช 1674 เอสจอร์ดูริซ (Sjorduriz) ได้แปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาฝรั่งเศสขึ้นอีกหนึ่งฉบับและได้ตีพิมพ์เผยแพร่ที่กรุงปารีส (Muhammad Hasan, 2004 : 385)

ความเคลื่อนไหวในการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานในคริสต์ศตวรรษที่ 18 เริ่มจากพ็อลท วาซิลเยวิช โปสนิคอฟ (Piotr Vasilyevich Postnikov) ได้แปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษารัสเซียขึ้นเป็นผลงานแรก และได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ที่เมืองเซนต์ปีเตอส์เบิร์ก (St.Petersburk) สหพันธรัฐรัสเซีย ในปีคริสต์ศักราช 1716 จากนั้นในปีคริสต์ศักราช 1734 ได้มีการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษากรีก แต่มิได้ระบุชื่อของผู้แปล ได้รับการตีพิมพ์ที่เมืองเฮล์มชตัดท์ (Helmstadt) ประเทศเยอรมัน ⁴ จากนั้นในปีคริสต์ศักราช 1772 นักบูรพาคดีชื่อเดวิด เฟรดริกส์ เมอเจอร์ลิน (David Friedrich Mergerlin) ได้แปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาเยอรมันขึ้นอีกหนึ่งฉบับโดยแปลมาจากคัมภีร์อัลกุรอานฉบับภาษาอาหรับ ซึ่งถือว่าเป็นผลงาน

¹ <http://albayan.co.uk/MGZarticle.aspx?ID=609> สืบค้นเมื่อ 10 พฤษภาคม 2556

² ทรงดำรงตำแหน่งพระสันตะปาปาตั้งแต่คริสต์ศักราช 1644-1655 ประสูติเมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม คริสต์ศักราช 1574 สิ้นพระชนม์เมื่อวันที่ 7 มกราคม คริสต์ศักราช 1655 รวมพระชนมายุได้ 80 พรรษา

³ จักรพรรดิเลโอโพลด์ ที่ 1 แห่งจักรวรรดิโรมัน จากราชวงศ์ฮับส์บูร์ก ผู้ทรงครองราชบัลลังก์ของจักรวรรดิระหว่างปี คริสต์ศักราช 1658 จนเสด็จสวรรคตเมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม คริสต์ศักราช 1705

⁴ http://www.qurancomplex.org/Display.asp?section=5&l=arb&f=faq5_arb007 สืบค้นเมื่อ 4 มกราคม 2556

แปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาเยอรมันฉบับแรกที่ได้ถ่ายทอดความหมายมาจากต้นฉบับภาษาอาหรับ และหลังจากนั้นหนึ่งปีเฟรดริช อีเบอฮาร์ด บอยเซน (Friedrich Eberhard Boysen) ได้แปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาเยอรมันขึ้น และได้ปรับปรุงการแปลอีกครั้งในปีคริสต์ศักราช 1828 โดยนักบูรพาคดีชื่อวอลท์ (Wahl) และในปีคริสต์ศักราช 1776 ได้มีการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษารัสเซียขึ้นอีกฉบับหนึ่งแต่มิได้ระบุชื่อของผู้แปล ซึ่งได้ตีพิมพ์เผยแพร่ในกรุงเซนต์ปีเตอ์สเบิร์ก (St.Petersburk) และหลังจากนั้นซาฟารี (Safari) ได้แปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาฝรั่งเศสขึ้นเป็นฉบับที่สองในปีคริสต์ศักราช 1783 (Abd al-Rahman, 1993 : 444)

การแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานในคริสต์ศตวรรษที่ 19 ช่วงปีคริสต์ศักราช 1804-1898 นักบูรพาคดีชาวรัสเซียชื่อซาโบลคอฟ (Sablukov) ได้แปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษารัสเซียขึ้นอีกฉบับหนึ่ง ได้รับการตีพิมพ์ติดต่อกันหลายครั้ง ในปีคริสต์ศักราช 1878 1879 และ 1898 จากนั้นในช่วงปีคริสต์ศักราช 1807-1877 นักบูรพาคดีชาวสวีเดนชื่อธอร์นเบิร์ก (Thornberg) ได้เริ่มแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาสวีเดน (Muhammad 'Amin Hasan, 2004 : 385-386)

ต่อมาในปีคริสต์ศักราช 1831 ได้มีการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาอังกฤษโดยไอเมีย บูซิเดย์ ซาเมเจอร์ (Imere Buziday Szdmajer) แต่ไม่ได้ระบุสถานที่พิมพ์¹ และในปีคริสต์ศักราช 1840 นักบูรพาคดีชื่อโอลมัน (Ohlman) ได้แปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาเยอรมัน และหลังจากนั้นหนึ่งปี กุซตาฟ (Gustav) ได้แปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาเยอรมันขึ้นอีกหนึ่งผลงาน (Muhammad Hasan, 2004 : 385-386)

จากนั้นในปีคริสต์ศักราช 1842 คัมภีร์อัลกุรอานได้ถูกแปลความหมายเป็นภาษาตุรกีโดย มุฮัมมัด อัลตัสฟีรีย์ ดาบากาซาตาฮฺ (Muhammad al-Tafsiri (Dabaghazadah) ตีพิมพ์เผยแพร่ที่กรุงไคโร (Cairo) สาธารณรัฐอาหรับอียิปต์ หลังจากนั้นหนึ่งปี เฟรดริก ครูเซนโทฟ (Fredrik Crusenstolpe) ได้แปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานครบสมบูรณ์เป็นภาษาสวีเดน ซึ่งถือว่าเป็นผลงานแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาสวีเดนฉบับแรก และได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในกรุงสตอกโฮล์ม (Stockholm) ราชอาณาจักรสวีเดน และในปีคริสต์ศักราช 1844 เดอ โจเซ การ์เบอร์ เดอ โรเบล (De Jose Garber De Robles) ได้แปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาสเปน ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ที่กรุงแมดริด (Madrid) ราชอาณาจักรสเปน ต่อจากนั้นในปีคริสต์ศักราช 1857 คัมภีร์อัลกุรอานได้รับการถ่ายทอดความหมายเป็นภาษาฮิบรู โดยเฮอ์แมน เรคเคนดอร์ฟ (Herman

¹ http://www.qurancomplex.org/Display.asp?section=5&l=arb&f=faqs_arb007 สืบค้นเมื่อ 4 มกราคม 2556

Reckendorf) ได้รับการตีพิมพ์ที่เมืองลีเปตสค์ (Lipetsk) ประเทศรัสเซีย และต่อมาในปีคริสต์ศักราช 1858 จานา มูร์ซี ทาราค บัตซาซิโก (Jana Murzy Tarak Buczackiego) ได้แปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาโปแลนด์ ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ที่กรุงวอร์ซอ (Warsaw) สาธารณรัฐโปแลนด์¹

ในปีคริสต์ศักราช 1861 ซี.เอ็ม.โรดิล (C.m. Rodil) ได้แปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาอังกฤษขึ้นอีกผลงานหนึ่ง และในช่วงปีคริสต์ศักราช 1865-1947 ได้มีการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาอิตาลีขึ้นอีกหนึ่งผลงานโดยนักบูรพาคติชาวอิตาลีชื่อโบเนลลี (Bonelli) และในช่วงปีคริสต์ศักราช 1866-1953 นักบูรพาคติชาวสวีเดนชื่อมิสเตอร์ ซิกทีน (Mister sixtieth) ได้ถ่ายทอดความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาสวีเดนขึ้นอีกผลงานหนึ่งได้ตีพิมพ์เผยแพร่ที่กรุงสต็อกโฮล์ม (Muhammad Hasan, 2004 : 385-386)

หลังจากนั้นในช่วงปีคริสต์ศักราช 1875-1936 นักบูรพาคติชื่อมามาต็อค วิลเลียม อัครอร์น (Marmadok William Akthol) ได้แปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาอังกฤษออกเผยแพร่อีกหนึ่งผลงาน (Muhammad Hasan, 2004 : 385-386)

ต่อมาในปีคริสต์ศักราช 1880 ได้มีการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาอังกฤษขึ้นอีกหนึ่งผลงานโดยนักบูรพาคติชื่อพี.อี.ปาล์มรอกซอด (P.e.Palmroksaurd) (Muhammad Hasan, 2004 : 385-386) และในปีเดียวกัน อี.เอช.พาลเมอร์ (E.H. Palmer) อาจารย์สอนภาษาอาหรับในมหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ (University of Cambridge) ได้แปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาอังกฤษ ตามคำร้องขอของนักบูรพาคติชาวเยอรมันชื่อมิก เซน (Mick chain) ซึ่งเป็นคณบดีคณะการศึกษาตะวันออก มหาวิทยาลัยอ็อกซฟอร์ด (University of Oxford) และได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ที่โรงพิมพ์อ็อกซฟอร์ด ผลงานแปลของพาลเมอร์ได้รับการชมเชยจากบรรดานักบูรพาคติด้วยกันทั้งในด้านสำนวนและคำแปลภาษาอังกฤษที่สามารถเลือกใช้คำได้ตรงกับภาษาอาหรับ ผลงานแปลของพาลเมอร์ได้ถูกตีพิมพ์เผยแพร่หลายครั้งและครั้งสุดท้ายในปีคริสต์ศักราช 1953 (Abdullah 'Abbas al-Nadwiy, 1996 : 55)

จากนั้นในปีคริสต์ศักราช 1882 ได้มีการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาโปรตุเกส แต่มีได้ระบุชื่อของผู้แปล ได้รับการตีพิมพ์ที่กรุงปารีส สาธารณรัฐฝรั่งเศส²

และในปีคริสต์ศักราช 1886 เจ.เอ็ม.ร็อดเวล (J.M. Rodwell) อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาตะวันออก มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ภาษาอาหรับเพียงเล็กน้อยได้แปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาอังกฤษขึ้นอีกหนึ่งฉบับ ร็อดเวลอาศัยผลงานแปลความหมาย

¹ http://www.qurancomplex.org/Display.asp?section=5&l=arb&f=faqs_arb007 สืบค้นเมื่อ 4 มกราคม 2556

² เว็บไซต์เดิม

คัมภีร์อัลกุรอานฉบับภาษาอังกฤษ ภาษาเยอรมัน และภาษาลาตินของจอร์จเซล เฮอร์แมนและมาราตีซีย์ เป็นข้อมูลพื้นฐานในการแปล แต่ผลงานแปลของร็อดเวลก็มีลักษณะพิเศษกว่าผลงานแปลฉบับอื่น ๆ ในด้านการใช้ภาษาที่มีความเหมาะสมกับยุคสมัยและเป็นสำนวนวิชาการที่ทันสมัย นอกจากนี้ร็อดเวลยังได้ใช้วิธีการเรียงเรียงลำดับสุเราะฮ์แบบใหม่ เป็นการเรียงลำดับตามช่วงเวลาที่ถูกประทานลงมา โดยเริ่มต้นด้วยสุเราะฮ์อัลอะลักและจบลงด้วยสุเราะฮ์อัลมาอิดะฮ์ ซึ่งร็อดเวลให้เหตุผลว่าการเรียงลำดับตามประวัติศาสตร์ทำให้มองเห็นเป็นรูปธรรมและชัดเจนมากยิ่งขึ้นเกี่ยวกับชีวประวัติของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ และการพัฒนาการด้านทฤษฎีของคัมภีร์อัลกุรอาน อย่างไรก็ตามการจัดเรียงลำดับสุเราะฮ์ของร็อดเวลก็มีข้อเปลี่ยนแปลงใหม่ เพราะโนลเดเก้ (Noldeke) ได้ใช้วิธีการเดียวกันนี้ในหนังสือของเขาชื่อ “Geschichte Des Quran” (Abdullah ‘Abbas al-Nadwiyy, 1996 : 51)

จากนั้นในปีคริสต์ศักราช 1895 แอลจูบิราติก มิโค (Ljubibratic Mico) ได้แปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาเซอร์เบีย โครเอเชีย¹ ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในกรุงเบลเกรด (Belgrade) สาธารณรัฐเซอร์เบีย² และในปีคริสต์ศักราช 1896 เฮนรี สมิท (Henry Smith) ได้แปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาอังกฤษโดยใช้ชื่อผลงานแปลว่า “คัมภีร์อัลกุรอานฉบับแปลเป็นภาษาอังกฤษ” (The Quran Translated into English) ได้รับการตีพิมพ์ในกรุงนิวยอร์ก (New York) (Muhammad Hasan, 2004 : 385-386)

สำหรับคริสต์ศตวรรษที่ 20 คัมภีร์อัลกุรอานก็ยังคงได้รับการถ่ายทอดความหมายเป็นภาษาต่าง ๆ อีกหลายภาษา ทั้งภาษาที่คัมภีร์อัลกุรอานเคยถูกแปลมาก่อนแล้วและภาษาที่ยังมิได้เคยถูกแปลความหมายมาก่อน และในช่วงต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20 คัมภีร์อัลกุรอานได้ถูกถ่ายทอดความหมายเป็นภาษาอาร์เมเนียโดยอับราฮัม อามิซานจันซ์ (Abraham, Amirchanjanj) ได้รับการตีพิมพ์ในปีคริสต์ศักราช 1910 ที่เมืองวาร์นา (Varna) สาธารณรัฐบัลแกเรีย และในปีคริสต์ศักราช 1912 ซิลเวสเตอร์ ออกตาเวียน ไอโซเปสคูล (Silvesteu Octavian Isopescul) ได้แปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาโรมาเนีย ได้รับการตีพิมพ์ที่เมืองบูคาโว (Bukavo)³ สาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก

¹ ภาษาเซอร์เบีย โครเอเชีย (Serbo-Croatian language) เป็นภาษาราชการและภาษาพูดในประเทศเซอร์เบีย มอนเตเนโกร โครเอเชีย บอสเนีย-เฮอร์เซโกวีนา มาตรฐานเดิมของภาษานี้คือภาษาเซอร์เบีย-โครเอเชีย ปัจจุบันแยกออกเป็นมาตรฐานภาษาเซอร์เบีย ภาษาโครเอเชีย และภาษาบอสเนีย

² http://www.qurancomplex.org/Display.asp?section=5&l=arb&f=faqs_arb007 สืบค้นเมื่อ 4 มกราคม 2556

³ เว็บไซต์เดิม

ต่อมาในปีคริสต์ศักราช 1913 นักบูรพาคติชื่อบราพลา(Brapkla)ได้แปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาอิตาลี ได้ตีพิมพ์เผยแพร่ที่กรุงโรม (Rome) และหลังจากนั้นหนึ่งปีนักบูรพาคติชื่อฟราเคส (Frakase) ได้แปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาอิตาลีขึ้นอีกหนึ่งผลงานและได้ตีพิมพ์เผยแพร่ที่เมืองมิลาน (Milano) (Muhammad Hasan, 2004 : 386) จากนั้นในปีคริสต์ศักราช 1919 ปีเตอร์เซน (Pedersen) ได้แปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาเดนมาร์ก ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ที่กรุงโคเปนเฮเกน (Copenhagen) ราชอาณาจักรเดนมาร์กต่อจากนั้นในปีคริสต์ศักราช 1925 อิกแนค เวเซลี (Ignac Vesely) ได้แปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาเช็ก ซึ่งถือว่าเป็นผลงานแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาเช็กฉบับแรก ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ที่กรุงปราก (Prague) สาธารณรัฐเช็ก จากนั้นในปีคริสต์ศักราช 1930 สเตฟาน ยา สคูเลฟ โทมอฟ (Stefan Ya Skulev Tomov) ได้แปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาบัลแกเรีย ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ที่เมืองปาซาร์จิก (Pazardzhik) ¹ สาธารณรัฐบัลแกเรีย

ในปีคริสต์ศักราช 1934 นักบูรพาคติชื่อ เอ.ที.นิคเกิ้ล ปาร์กัว (A.T.Nickel Prague) ได้แปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาเช็กขึ้นอีกผลงานหนึ่ง และหลังจากนั้นในช่วงปีคริสต์ศักราช 1937-1941 ได้มีการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาอังกฤษขึ้นอีกโดยนักบูรพาคติชื่อริชาร์ด เบล (Richard Bell) (Muhammad Hasan, 2004 : 386) อาจารย์สอนภาษาอาหรับในมหาวิทยาลัยเอดินเบิร์ก (University of Edinburgh) เมืองเอดินเบิร์ก (Edinburgh) ประเทศสกอตแลนด์ ได้แปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาอังกฤษและได้ตีพิมพ์ครั้งแรกในปีคริสต์ศักราช 1937 และตีพิมพ์อีกครั้งในปีคริสต์ศักราช 1960 ริชาร์ด เบลใช้วิธีการเรียบเรียงตามแนวคิดของร็อดเวล แต่มีสิ่งที่แตกต่างจากร็อดเวล คือเขาเรียบเรียงลำดับอายะฮ์ใหม่ ส่วนการแปลและการอธิบายก็มีได้แตกต่างไปจากร็อดเวล หรือนักบูรพาคติคนอื่น ๆ แต่อย่างใด (Abdullah 'Abbas al-Nadwiyy, 1996 : 58) และในปีคริสต์ศักราช 1942 ซี.ไอ.อาเซน บัวร์ (Z. I. Ahsen Boere) ได้แปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาฟินแลนด์ ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ที่เมืองตัมเปเร (Tampere) ² สาธารณรัฐฟินแลนด์

จากนั้นในช่วงปีคริสต์ศักราช 1947-1952 ได้มีการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาฝรั่งเศสขึ้นอีกโดยนักบูรพาคติชื่อบลาทเทอร์ (Blatter) และในปีคริสต์ศักราช 1951 นักบูรพาคติชาวฮอลแลนด์ชื่อกรามเมอร์(Kramers) ได้แปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาฮอลันดาขึ้นอีกหนึ่งผลงาน ได้รับการตีพิมพ์ครั้งแรกที่กรุงอัมสเตอร์ดัม (Amsterdam) ประเทศ

¹ http://www.qurancomplex.org/Display.asp?section=5&l=arb&f=faqs_arb007 สืบค้นเมื่อ 4 มกราคม 2556

² เว็บไซต์เดิม

เนเธอร์แลนด์ และครั้งที่สองในกรุงบรัสเซลส์ (Brussel) ราชอาณาจักรเบลเยียมในปีคริสต์ศักราช 1956 (Muhammad Hasan, 2004 : 386)

จากจำนวนผลงานแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาอังกฤษครบสมบูรณ์ ผลงานที่ถือได้ว่าเป็นฉบับแปลที่ดีที่สุดและมีความโดดเด่นมากที่สุดคือผลงานแปลของอาร์เธอร์ จี. อาร์.เบอร์รี่ (Arthur G.R. Berry) อาจารย์คณะอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ ประเทศอังกฤษ อาร์เธอร์เคยศึกษาวรรณคดีอาหรับมาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน เคยดำรงตำแหน่งหัวหน้าภาควิชาคลาสสิก (Department of Classics) มหาวิทยาลัยไคโร (Cairo University) ประเทศสาธารณรัฐอาหรับอียิปต์ เคยศึกษาภาษาอาหรับจากมหาวิทยาลัยเคมบริดจ์และเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจภาษาอาหรับและภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี (Faysal 'Aliy : 2011) ¹ เขาใช้ชื่อผลงานแปลว่า “คัมภีร์อัลกุรอานที่ได้ถูกแปลความหมาย” (The Koran Interpreted) โดยใช้สำนวนการแปลที่สวยงามมีการเลือกใช้ถ้อยคำ ภาษาอังกฤษที่มีความหมายตรงกับคำในคัมภีร์อัลกุรอาน เขาสามารถให้ความหมายที่ลึกซึ้งและยังคงรักษาการแปลที่ถูกต้องไว้ได้โดยไม่ตัดทอนหรือทำให้บกพร่องในความหมาย และถือว่าเป็นนักบูรพา คติชาวตะวันตกคนเดียวที่สามารถละทิ้งความอคติและการมีมีจรรยาธิฐิ์และทำหน้าที่เป็นนักแปลด้วย จิตใจบริสุทธิ์เพื่อให้เกิดผลงานวรรณกรรม ผลงานของอาร์เธอร์ได้ตีพิมพ์ครั้งแรกที่กรุงลอนดอนและ นิวยอร์กในปีคริสต์ศักราช 1955 และผลงานของเขายังได้รับการตีพิมพ์อีกหลายครั้ง (Abdullah 'Abbas al-Nadwi, 1996 : 61)

ในช่วงปีคริสต์ศักราช 1963-1966 นักบูรพาคติชื่อโรรี บาร์ท (Rory Bart) ได้แปล ความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาเยอรมันขึ้นอีกหนึ่งผลงาน (Muhammad 'Amin Hasan, 2004 : 386) และในปีคริสต์ศักราช 1969 ได้มีการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษา เอสเปรันโต ² โดยมุฮัมมัด อับดุลฮาดี (Muhammad Abdul Hadi) ตีพิมพ์ที่กรุงโคเปนเฮเกน (Copenhagen) ประเทศเดนมาร์ก จากนั้นในปีคริสต์ศักราช 1980 ไอนาร์ เบิร์ก (Einar Berg) ได้ แปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาฮอลแลนด์ ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ที่กรุงออสโล (Oslo) ราชอาณาจักรนอร์เวย์ ³ และในปีคริสต์ศักราช 1990 คัมภีร์อัลกุรอานได้ถูกถ่ายทอดความหมายเป็น ภาษาบอสเนียโดยเบซิม คอร์กูท (Besim Korkut) ต่อมาในปีคริสต์ศักราช 1993 คัมภีร์อัลกุรอานก็ ได้รับการแปลความหมายเป็นภาษาอัลบาเนียแต่มีได้ระบุชื่อของผู้แปล หลังจากนั้นในปีคริสต์ศักราช

¹ <http://albayan.co.uk/MGZarticle.aspx?ID=609> สืบค้นเมื่อ 10 พฤษภาคม 2556

² ภาษาเอสเปรันโต (Esperanto language) เป็นภาษาประดิษฐ์ที่คิดค้นโดย แอล.แอล.ซาเมนฮอฟ นามปากกาของ จักซุแพทซ์ชาวรัสเซีย ยังไม่มีประเทศใดนำภาษาเอสเปรันโตไปเป็นภาษาราชการ

³ http://www.qurancomplex.org/Display.asp?section=5&l=arb&f=faq5_arb007 สืบค้นเมื่อ 4 มกราคม 2556

1996 คัมภีร์อัลกุรอานก็ได้ถูกถ่ายทอดความหมายเป็นภาษาเมซิโดเนียน¹ โดยไม่ปรากฏชื่อของผู้แปล ซึ่งผลงานแปลทั้งสามข้างต้นได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่โดยศูนย์กษัตริย์พะฮัดเพื่อการพิมพ์คัมภีร์อัลกุรอาน นครมะดีนะฮ์

ต่อมาในคริสต์ศตวรรษที่ 21 คัมภีร์อัลกุรอานได้ถูกถ่ายทอดความหมายเป็นภาษาตาร์ตา² โดยยะกูบ นูอมาน (Yakub Ibn Nugman) ได้รับการตีพิมพ์ในปีคริสต์ศักราช 2010 หลังจากนั้นได้ถูกแปลความหมายเป็นภาษาสโลวัก³ และภาษายูเครน ซึ่งทั้งสองภาษาแปลความหมายโดยฮาดี อับดุลเราะฮ์ฮิม (Hadi Abd al-Rahhim) แต่มีได้ระบุปีที่พิมพ์และสถานที่พิมพ์ นอกจากนี้ความหมายคัมภีร์อัลกุรอานยังได้รับการถ่ายทอดความหมายเป็นภาษาเชเชน⁴ และภาษาเบลารุส⁵ ซึ่งทั้งสองภาษามีได้ระบุชื่อของผู้แปล ปีที่พิมพ์และสถานที่พิมพ์แต่อย่างใด

จากประวัติผลงานแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาต่างๆ ในยุโรปข้างต้นสามารถสรุปดังตาราง

ตารางที่ 7 ตารางแสดงรายชื่อผลงานแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาต่าง ๆ ในยุโรปอย่างสมบูรณ์ครบ 30 ญุซอ์ โดยระบุชื่อผู้แปลความหมายของแต่ละภาษาพร้อมปีที่พิมพ์ และสถานที่พิมพ์ดังตารางต่อไปนี้

ลำดับ	ภาษา	ผู้แปล	ปีที่ตีพิมพ์ (ค.ศ.)	สถานที่พิมพ์
1	ลาติน	Herman , Robert	1141-1143	บาเซิล (Basel)
2	อิตาเลียน(Italian)	Andrea Arrivabene	1547	เวนิซ (Vanice)
3	เยอรมัน (German)	Solomon Schweigger	1547	นูเรมเบิร์ก (Nuremberg)
4	ฮอลันดา (Dutch)	-	1641	-

¹ ภาษามาซิโดเนียน (Macedonian language) เป็นภาษาราชการของสาธารณรัฐมาซิโดเนีย

² ภาษาตาร์ตา (Tatar language) เป็นภาษาราชการของสาธารณรัฐตาร์ตาสถาน และเป็นภาษาพูดที่ใช้ในการสื่อสารของชาวตาร์ต่าที่มีถิ่นฐานอยู่ในบางส่วนของยุโรป รัสเซีย ไชบีเรีย จีน ตุรกี โปแลนด์ ยูเครน ฟินแลนด์ และเอเชียกลาง

³ ภาษาสโลวัก (Slovak language) เป็นภาษาราชการและเป็นภาษาหลักที่ใช้ในการสื่อสารในประเทศสโลวาเกีย

⁴ ภาษาเชเชน (Chechen language) เป็นภาษาราชการของสาธารณรัฐเชเชเนีย

⁵ ภาษาเบลารุส (Belarus language) เป็นภาษาราชการของสาธารณรัฐเบลารุส และมีคนบางส่วนในรัสเซีย ยูเครน และโปแลนด์ใช้ในการพูดสื่อสาร

ลำดับ	ภาษา	ผู้แปล	ปีที่ตีพิมพ์ (ค.ศ.)	สถานที่พิมพ์
5	ฝรั่งเศส (French)	Andreas du Ryer	1647	ปารีส (Paris)
6	อังกฤษ (English)	Alexander Roos	1649	ลอนดอน (London)
7	รัสเซีย (Russian)	Piotr Vasilyevich Postnikov	1716	เซนต์ปีเตอส์เบิร์ก (St.Petersburk)
8	กรีก (Greek)	-	1734	เฮล์มชตัดท์ (Helmstadt)
9	ฮังการี(Hungarian)	Imere Buziday Szdmajer	1831	-
10	ตุรกี (Turkish) ตุรกีซ	Muhammad al-Tafsiri (Dabaghazadah)	1842	ไคโร (Cairo)
11	สวีเดน (Swedish)	Fredrik Crusenstolpe	1843	สตอกโฮล์ม (Stockholm)
12	สเปน (Spanish)	De Jose Garber De Robles	1844	มาดริด (Madrid)
13	ฮีบรู (Hebrew)	Herman Reckendorf	1857	ลีเปตสค์ (Lipetsk)
14	โปแลนด์ (Polish)	Jana Murzy Tarak Buczackiego	1858	วอร์ซอ (Warsaw)
15	โปรตุเกส (Portuguese)	ไม่ปรากฏผู้แปล	1882	ปารีส (Paris)
16	เซอร์เบีย โครเอเชีย (Serbian Croatian)	Ljubibratic Mico	1895	เบลเกรด (Belgrade)
17	อาร์เมเนีย (Armanian)	Abraham, Amirchanjanz	1910	วาร์นา (Varna)
18	โรมาเนีย (Romanian)	Silvesteu Octavian Isopescul	1912	บูคาไว (Bukavo)
19	เดนมาร์ก (Danish)	Pedersen	1919	โคเปนเฮเกน (Copenhagen)

ลำดับ	ภาษา	ผู้แปล	ปีที่ตีพิมพ์ (ค.ศ.)	สถานที่พิมพ์
20	เช็ก (Czech)	Ignac Vesely	1925	ปราก (Prague)
21	บัลแกเรีย (Bulgarian)	Stefan-Stefan Ya Skulev Tomov	1930	(Pazardzhik)
22	ฟินแลนด์ (Finnish)	Z. I. Ahsen Boere	1942	ตัมเปเร (Tampere)
23	เอสเปรันโต (Esperanto)	Muhammad Abd al-Hadiy	1969	โคเปนเฮเกน (Copenhagen)
24	นอร์เวย์ (Norwegian)	Einar Berg	1980	ออสโล (Oslo)
25	บอสเนีย (Bosnian)	Besim Korkut	1990	ศูนย์กษัตริย์พะอ์ดา นครมะดีนะฮ์
26	อัลบาเนีย (Albanian)	-	1993	ศูนย์กษัตริย์พะอ์ดา นครมะดีนะฮ์
27	เมซิโดเนีย (Macedonians)	-	1996	ศูนย์กษัตริย์พะอ์ดา นครมะดีนะฮ์
28	ตาร์ตา (Tartars)	Yakub Ibn Nugman	2010	-
29	สโลวัก (Slovak)	Hadi Abd al-Rahhiam	-	-
30	ยูเครน (Ukrainian)	Hadi Abd al-Rahhiam	-	-
31	เชเชน (Chechen)	-	-	-
32	เบลารุส (Belarusian)	-	-	-

2.11.2.3 การแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาในทวีปแอฟริกา

จากการศึกษาประวัติการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาต่าง ๆ ของชนชาติในทวีปแอฟริกาพบว่า คัมภีร์อัลกุรอานได้เคยถูกถ่ายทอดความหมายเป็นภาษาเบอร์เบอร์เป็นภาษาแรกของทวีปแอฟริกา แต่ไม่ปรากฏหลักฐานยืนยันว่าเป็นการแปลครบสมบูรณ์ 30 อูซุฮ์ หรือเป็นการแปลเพียงบางส่วน ซึ่งผลงานแปลดังกล่าวได้หายสาบสูญไปแล้ว หลังจากนั้นคัมภีร์อัลกุรอานก็มิได้รับการแปลความหมายอย่างครบสมบูรณ์เป็นภาษาใด ๆ ตลอดระยะเวลาหลายศตวรรษจน

มาถึงในคริสต์ศตวรรษที่ 20 คัมภีร์อัลกุรอานจึงได้ถูกแปลความหมายเป็นภาษายูรูบา¹ โดยเอ็ม เอส โคล (M. S. Cole) ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ที่เมืองลากอส (Lagos)² สหพันธ์สาธารณรัฐไนจีเรียในปี คริสต์ศักราช 1906 จากนั้นในปีคริสตศักราช 1923 ก๊อดเฟรย์ เดล (Godfrey Dale) ได้ถ่ายทอด ความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาสวาฮีลี³ ได้รับการตีพิมพ์ ณ กรุงลอนดอน และต่อมาในปี คริสต์ศักราช 1960 อิสมาอีล อับดุลรอซซาค คอลิห์ ดีน ('Isma'el Abd al-Razzaq Salih Den) ได้ ถ่ายทอดความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาแอฟริกา⁴ แต่มิได้ระบุสถานที่พิมพ์⁵

ในปีคริสตศักราช 1972 คัมภีร์อัลกุรอานได้ถูกแปลความหมายเป็นภาษาอัมฮาริก⁶ แต่ไม่ปรากฏชื่อของผู้แปลได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ที่กรุงแอดดิสอาบาบา (Addis Ababa) สาธารณรัฐ ประชาธิปไตยเอธิโอเปีย และในปีคริสตศักราช 1974 คัมภีร์อัลกุรอานได้ถูกแปลความหมายเป็น ภาษาลูกันดา⁷ ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ครั้งแรกในสาธารณรัฐยูกันดา พิมพ์ครั้งที่สองและสามใน สหราชอาณาจักรในปีคริสตศักราช 1984 และ 2007 ตามลำดับ ต่อมาในปีคริสตศักราช 1979 อับ บักร มะหมุด จูมี (Abu Bakr Mahmad Jume) ได้ถ่ายทอดความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษา เฮฮาซา⁸ ได้รับการตีพิมพ์ที่กรุงเบรุต (Beirut)⁹ สาธารณรัฐเลบานอน และในปีคริสตศักราช 1989 ได้

¹ ภาษาโยรูบา (Yoruba language) เป็นภาษาราชการของสหพันธ์สาธารณรัฐไนจีเรีย และเป็นภาษาของกลุ่มชาติ พันธุ์โรบาซึ่งส่วนใหญ่มีถิ่นอาศัยอยู่ในไนจีเรีย และบางส่วนอยู่ในสาธารณรัฐโตโก และสาธารณรัฐเซอรัลลีโอน

² http://www.qurancomplex.org/Display.asp?section=5&l=arb&f=faq_s_arb007 สืบค้นเมื่อ 4 มกราคม 2556

³ ภาษาสวาฮีลี (Swahili language) เป็นภาษาที่ใช้พูดอย่างกว้างขวางในแอฟริกาตะวันออก เป็นภาษาหลักของชาว สวาฮีลีซึ่งมีถิ่นอาศัยอยู่ทางแถบชายฝั่งของแอฟริกาตะวันออก ใช้เป็นภาษาราชการในสหสาธารณรัฐแทนซาเนีย และสาธารณรัฐเคนยา

⁴ ภาษาแอฟริกา (Afrikaans language) เป็นภาษาราชการของสาธารณรัฐแอฟริกาใต้ และเป็นภาษาพูดใช้ในการ สื่อสารในสาธารณรัฐนามิเบีย มีผู้ใช้ภาษาแอฟริกาเป็นภาษาหลัก 6 ล้านคน และใช้เป็นภาษาที่สอง 10 ล้านคน

⁵ http://www.qurancomplex.org/Display.asp?section=5&l=arb&f=faq_s_arb007 สืบค้นเมื่อ 4 มกราคม 2556

⁶ ภาษาอัมฮาริก (Amharic language) เป็นภาษาที่ใช้ในการพูดสื่อสาร และเป็นภาษาราชการของสหพันธ์ สาธารณรัฐเอธิโอเปีย

⁷ ภาษาลูกันดา (Luganda language) เป็นภาษาถิ่นภาษาหนึ่งของคนที่มิถิ่นอาศัยอยู่ในสาธารณรัฐยูกันดา

⁸ ภาษาเฮฮาซา (Hausa language) เป็นภาษาที่เขียนด้วยอักษรอาหรับ มีผู้ใช้ภาษาเฮฮาซาในการสื่อสารส่วนใหญ่อยู่ อยู่ในสาธารณรัฐไนเจอร์และทางเหนือของสหพันธ์สาธารณรัฐไนจีเรีย

⁹ http://www.qurancomplex.org/Display.asp?section=5&l=arb&f=faq_s_arb007 สืบค้นเมื่อ 4 มกราคม 2556

ได้ถูกแปลความหมายเป็นภาษาโอโรโม¹ โดยมุฮัมมัด เราะซิด อับดุลเลาะห์ (Muhammad Rashed Abdullah) ตีพิมพ์โดยสำนักพิมพ์อิสลามอินเตอร์เนชั่นแนลจำกัด หลังจากนั้นหนึ่งปีคัมภีร์อัลกุรอาน ได้ถูกแปลความหมายเป็นภาษาโซมาเลีย² แต่ไม่ปรากฏชื่อของผู้แปล ต่อมาในปีคริสต์ศักราช 1997 คัมภีร์อัลกุรอานได้ถูกแปลความหมายเป็นภาษาเอ็นโก (บัมบารา)³ โดยฟาเดย์ สุลัยมาน คานาเตย์ (Fawdey Sulayman Kanatey) ซึ่งทั้งภาษาโอโรโม ภาษาโซมาเลีย และภาษาเอ็นโก ถูกตีพิมพ์ที่ ศูนย์กษัตริย์พะฮัดเพื่อการพิมพ์คัมภีร์อัลกุรอาน

ต่อมาในคริสต์ศตวรรษที่ 21 คัมภีร์อัลกุรอานได้ถูกถ่ายทอดความหมายเป็นภาษา ชิเชวา⁴ ในปีคริสต์ศักราช 2001 แต่มีได้ระบุชื่อของผู้แปล หลังจากนั้นหนึ่งปีความหมายคัมภีร์ อัลกุรอานได้ถูกถ่ายทอดเป็นภาษาคิมบา⁵ ได้รับการตีพิมพ์โดยสำนักพิมพ์อิสลามอินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด และในปีคริสต์ศักราช 2008 คัมภีร์อัลกุรอานได้ถูกแปลความหมายเป็นภาษามาลากาซี⁶ และภาษาอซันเต⁷ ซึ่งทั้งสองผลงานนั้นมิได้ระบุชื่อของผู้แปล ได้รับการตีพิมพ์โดยสำนักพิมพ์อิสลาม อินเตอร์เนชั่นแนลจำกัด⁸

นอกจากนี้คัมภีร์อัลกุรอานยังได้ถูกแปลความหมายอย่างสมบูรณ์ครบ 30 ญุซอ์ เป็นภาษาที่ใช้สื่อสารในทวีปแอฟริกาอีกเช่น ภาษาอิกโบ⁹ และภาษาญาคองกี¹⁰ แต่ทั้งสองผลงาน นั้นมิได้ระบุชื่อผู้แปล สถานที่ตีพิมพ์และปีที่ตีพิมพ์

¹ ภาษาโอโรโม (Oromo language) คือภาษาที่ใช้สื่อสารของคนในสาธารณรัฐเอธิโอเปีย สาธารณรัฐเคนยา และ สาธารณรัฐโซมาเลีย

² ภาษาโซมาเลีย (Somali language) เป็นภาษาราชการของสหพันธ์สาธารณรัฐโซมาเลียและเป็นภาษาพูดของ สาธารณรัฐจิบูตี สหพันธ์สาธารณรัฐประชาธิปไตยเอธิโอเปีย และสาธารณรัฐเคนยา

³ ภาษาเอ็นโก (Anko language) บัมบารา (Bambara) เป็นภาษาที่ใช้พูดสื่อสารของคนในสาธารณรัฐมาลี สาธารณรัฐไนเจอร์ และสาธารณรัฐคองโก

⁴ ภาษาชิเชวา (Chichewa language) เป็นภาษาถิ่นที่ใช้พูดสื่อสารในประเทศสาธารณรัฐมาลาวี ซึ่งอยู่ทาง ตะวันออกเฉียงใต้ของทวีปแอฟริกา

⁵ ภาษาคิมบา (Kikamba language) เป็นภาษาที่ใช้พูดสื่อสารของชาวคิมบา ซึ่งมีถิ่นอาศัยอยู่ในสาธารณรัฐเคนยา เคนยา และสหสาธารณรัฐแทนซาเนีย

⁶ ภาษามาลากาซี (Malagasy language) เป็นภาษาราชการของประเทศสาธารณรัฐมาดากัสการ์

⁷ ภาษาอซันเต (Asante language) เป็นภาษาที่ใช้พูดสื่อสารในสาธารณรัฐกานา และสาธารณรัฐชูรินาเม

⁸ จากต้นฉบับคัมภีร์อัลกุรอานที่ถูกแปลเป็นภาษาต่าง ๆ ข้างต้น

⁹ ภาษาอิกโบ (Igbo language) เป็นภาษาที่ใช้ในการพูดสื่อสารของกลุ่มชนชาวอิกโบที่เป็นชนกลุ่มน้อยที่มีขนาดใหญ่ที่สุดของสหพันธ์สาธารณรัฐไนจีเรีย

¹⁰ ภาษาญาคองกี (Yakanki language) เป็นภาษาหนึ่งที่ใช้ในการพูดสื่อสารในเขตแอฟริกาตะวันตก

จากผลงานแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาต่าง ๆ ในทวีปแอฟริกาสามารถสรุปได้ดังตาราง

ตารางที่ 8 แสดงรายชื่อภาษาของชนชาติในทวีปแอฟริกาที่ได้รับการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานอย่างสมบูรณ์ครบ 30 ญุซอ์ โดยระบุชื่อผู้แปลความหมายของแต่ละภาษาพร้อมปีที่ได้รับการตีพิมพ์ และสถานที่พิมพ์ ดังตารางต่อไปนี้

ลำดับ	ภาษา	ผู้แปล	ปีที่ตีพิมพ์ (ค.ศ.)	สถานที่พิมพ์
1	โยรูบา (Yoruba)	M.S. Cole	1906	ลากอส (Lagos)
2	สวาฮีลี (Swahili)	Godfrey Dale	1923	ลอนดอน (London)
3	แอฟริกา (Afrikaans)	'Isma'il Abd al- Razzaq Ṣalih Din	1960	-
4	อัมฮาริก (Amharic)	-	1972	แอดดิสอาบาบา (Addis Ababa)
5	ลูกันดา (Luganda)	-	1974	ยูกันดา (Uganda)
6	เฮาซา (Hausa)	Abu Bakr Maḥmud Jumi	1979	เบรุต (Beirut)
7	โอโรโม (Oromo)	Muḥammad Rashid Abdullah	1989	สำนักพิมพ์อิสลาม อินเตอร์เนชันแนล จำกัด
8	โซมาเลีย (Somali)	-	1990	ศูนย์กษัตริย์พะฮัดดา นครมะดีนะฮ์
9	เอ็นโก (Anko)	Fawdey Sulayman Kanatiy	1997	ศูนย์กษัตริย์พะฮัดดา นครมะดีนะฮ์
10	ชีเชวา (Chichewa)	-	2001	ศูนย์กษัตริย์พะฮัดดา นครมะดีนะฮ์
11	คิคัมบา (Kikamba)	-	2002	สำนักพิมพ์อิสลาม อินเตอร์เนชันแนล จำกัด

ลำดับ	ภาษา	ผู้แปล	ปีที่ตีพิมพ์ (ค.ศ.)	สถานที่พิมพ์
12	มาลากาซี (Malakasi)	-	2008	สำนักพิมพ์อิสลาม อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด
13	อซันเต (Asante)	-	2008	สำนักพิมพ์อิสลาม อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด
14	อิกโบ (Igbo)	-	-	-
15	ญาคอนกี (Yakanki)	-	-	-

2.11.2.4 การแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาอเมริกาใต้

จากการศึกษาค้นคว้าประวัติการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาของชนชาติที่มีถิ่นอาศัยอยู่ในเขตทวีปอเมริกาใต้ ผู้วิจัยพบว่าคัมภีร์อัลกุรอานได้ถูกถ่ายทอดความหมายเป็นภาษาแม็กซิโกและภาษาบราซิล ซึ่งจากผลงานแปลทั้งสองผลงานนั้นไม่ปรากฏชื่อของผู้แปลและมีได้ระบุว่าได้ตีพิมพ์โดยสำนักพิมพ์ใด¹

จากข้อมูลข้างต้นถือเป็นข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับประวัติการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาต่าง ๆ ทั่วโลก ดังนั้นจึงสามารถใช้เป็นข้อมูลยืนยันความเคลื่อนไหว และการตื่นตัวในการเผยแพร่อิสลามและการแปลคัมภีร์อัลกุรอานซึ่งครอบคลุมถึงเรื่องความรู้ความเข้าใจในบริบทที่เกี่ยวข้องกับอิสลาม² ได้เป็นอย่างดี

2.11.3 ผลงานแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาอังกฤษโดยมุสลิม

การแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาต่าง ๆ มีประวัติความเป็นมาอันยาวนานหลายศตวรรษ ผลงานแปลที่ถือว่ามีความสำคัญ คือผลงานแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาลาตินฉบับของบาทหลวงโรเบิร์ตและฉบับของเมอราซี ซึ่งถือได้ว่าเป็นต้นฉบับของการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาต่าง ๆ ในโลกโดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษายุโรป เนื่องจากเป็น

¹ ดูจากต้นฉบับคัมภีร์อัลกุรอานที่ถูกแปลเป็นภาษาแม็กซิโกและภาษาบราซิล

² ค้นคว้าก่อนวันที่ 1 มกราคม พุทธศักราช 2557

ภาษาในลำดับต้น ๆ ที่ได้รับการถ่ายทอดความหมายคัมภีร์อัลกุรอาน เช่น ภาษาอิตาลี ภาษาเยอรมัน ภาษาฝรั่งเศส และภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษ ซึ่งถือว่ามีผลสำคัญอย่างยิ่งต่อสังคมโลก เนื่องจากเป็นภาษาที่มีประชากรจำนวนมากในโลกใช้ในการสื่อสารและสามารถแสวงหาความรู้ความเข้าใจจากหนังสือ ตำราและฐานข้อมูลความรู้จากภาษาอังกฤษได้ และเมื่อพิจารณาภาษาที่ถูกถ่ายทอดความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาต่าง ๆ ก็พบว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีผลงานแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานมากที่สุด หากแต่ว่าผู้แปลส่วนใหญ่เป็นนักบูรพาคติชาวตะวันตก ซึ่งโดยพื้นฐานของบุคคลเหล่านั้นมีแนวคิดที่มีอคติและมีเจตนาต่อคัมภีร์อัลกุรอานและอิสลาม ดังนั้นผลงานแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาอังกฤษโดยนักบูรพาคติจึงพบข้อผิดพลาดอย่างมากมาย ซึ่งข้อผิดพลาดเหล่านั้นอาจเกิดจากความผิดพลาดโดยสุจริตหรือความผิดพลาดที่เกิดจากแนวคิดที่มีความต้องการบิดเบือนความหมายที่ถูกต้องของคัมภีร์อัลกุรอาน เช่น ผลงานแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานของอเล็กซ์แซนเดอร์โรสที่ใช้ชื่อผลงานแปลว่า “อัลกุรอานของมุฮัมมัด” (al-Koran of Muhammad) ซึ่งพบข้อผิดพลาดอย่างมากในการแปล เนื่องจากเป็นการแปลมาจากต้นฉบับงานแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานภาษาฝรั่งเศสที่เป็นผลงานแปลของแอนเดรียดูไรเยอร์ กงสุลชาวฝรั่งเศส (Faysal ‘Aliy : 2011) ซึ่งก็ถูกวิพากษ์วิจารณ์จากนักวิชาการมุสลิมด้วยเช่นกัน

ผลงานแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานของจอร์จเซลเป็นอีกหนึ่งผลงาน แม้ว่าเป็นการแปลจากต้นฉบับภาษาอาหรับ และเป็นผลงานแปลที่มีชื่อเสียงฉบับหนึ่งสำหรับนักบูรพาคติ (Abd al-Rahman, 1993 : 444) แต่ทว่ายังมีนักวิจัยมุสลิมในยุคปัจจุบันได้วิพากษ์วิจารณ์ผลงานแปลของเขา เนื่องจากเห็นว่าจอร์จเซลก็ได้แตกต่างไปจากนักบูรพาคติคนอื่น ๆ ที่แปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานอย่างมีอคติต่ออิสลาม (Abdullah ‘Abbas al-Nadwi, 1996/44)

และผลงานแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานของ เจ.เอ็ม.รีอดเวล ซึ่งมีความรู้ภาษาอาหรับเพียงเล็กน้อยเท่านั้น แต่อาศัยผลงานแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานฉบับภาษาอังกฤษและภาษาเยอรมันเป็นข้อมูลหลักในการแปล แม้ผลงานแปลของรีอดเวลจะมีลักษณะพิเศษกว่าผลงานฉบับอื่น ๆ ในด้านการใช้ภาษาที่มีความเหมาะสมกับยุคสมัยและเป็นสำนวนวิชาการที่ทันสมัย แต่อย่างไรก็ตามนักวิชาการมุสลิมได้วิพากษ์วิจารณ์ผลงานแปลของรีอดเวลไว้หลาย ๆ ด้าน เช่น ผลงานของรีอดเวลมิได้เกิดมาจากวิชาความรู้และการค้นคว้าวิจัยแต่อย่างใด แต่เป็นผลงานแปลที่เกิดขึ้นจากความอคติและมีเจตนา การเป็นปฏิปักษ์ต่อท่านนบีและอิสลามซึ่งสิ่งดังกล่าวประจักษ์ชัดเจนในบทนำและข้อวิจารณ์ที่ปรากฏในแต่ละอายุ (Abdullah ‘Abbas al-Nadwi, 1996 : 51)

นอกจากนี้ยังมีผลงานแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานของ อี.เอช. พาลเมอร์ อาจารย์สอนภาษาอาหรับ มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ แม้ว่าผลงานแปลของเขาจะได้รับการชื่นชมจากบรรดานักบูรพาคติด้วยกันในด้านสำนวนและคำแปลภาษาอังกฤษที่สามารถเลือกใช้คำได้ตรงกับ

ภาษาอาหรับ แต่พาลเมอร์ก็ยังติดยึดและลอกเลียนแนวคิดของจอร์จเซลที่พยายามจำกัดขอบเขตและวัตถุประสงค์ของคัมภีร์อัลกุรอานให้แคบลงและพยายามแสดงความคิดเห็นว่าการประกาศเชิญชวนมวลมนุษยชาติของอิสลามนั้นจำกัดเฉพาะขอบเขตทางภูมิศาสตร์ภายในคาบสมุทรอาหรับและชนชาติอาหรับเท่านั้น (Abdullah 'Abbas al-Nadwiyy, 1996 : 55)

ต่อมาในช่วงต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20 เริ่มมีความเคลื่อนไหวและความตื่นตัวของมุสลิมในการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาอังกฤษมากขึ้น มุสลิมคนแรกที่มีผลงานแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาอังกฤษครบสมบูรณ์ 30 ญุซฮ์ คือ अबดุลฮากีม คาน ¹ ผลงานแปลของเขาได้ตีพิมพ์เผยแพร่ในสาธารณรัฐอินเดียในปีคริสต์ศักราช 1905 (Abdullah 'Abbas al-Nadwiyy, 1996 : 105) จากผลงานแปลของ अबดุลฮากีม คาน ทำให้เกิดการตื่นตัวของนักวิชาการและนักแปลชาวมุสลิมในการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานทั้งที่แปลเพียงบางญุซฮ์และแปลครบสมบูรณ์ 30 ญุซฮ์ หลายผลงาน จากนักวิชาการนักแปลมุสลิมที่มีแนวคิดแตกต่างกัน สำหรับผลงานแปลของกลุ่มที่มีแนวคิดบิดเบือนก็พยายามแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานให้สอดคล้องกับอุดมการณ์ของตนเอง เพื่อเป็นการสนับสนุนแนวคิดของกลุ่มตน ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้วผลงานแปลที่มีแนวคิดและหลักศรัทธาที่บิดเบือนดังกล่าวส่งผลกระทบต่ออย่างรุนแรงไม่แตกต่างไปจากผลงานแปลของบรรดานักบูรพาคติที่พยายามนำผลงานแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานมาเป็นอาวุธสำคัญเพื่อสร้างความสงสัย เคลือบแคลงใจแก่ชาวมุสลิมและสร้างความเข้าใจผิดแก่ต่างศาสนิกในเวลาเดียวกัน

2.11.3.1 นักแปลมุสลิมที่มีแนวคิดและหลักศรัทธาสอดคล้องกับอะฮฺลิสสุนนะฮฺ วัลญะมาอะฮฺ

จากผลงานแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาอังกฤษโดยนักวิชาการนักแปลมุสลิมตั้งแต่ต้นศตวรรษที่ 20 จวบจนปัจจุบันมีมากมายหลายผลงานแปล ทั้งที่แปลในนามบุคคลและองค์กร สำหรับผลงานแปลที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักและเป็นที่ยอมรับของบรรดานักวิชาการ เช่น ผลงานแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานของมุฮัมมัด มามาร์ดูค พิกทอล (M.Marmaduke Pickthall)²

¹ अबดุลฮากีม คาน ชาวอินเดีย ในอดีตเคยเป็นนักวิชาการที่มีแนวคิดและให้การสนับสนุนกลุ่มก๊อดยานีย์ หลังจากนั้นจึงได้กลับตัวกลับใจสู่แนวทางอิสลาม

² มุฮัมมัด มามาร์ดูค พิกทอล เกิดในกรุงลอนดอน จบการศึกษาระดับปริญญาตรีด้านสื่อสารมวลชนและภาษาอังกฤษจากมหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ เคยเป็นหัวหน้าบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษในเมืองมุมไบชื่อ Bombay Chronicle เขาใช้ช่วงเวลาที่พำนักอยู่ในเมืองไฮเดอราบาดในการแปลคัมภีร์อัลกุรอาน

ผลงานแปลของอับดุลลอฮ์ ยูสุฟ อะลี (Abdullah Yusuf 'Aliy)¹ และผลงานแปลของมุฮัมมัด อะซัด (Muhammad 'Asad)² เป็นต้น

สำหรับผลงานแปลของมุฮัมมัด มามาร์ดุก พิกทอล (M. Marmaduke Pickthall) ถือว่าเป็นผลงานแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาอังกฤษผลงานแรกที่ถูกถ่ายทอดโดยนักแปลมุสลิมที่มีหลักศรัทธาที่ถูกต้องและมีแนวคิดที่ดำเนินตามแนวทางของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ พิกทอล เป็นมุสลิมสัญชาติอังกฤษ เขาได้ศึกษาศาสนาอิสลามในช่วงเวลาหนึ่งจนเกิดความเข้าใจและยอมรับในสังฆธรรมที่แท้จริงจึงนำมาซึ่งการเข้ารับอิสลามขณะที่เขาอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม และเขาได้ใช้ชีวิตอยู่ท่ามกลางมุสลิมในปาเลสไตน์ อียิปต์ และไฮเดอราบาดในอินเดีย พิกทอลเคยศึกษาภาษาอาหรับและคัมภีร์อัลกุรอานขณะที่เขาพำนักอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม ความสามารถด้านภาษาอาหรับของพิกทอลถือว่าอยู่ในระดับนักวรรณกรรม และมีความพร้อมในด้านพรสวรรค์ บทความด้านวรรณกรรมและประวัติศาสตร์ของเขาได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารทางวิชาการที่วางจำหน่ายในกรุงลอนดอน และนครนิวยอร์ก (Abdullah 'Abbas al-Nadwi, 1996 : 109)

ปัจจัยที่ทำให้พิกทอลแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาอังกฤษประสบผลสำเร็จ เนื่องจากเพื่อน ๆ ชาวมุสลิมต่างให้การส่งเสริมและสนับสนุน นอกจากนี้ยังมีนักวิชาการมุสลิมในอินเดียให้ความช่วยเหลือในการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอาน หลังจากที่พิกทอลได้แปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานครบสมบูรณ์ 30 ญุซฮ์ เขาจึงได้เดินทางไปยังกรุงไคโร สาธารณรัฐอาหรับอียิปต์ เพื่อนำผลงานแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานฉบับภาษาอังกฤษมอบให้กับนักวิชาการของมหาวิทยาลัยอัลอัซฮัรเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง โดยได้รับความอนุเคราะห์จากอาจารย์คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยไคโรคนหนึ่งชื่อมุฮัมมัด อะหมัด อัลฆอมรอวียีให้ความช่วยเหลือในการทบทวนและตรวจทานผลงานแปลเพื่อให้ผลงานแปลนั้นมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ซึ่งกระบวนการในตรวจทานนั้นอยู่ภายใต้การดูแลอย่างใกล้ชิดของมุฏอฟา อัลฆอมรอวียี อธิการบดี มหาวิทยาลัยอัลอัซฮัรในขณะนั้น

พิกทอลได้ให้ชื่อผลงานแปลว่า “ความหมายอัลกุรอานุลมะญีด” (The Meaning of Glorious Koran) สำหรับผลงานแปลของเขานั้น ได้รับการพิมพ์เผยแพร่ครั้งแรกที่กรุงลอนดอนในปี คริสต์ศักราช 1930 พิมพ์ครั้งที่สองที่นครนิวยอร์กในปีคริสตศักราช 1931 และในปีคริสตศักราช

¹ เกิดในปีคริสตศักราช 1872 ในเมืองมูมไบ เป็นนักวิชาการมุสลิมที่มีความเชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษและภาษาอาหรับ ผลงานที่มีชื่อเสียงที่สุดคือผลงานแปลคัมภีร์อัลกุรอานชื่อ The Holy Qur'an Text Translation and Commentary เริ่มแปลในปีคริสตศักราช 1934 และเสร็จสมบูรณ์ในปีคริสตศักราช 1938 เสียชีวิตในปีคริสตศักราช 1953

² เกิดในสาธารณรัฐออสเตรีย ปีคริสตศักราช 1900 เป็นนักคิด นักประพันธ์ นักหนังสือพิมพ์ นักวิเคราะห์ทางสังคม มีความเชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษและภาษาอาหรับ ผลงานที่มีชื่อเสียงนอกเหนือจากผลงานแปลคัมภีร์อัลกุรอานคือผลงานชื่อ “الطريق إلى مكة” เสียชีวิตในราชอาณาจักรสเปนปีคริสตศักราช 1992

1938 สำนักพิมพ์ในเมืองไฮเดอราบาดได้นำผลงานแปลดังกล่าวไปตีพิมพ์พร้อมตัวบทอัลกุรอานภาษาอาหรับ และได้ตีพิมพ์ที่กรุงลอนดอนในปีคริสต์ศักราช 1948 นอกจากนี้ผลงานแปลของฟิกทอลก็ยังได้รับการตีพิมพ์อีกหลายครั้งในกลุ่มประเทศตะวันตก อินเดียและปากีสถาน (Abdullah 'Abbas al-Nadwi, 1996 : 109-110)¹

นักวิชาการอิสลามที่มีความรู้ความเข้าใจในภาษาอังกฤษต่างมีความเห็นตรงกันว่า ผลงานแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานฉบับภาษาอังกฤษของฟิกทอลเป็นผลงานแปลที่ดีที่สุด ในขณะที่ทั้งในด้านการใช้สำนวนที่ไพเราะ มีการใช้ภาษาที่ชัดเจน และที่สำคัญคือเป็นผลงานแปลที่รักษาไว้ซึ่งหลักศรัทธาอันบริสุทธิ์ถูกต้องตามแนวทางของอะฮ์ลิสสุนนะฮ์และชาวสะลัฟ ปราศจากความเคลือบแคลงและการบิดเบือนใด ๆ ของกลุ่มที่อ้างตนว่าเป็นมุสลิม และความพยายามของกลุ่มนักบูรพาคดีที่จะสร้างความเข้าใจว่าศาสนาอิสลามถูกจำกัดขอบเขตการเผยแพร่เฉพาะชาวอาหรับและตะวันออกกลางเท่านั้น

นักเขียนและนักอรรถาธิบายคัมภีร์อัลกุรอานบางคนได้กล่าวถึงผลงานแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาอังกฤษของฟิกทอล (Abdullah 'Abbas al-Nadwi, 1996 : 110-111) ไว้ดังนี้

अब्दुलมาญิด ดัรยาบาดี กล่าวถึงฟิกทอลไว้ว่า ฟิกทอลเป็นนักแปลที่มีความสามารถ ทำให้เราในฐานะที่เป็นมุสลิมได้มีโอกาสนำเสนอความหมายคัมภีร์อัลกุรอานที่ถ่ายทอดเป็นภาษาอังกฤษแก่ต่างศาสนิกเพื่อได้เรียนรู้และสร้างความเข้าใจอันดีต่อกันโดยปราศจากความหวาดระแวงใด ๆ

มรยัม ญะมีละฮ์ นักเขียนชาวอเมริกันผู้มีประสบการณ์ด้านการค้นคว้าและวิจัย เธอเคยอ่านตำราทางวิชาการมาแล้วมากมาย เธอได้กล่าวถึงผลงานแปลของฟิกทอลไว้ว่า เธอเคยสัมผัสถึงความไพเราะของความหมายคัมภีร์อัลกุรอานจากผลงานแปลของฟิกทอลมาแล้ว ซึ่งเมื่อเทียบกับผลงานแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาอังกฤษหลายผลงาน แต่ก็ยังไม่พบว่าจะมีผลงานของผู้ใดที่ให้ความหมายได้ชัดเจนและมีความไพเราะเหมือนดังเช่นผลงานแปลของฟิกทอล

अबดุลลอฮ์ ยูสุฟ อะลี กล่าวถึงผลงานแปลของฟิกทอลไว้ว่า เขาเองเคยอ่านผลงานแปลของฟิกทอลก่อนการตีพิมพ์ เขาได้รับประโยชน์อย่างมากจากการอ่าน ผลงานแปลฉบับนั้นมีความโดดเด่นมาก เนื่องจากผู้แปลให้ความหมายได้ชัดเจนโดยไม่ต้องอรรถาธิบายเพิ่มเติมไว้ในเชิงอรรถ แต่เมื่อใดที่ต้องการจะอรรถาธิบายขยายความในประเด็นสำคัญในบางอายะฮ์ซึ่งไม่อาจเข้าใจความหมายได้ เขาจะคัดลอกการอรรถาธิบายจากการรายงานของอิบนุ อีซาม² และในบางอายะฮ์จะ

¹ ดูเพิ่มใน Wajeh, 2002 : 38.

² หมายถึงหนังสือสี่เราะฮ์ นะบะวีเยฮ์ ซึ่งรู้จักกันในนามสี่เราะฮ์อิบนุอีซาม ของอบู มุฮัมมัด บินอีซาม อัลบะเศาะรีย์ เสียชีวิตปีฮิจญ์เราะฮ์ศักราช 218

คัดลอกข้อความมาจากศัพท์อรรถาภิธานโดยที่เราจะไม่ใช้ความคิดเห็นส่วนตัวมาอธิบายความหมายคัมภีร์อัลกุรอานอย่างเด็ดขาด

สำหรับข้อผิดพลาดบางประการที่พบในผลงานแปลของพิกทอลนั้น อับดุลลอฮ์ อับบาส อัลนัจวี (Abdullah 'Abbas al-Nadwiyy, 1996 : 111) ให้ความเห็นว่า เป็นข้อผิดพลาดซึ่งเกิดจากความเข้าใจคลาดเคลื่อนด้านไวยากรณ์อาหรับเกี่ยวกับการประกอบประโยค ซึ่งถือว่าเป็นความผิดพลาดปกติที่เกิดขึ้นได้กับคนทั่วไป มิใช่ข้อผิดพลาดที่เกิดจากเจตนาบิดเบือน และข้อผิดพลาดที่พบนั้นสามารถแก้ไขได้ในการจัดพิมพ์ครั้งต่อไป

ตัวอย่างข้อผิดพลาดที่พบในผลงานแปล เช่น ความหมายในอายะฮ์ที่ 12 ของสุเราะฮ์อัลบะเกาะเราะฮ์ ที่มีความหมายว่า “พึงรู้เถิดว่า แท้จริงพวกเขานั้นแหละเป็นผู้ก่อความเสียหาย” พิกทอลเข้าใจไปว่าอายะฮ์ดังกล่าวเป็นประโยคคำถามเนื่องจากปรากฏอักษรฮัมซะฮ์ (َ) ที่แสดงถึงคำถามและอักษร (َ) ซึ่งจริง ๆ แล้วเป็นอักษรที่ใช้สำหรับประโยคปฏิเสธ

และตัวอย่างข้อผิดพลาดในอายะฮ์ที่ 57 ของสุเราะฮ์อัลบะเกาะเราะฮ์ ที่มีความหมายว่า “และพวกเขามีได้อธรรมต่อเรา แต่ปรากฏว่าพวกเขาได้อธรรมต่อตัวของพวกเขาเอง”

พิกทอลให้ความหมายในประโยค “และพวกเขาหาได้อธรรมแก่เราไม่” เป็น “เรามีได้อธรรมต่อพวกเขา”

อย่างไรก็ตาม พิกทอลใช้ความระมัดระวังอย่างมากในการใช้พระนามของอัลลอฮ์ ﷻ แทนคำว่า “God” เนื่องจากพิกทอลเห็นว่า คำว่า “God” ในภาษาอังกฤษนั้นมิได้ให้ความหมายที่สมบูรณ์และเป็นการเจาะจงให้ชัดเจนเท่ากับคำว่าอัลลอฮ์ ﷻ ในภาษาอาหรับ

2.11.3.2 นักแปลมุสลิมที่มีแนวคิดและหลักศรัทธาแตกต่างจากอะฮ์ลิสสุนนะฮ์วัลญะมาอะฮ์

จากผลงานแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานของนักแปลมุสลิมที่มีแนวคิดบิดเบือนในการถ่ายทอดความหมายเพื่อให้สอดคล้องและสนับสนุนแนวคิดของกลุ่มตนเองเช่น ผลงานแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานของมุฮัมมัด อะลีย อัลลาฮูรีย¹ ซึ่งเป็นหัวหน้ากลุ่มก๊อดยานีย์ สาขาลาฮอร์² ('Ihsan 'Ilahiy al-Dhahiry, 2006:173) ที่ได้ถ่ายทอดความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาอังกฤษใช้ชื่อผลงานแปลว่า อัลกุรอาน อัลมะญีดี (Holy Quran) เริ่มตีพิมพ์ครั้งแรกในปีคริสต์ศักราช 1916 และมีการตีพิมพ์อย่างต่อเนื่องหกครั้งที่เมืองไวคิง และตีพิมพ์ครั้งที่เจ็ดในกรุง

¹ มุฮัมมัด อะลีย อัลลาฮูรีย อัลก๊อดยานีย์ เกิดในปีคริสต์ศักราช 1874 และเสียชีวิตปีคริสต์ศักราช 1951

² ก๊อดยานีย์ สาขาลาฮอร์ มีแนวคิดและหลักศรัทธาว่า มุฮัมมัดคืออนบีอีซา และอิมามมะหฺดี เป็นนบีและเป็นเราะซูลของอัลลอฮ์ ﷻ ที่ประเสริฐที่สุด นอกจากนี้ยังศรัทธาว่าอนบีอีซาเป็นบุตรของช่างไม้ชื่อยุสุฟกับพระนางมัรยัม

ลอนดอน (Abdullah ‘Abbas al-Nadwiyy, 1996 : 83)¹ ซึ่งในขณะนั้นถือว่าเป็นผลงานแปลคัมภีร์อัลกุรอานที่ให้ความหมายเป็นภาษาอังกฤษได้ชัดเจนที่สุดสำหรับนักแปลมุสลิม และเป็นผลงานแปลที่ปัญญาชนมุสลิมทั่วไปโดยเฉพาะปัญญาชนมุสลิมที่นิยมวัฒนธรรมตะวันตกต่างยกย่องและยอมรับต่อผลงานแปลและการทำหน้าที่นักแปลของมุฮัมมัด อะลี ทั้งนี้เนื่องจากยังไม่มีผลงานแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาอังกฤษของมุฮัมมัด มามาคุต พิกทอล และผลงานแปลของอับดุลลอฮ์ ยูสุฟ อะลี (Abdullah ‘Abbas al-Nadwiyy, 1996 : 83) ริชาร์ด เบลได้กล่าวถึงผลงานแปลฉบับนี้ ซึ่งเขาเองก็ได้ใช้ผลงานแปลของมุฮัมมัดเป็นหนังสืออ้างอิงประกอบการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานของเขาว่า การใช้ภาษานั้นมุฮัมมัดใช้ภาษาง่าย ๆ แต่ชัดเจน และใช้สำนวนที่เป็นที่ยอมรับได้ หากแต่ว่าความหมายที่ถูกถ่ายทอดออกมานั้นมันไม่ใช่ต้นแบบในด้านความเชื่อความศรัทธาที่ถูกต้องของคนมุสลิม (Abdullah ‘Abbas al-Nadwiyy, 1996 : 83) อย่างไรก็ตามมุฮัมมัด อะลี ก็กล่าวอ้างพร้อมยืนยันว่าแนวคิดและผลงานแปลของเขานั้นมิได้ขัดแย้งกับความเชื่อของของมุสลิมทั่วไปและมีได้ขัดแย้งกับความคิดเห็นของบรรดานักอรรถาธิบายคัมภีร์อัลกุรอานในด้านหลักศรัทธาแต่อย่างใด

อย่างไรก็ตาม ผลงานแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานฉบับภาษาอังกฤษของมุฮัมมัด อะลีได้ถูกส่งไปยังรอปิเญาฮ์ อัลอาละมียะห์ หรือสันนิบาตโลกอิสลาม ณ นครมักกะฮ์ เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง หลังจากทีสำนักเลขาธิการของสันนิบาตโลกอิสลามได้ตรวจสอบแล้วเห็นว่าผลงานแปลฉบับดังกล่าวให้ความหมายที่คลาดเคลื่อนและมีการบิดเบือนอย่างตั้งใจ จึงได้นำผลงานแปลฉบับนั้นส่งต่อไปยังคณะกรรมการฝ่ายวิชาการของสันนิบาตโลกอิสลามเพื่อพิจารณาตรวจสอบอย่างละเอียดอีกครั้ง หลังจากนั้นคณะกรรมการชุดดังกล่าวจึงได้จัดส่งรายงานผลการพิจารณาตรวจสอบไปยังสภาคณะผู้บริหารสันนิบาตโลกอิสลามและสภาคณะผู้บริหารได้พิจารณาแล้วมีมติเป็นเอกฉันท์ ให้ประณามผลงานแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานฉบับดังกล่าวและให้มีการตัดถอนแก่บรรดามุสลิม ประเทศมุสลิม ให้พึงระวังอย่าได้ตกเป็นเหยื่อของผลงานแปลฉบับดังกล่าว อีกทั้งให้ส่งรายงานดังกล่าวไปยังสื่อมวลชนแขนงต่าง ๆ และแจ้งให้สถาบันตลอดจนองค์กรมุสลิมต่าง ๆ ได้รับรู้ทั่วกัน เพื่อให้ตระหนักถึงอันตรายของผลงานแปลและกลุ่มคนที่แอบอ้างความเป็นมุสลิมที่ตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานแปลฉบับดังกล่าว (สายสัมพันธ์, 2552 : 104-107)

จากข้อผิดพลาดด้านความเชื่อและหลักการศรัทธาที่ปรากฏในผลงานแปลของมุฮัมมัด อะลี คือกรณีการเสียชีวิตของนบีอิซา ที่เขาเชื่อว่านบีอิซาเสียชีวิตก่อนที่จะถูกนำขึ้นสู่ฟากฟ้า หรือหมายความว่านบีอิซาถูกยกขึ้นสู่ฟากฟ้าด้วยร่างที่ไร้วิญญาณ (Abdullah ‘Abbas al-Nadwiyy, 1996 : 83)² เมื่อพิจารณาถึงแนวคิดและหลักศรัทธาตลอดจนความเชื่อของมุฮัมมัด อะลี จะพบว่าสอดคล้องกับความเชื่อ ความศรัทธาและอุดมการณ์ของกลุ่มก๊อดยานีย์

¹ ดูเพิ่มใน Wajeh, 2002 : 34.

² ดูเพิ่มใน Wajeh, 2002 : 34.

อับดุลลอฮ์ อับบาซ อัลนัดวี (Abdullah ‘Abbas al-Nadwiyy, 1996 : 83-84) ได้กล่าวถึงแนวคิดและความศรัทธาของมุฮัมมัด อะลียฺในประเด็นเรื่องสิ่งเร้นลับเกี่ยวกับมะลาอิกะฮ์ ญิน นรก สวรรค์และสิ่งที่เป็นปาฏิหาริย์ที่อัลลอฮ์ ﷻ ได้มอบให้กับบรรดานบีไว้ดังนี้

มะลาอิกะฮ์หมายถึง นามที่เป็นพลังความปรารถนาของอัลลอฮ์ ﷻ ซึ่งเป็นตัวแทนของพลังความดี และญินหมายถึงนามที่เป็นพลังอำนาจของความชั่วร้ายซึ่งเป็นตัวแทนที่สมมุติขึ้นเปรียบเสมือนผู้ที่ชักชวนสู่ความชั่วและความเลวร้าย

สวรรค์หมายถึง นามที่แสดงถึงความพอพระทัยของอัลลอฮ์ ﷻ และนรกหมายถึง สิ่งที่แสดงถึงความโกรธกริ้วของพระองค์

มุฮัมมัด อะลียฺ พยายามอธิบายความหมายของสวรรค์และนรกว่าเป็นการอุปมาอุปมัยหรือเป็นเพียงการยกอุทาหรณ์เพื่อปลอบใจแก่ผู้ที่กระทำความดีและเป็นการสําคัญผู้ที่กระทำความชั่ว นอกจากนี้มุฮัมมัด อะลียฺ ยังได้ปฏิเสธปรากฏการณ์ปาฏิหาริย์ที่แสดงถึงเดชานุภาพของอัลลอฮ์ ﷻ โดยเขาพยายามที่จะแปลความหมายและอธิบายความหมายไปในเรื่องราวของธรรมชาติและเหตุการณ์ปกติที่เป็นสภาพการณ์ทางธรรมชาติ (สายสัมพันธ์, 2552 : 109) เพื่อให้เหตุการณ์เหล่านั้นสอดคล้องกับสติปัญญาของมนุษย์ จากตัวอย่างอายะฮ์ที่ 60 ในสุเราะฮ์ อัลบะเกาะเราะฮ์

﴿وَإِذِ اسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ ۖ فَانفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ نَضِيًّا ۚ قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ ۖ كُلُوا وَاشْرَبُوا مِن رِّزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾

“และจงรำลึกถึงขณะที่มูซาได้ขอน้ำให้แก่กลุ่มชนของพวกเขา แล้วเราได้กล่าวว่า เจ้าจงตีหินด้วยไม้เท้าของเจ้า แล้วตาน้ำสิบสองตาก็พุ่งออกจากหินนั้น แนนอนกลุ่มชนแต่ละกลุ่มย่อมรู้แห่งน้ำดื่มของตน พวกเจ้าจงกินและจงดื่มจากปัจจัยยังชีพของอัลลอฮ์ และจงอย่าก่อวุ่นในผืนแผ่นดินในฐานะผู้บ่อนทำลาย”

(สุเราะฮ์อัลบะเกาะเราะฮ์ อายะฮ์ที่ 60)

มุฮัมมัด อะลียฺ ได้้อธิบายความหมายไว้ว่า เมื่อมูซาได้ขอให้ตาน้ำตกลงมาให้พวกพ้องของเขา เรา (อัลลอฮ์) จึงบัญชาให้เขาเดินไปพร้อมกับถือไม้เท้าของเขาขึ้นไปบนภูเขาเพื่อค้นหาแหล่งน้ำ (และมูซาก็ได้ปฏิบัติตามบัญชาของพระองค์) บังเอิญเขาได้พบแหล่งน้ำอยู่เบื้องหน้าของเขาซึ่งมีแหล่งน้ำอันมากมายอยู่บนภูเขา และแต่ละคนก็ทราบแหล่งน้ำดื่มของเขา

มุฮัมมัด อะลียฺ ได้ให้ความหมายของการตี หมายถึงการก้าวเดิน การตีบนแผ่นดินจึงหมายถึงการก้าวเดินไปบนแผ่นดินหลาย ๆ ก้าว หินหมายถึงภูเขา ตาน้ำที่พวยพุ่งขึ้นมาหมายถึงปรากฏการณ์ของสิ่งหนึ่งที่เกิดขึ้นอย่างกระทันหัน (Abdullah ‘Abbas al-Nadwiyy, 1996 : 84) มุฮัมมัดพยายามบิดเบือนความหมายไปจากความหมายที่ถูกต้อง ซึ่งไม่มีนักอธิบายคนใดในอดีต

ได้เคยอธิบายไว้ แม้ว่ามันจะขัดแย้งกับความหมายและหลักภาษาก็ตาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งไม่มีพจนานุกรมเล่มใดที่สามารถนำมาสนับสนุนความหมายและแนวคิดของเขาได้เลย

2.11.4 ประวัติการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาไทย

เนื่องจากการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาไทยมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อสังคมมุสลิมในประเทศไทย ดังนั้นนักวิชาการจึงใช้ความพยายามที่จะถ่ายทอดความหมายของคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาไทยเพื่อให้ชาวไทยมุสลิมและชนต่างศาสนิกได้รับความรู้ และความเข้าใจที่ถูกต้อง

สำหรับผลงานแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาไทยของนักวิชาการแต่ละคนต่างก็มีแนวทางในการแปล การอธิบายและการใช้ตำราอ้างอิงที่แตกต่างกันออกไป โดยที่แต่ละคนได้ถ่ายทอดความหมายคัมภีร์อัลกุรอานจากการอธิบายที่ปรากฏในตำราภาษาที่ตนเองมีความเชี่ยวชาญ หลายคนแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานโดยอ้างอิงจากตำราภาษาอาหรับเพราะเชื่อว่าเป็นการอธิบายที่ใช้ภาษาเดียวกับตัวบทในคัมภีร์อัลกุรอาน ส่วนบางคนที่มีความสามารถในการใช้ภาษาอื่น ๆ เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษามลายู หรือภาษาฮินดี ก็เลือกใช้ตำราที่อธิบายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาอังกฤษ ภาษามลายู หรือภาษาฮินดีประกอบการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอาน เช่นเดียวกันในการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานนั้นนักวิชาการบางคนให้ความสำคัญในบางสุเราะฮ์ บางญุซอ์ ก็จะแปลความหมายเพียงบางสุเราะฮ์ บางญุซอ์ ในขณะที่นักวิชาการบางคนได้ใช้ความพยายามในการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานอย่างสมบูรณ์ครบ 30 ญุซอ์

2.11.4.1 คัมภีร์อัลกุรอานฉบับแปลเป็นภาษาไทยเพียงบางส่วน

ในอดีตมีการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาไทยมานานแล้ว หากแต่ส่วนใหญ่จะเป็นการแปลในเชิงการบรรยาย และการแปลลงในบทความที่เป็นวารสารหรือหนังสืออนุสรณ์ แต่จากการศึกษาประวัติการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาไทยพบว่าผลงานแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาไทยที่มีการตีพิมพ์เป็นรูปเล่มครั้งแรกเกิดขึ้นในปีพุทธศักราช 2494 โดยชาซุดดีน อุมาร์¹ อับดุลเราะหมาน หะซัน กรีมี่² และมุฮัมมัด ซอลิฮี³ ร่วมกันแปลในนาม

¹ ศึกษาระดับปริญญาโทจากมหาวิทยาลัยอัลอัซฮัร เป็นผู้ก่อตั้งโรงเรียนอิสลามบูรณศาสน์ อดีตกรรมการอิสลามจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

² ผู้ก่อตั้งอัลอิสลาห์ สมาคม อดีตอุปนายกอัลอิสลาห์ สมาคม และอดีตอิมามมัสยิดหลวงอันซอร์ริชชุนนะห์ อดีตครูสถาบันนัซริชชุนนะห์

³ ผู้ก่อตั้งอัลอิสลาห์ สมาคม และกรรมการอัลอิสลาห์สมาคม อดีตครูสถาบันนัซริชชุนนะห์

ของอัลอิศลาหุสมาคม บางกอกน้อย ใช้ชื่อผลงานแปลว่า “ความหมายอัลกุรอาน” เป็นการแปลเพียงบางส่วน เริ่มแปลจากสุเราะฮ์อัลฟาตีฮะฮ์ และสุเราะฮ์อัลบะเกาะเราะฮ์ อายุษะฮ์ที่ 1 ถึงอายุษะฮ์ที่ 141

จากนั้นในปีพุทธศักราช 2496 ดิเรก กุลสิริสวัสดิ์ ได้แปลและอรรถาธิบายความหมายคัมภีร์อัลกุรอาน โดยใช้ชื่อผลงานแปลว่า “บยานุลกุรอาน” (คำบรรยายอัล-กุรอานภาคภาษาไทย) เล่มที่ 1 เริ่มแปลและอรรถาธิบายจากสุเราะฮ์อัลฟาตีฮะฮ์ และสุเราะฮ์อัลบะเกาะเราะฮ์ อายุษะฮ์ที่ 1 ถึงอายุษะฮ์ที่ 141 (ดิเรก กุลสิริสวัสดิ์, 2496) และในปีพุทธศักราช 2497 ได้ตีพิมพ์เล่มที่ 2 โดยเริ่มจากสุเราะฮ์อัลบะเกาะเราะฮ์ อายุษะฮ์ที่ 142 ถึงอายุษะฮ์ที่ 252 (ดิเรก กุลสิริสวัสดิ์, 2497)

ในปีพุทธศักราช 2500 สมาน โยธาสมุทร์¹ ได้แปลและอรรถาธิบายความหมายคัมภีร์อัลกุรอาน ใช้ชื่อผลงานแปลว่า “คำแปลและคำอธิบายอัลกุรอาน” เริ่มแปลจากสุเราะฮ์อัลฟาตีฮะฮ์ สุเราะฮ์อัลบะเกาะเราะฮ์ เรียงตามลำดับจนถึงสุเราะฮ์อันนาส (สมาน โยธาสมุทร์, 2500)

และในปีพุทธศักราช 2503 ดิเรก กุลสิริสวัสดิ์ ได้ตีพิมพ์หนังสือ “บยานุลกุรอาน” (คำบรรยายอัล-กุรอานภาคภาษาไทย) เล่มที่ 3 และเล่มที่ 4 ออกเผยแพร่ สำหรับเล่มที่ 3 นั้นเริ่มจากสุเราะฮ์อัลบะเกาะเราะฮ์ อายุษะฮ์ที่ 253 จนถึงสุเราะฮ์ และสุเราะฮ์อาละอิมรอน อายุษะฮ์ที่ 1 ถึงอายุษะฮ์ที่ 90 สำหรับในเล่มที่ 4 เริ่มจากสุเราะฮ์อาละอิมรอน อายุษะฮ์ที่ 91 จนถึงสุเราะฮ์อันนิสาออายุษะฮ์ที่ 1 ถึงอายุษะฮ์ที่ 22 (ดิเรก กุลสิริสวัสดิ์, 2500) แต่หลังจากที่บยานุลกุรอานได้ตีพิมพ์เผยแพร่ระยะหนึ่งก็ได้ถูกวิพากษ์วิจารณ์ เกิดกระแสต่อต้านและมีการเปิดเผยจากนักวิชาการบางส่วนในประเทศไทยถึงแนวคิดที่บิดเบือนการแปลความหมายและการอรรถาธิบายคัมภีร์อัลกุรอานซึ่งดิเรกได้ใช้หนังสืออ้างอิงจากผลงานแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานภาษาอังกฤษที่เป็นผลงานแปลของมุฮัมมัด อะลีย อัลลาฮูรีเป็นบรรทัดฐานในการแปล (Abdullah Numsum, 2002 : 7)

จากนั้นในปีพุทธศักราช 2505 นิพนธ์ จุฑามาศ² ได้แปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานสุเราะฮ์อัลฟาตีฮะฮ์และสุเราะฮ์อัลบะเกาะเราะฮ์ ให้ชื่อผลงานว่า “พระมหาคัมภีร์อัลกุรอานตัฟซีรคอยรุชชารีฟ” (นิพนธ์ จุฑามาศ, 2505)

หลังจากนั้นดาร์ บินอะหมัด³ และสุพล บุญมาเลิศ⁴ ได้ร่วมกันแปลและอรรถาธิบายความหมายคัมภีร์อัลกุรอาน ให้ชื่อผลงานแปลว่า “ตัฟซีรอัลฟุรกอน” ได้รับการตีพิมพ์ในปีพุทธศักราช 2512 โดยเริ่มแปลและอรรถาธิบายจากสุเราะฮ์อัลฟาตีฮะฮ์ และสุเราะฮ์อัลบะเกาะ

¹ นักวิชาการ นักเขียน และอดีตครูโรงเรียนเจริญวิทยา มัสยิดบางอ้อ

² ศึกษาระดับปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และครุศาสตร์บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อดีตเลขาธิการกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยสมัยจุฬาทาวน์ สุวรรณศาสน์ และเป็นผู้ก่อตั้งโรงเรียนบำรุงศึกษา

³ จะกล่าวถึงในหัวข้อประวัติผู้แปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานของสมาคมนักเรียนเก่าอาหรับ

⁴ รู้จักกันในนามซากิริน ศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาอิสลามศึกษาและภาษาอาหรับ มหาวิทยาลัยอัลอัซฮัร อดีตกรรมการสมาคมนักเรียนเก่าอาหรับ เป็นนักแปลและนักเขียน

เราะฮฺจากอายะฮฺที่ 1 ถึงอายะฮฺที่ 141 (ดารี บินอะหมัด และสุฟล บุญมาเลศ, 2512) และในปีเดียวกันบรฺกัทหรือบุญเฟื่อง สยามาวลา ได้แปลและอธิบายคัมภีร์อัลกุรอาน ใช้ชื่อผลงานแปลว่า “ใจความแห่งพระคัมภีร์กุรอาน” จำนวน 2 เล่ม เล่มแรกเลขที่ 1-5 จำนวน 260 หน้า และเล่มที่ 2 เลขที่ 6-10 โดยเรียงลำดับเลขหน้าต่อเนื่องจากเล่มที่ 1 (บรฺกัท สยามาวลา, ม.ป.ป)

ในปีพุทธศักราช 2522 สมาคมนักเรียนเก่าอาหรับ ได้แปลและอธิบายความหมายคัมภีร์อัลกุรอาน ใช้ชื่อผลงานแปลว่า “คำอธิบายความหมายอัลกุรอาน ญุซอ์อัมมะ” จำนวน 316 หน้า (สมาคมนักเรียนเก่าอาหรับ, 2522) และในปีพุทธศักราช 2524 ได้แปลและอธิบายความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเลขที่ 1 โดยใช้ชื่อผลงานว่า “คำอธิบายความหมายอัลกุรอาน (ญุซอ์อัมมะที่ 1)” เริ่มแปลจากสุเราะฮฺอัลฟาตีฮะฮฺ และสุเราะฮฺอัลบะเกาะเราะฮฺ อายะฮฺที่ 1 ถึงอายะฮฺที่ 141 (สมาคมนักเรียนเก่าอาหรับ, 2524)

จากนั้นในปีพุทธศักราช 2526 สมาคมนักเรียนเก่าอาหรับได้แปลและอธิบายความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเลขที่ 2 เริ่มแปลจากสุเราะฮฺอัลบะเกาะเราะฮฺ อายะฮฺที่ 142 ถึงอายะฮฺที่ 252 (สมาคมนักเรียนเก่าอาหรับ, 2526) และในปีเดียวกัน สามารถ วงศ์เสงี่ยม¹ ได้แปลและอธิบายความหมายคัมภีร์อัลกุรอานญุซอ์อัมมะใช้ชื่อผลงานว่า “ความหมายอัลกุรอานญุซอ์อัมมะ” (สามารถ วงศ์เสงี่ยม และคณะ, 2516) และในปีต่อมาอิสมาอีล อะหมัด² ได้แปลและอธิบายความหมายคัมภีร์อัลกุรอาน โดยใช้ชื่อผลงานว่า “ทางนำแห่งอัลลอฮฺ” เล่มแรกเริ่มแปลจากสุเราะฮฺอันนาสถึงสุเราะฮฺอัลอัศรและสุเราะฮฺอัลฟาตีฮะฮฺ และเล่มที่ 2 เริ่มจากสุเราะฮฺอัตตะกาฮฺรถึงสุเราะฮฺอ์ซัซซิมส (อิสมาอีล อะหมัด, 2527)

ต่อมาในปีพุทธศักราช 2529 อุมร์ अबดุลอะซีซ รัตนวิทย์³ ได้แปลและอธิบายความหมายคัมภีร์อัลกุรอานสุเราะฮฺยูนุส ซึ่งแปลมาจากผลงานแปลของস্যยิดอบุลอะลา อัลเมาดูดี (อุมร์ अबดุลอะซีซ รัตนวิทย์, 2529) หลังจากนั้นหนึ่งปีผู้ที่ใช้นามปากกาว่า บิน अबดุลอะลาฮฺ⁴ ได้แปลความหมายและอธิบายคัมภีร์อัลกุรอานญุซอ์อัมมะใช้ชื่อผลงานแปลว่า “คำอธิบายอัลกุรอาน” (บิน अबดุลอะลาฮฺ, 2530)

¹ ศึกษาระดับปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยอัลอัซฮัร อติตกรรมการอิสลามประจำกรุงเทพมหานคร และอติตีมาม มัสยิดมหานาค

² นักวิชาการของสมาคมอียะตุลอิสลาม ผู้ก่อตั้งโรงเรียนศาสนูปถัมภ์ ปากพะยูน จังหวัดพัทลุง

³ ผู้วิจัยไม่พบประวัติของอุมร์ अबดุลอะซีซ รัตนวิทย์

⁴ ผู้วิจัยไม่พบประวัติของบิน अबดุลอะลาฮฺ

จากนั้นในปีพุทธศักราช 2532 ทวี นภากร¹ ซึ่งรู้จักกันในนามอาจารย์ชาฟีอีฮ์หรือครูอีฮ์ ได้แปลและอธิบายความหมายคัมภีร์อัลกุรอานอุมมะ ให้ชื่อผลงานแปลว่า “กุรอานความหมายอุมมะ” (ทวี นภากร, 2532) และในปีเดียวกันเชคอาลี อีซา² ได้แปลและอธิบายความหมายคัมภีร์อัลกุรอานสุเราะฮ์ยูนุส ใช้ชื่อผลงานว่า “คำอธิบายอัลกุรอานสุเราะฮ์ยูนุส” (อาลี อีซา, 2532)

และในปีพุทธศักราช 2534 अबดุลละฮ์ अबรู³ ได้แปลหนังสืออธิบายความหมายคัมภีร์อัลกุรอานสุเราะฮ์อัลมุซซัมมิลและสุเราะฮ์อัลมุดดัซซิริจกต้นฉบับภาษามลายูซึ่งเป็นผลงานการอธิบายความหมายคัมภีร์อัลกุรอานของอิสมาอีลลุตฟี จะปะกียา⁴ โดยให้ชื่อผลงานแปลนี้ว่า “ตัฟซีร์อัชชุกริลหะกีม” (अबดุลลอฮ์ अबรู, 2534)

ในปีพุทธศักราช 2537 สง่า วิไลวรรณ⁵ ซึ่งใช้นามปากกาว่า “หุมนอน บิน-หัมชะฮ์” ได้้อธิบายความหมายคัมภีร์อัลกุรอานอุมมะและใช้ชื่อผลงานว่า “อัลกุรอาน อุมมะ” (หุมนอน บิน-หัมชะฮ์, 2537) ในปีเดียวกันทวี นภากร ได้แปลและอธิบายความหมายคัมภีร์อัลกุรอานสุเราะฮ์อัลบะเกาะเราะฮ์ใช้ชื่อผลงานแปลนี้ว่า “อัลกุรอานพร้อมความหมายภาษาไทย” (ทวี นภากร, 2537) และในปีเดียวกันในนามของมูลนิธิอิสลามเพื่อการพัฒนา⁶ ได้แปลและอธิบายความหมายคัมภีร์อัลกุรอานอุมมะให้ชื่อผลงานแปลว่า “อัลกุรอานหะกีม” (มูลนิธิอิสลามเพื่อการพัฒนา, 2537) นอกจากนี้ในปีพุทธศักราช 2537 เช่นกันได้มีการแปลและอธิบายคัมภีร์อัลกุรอานสุเราะฮ์อัลฟาตีฮะฮ์ และอุมมะ ตีพิมพ์ในนามของประสานมิตรการพิมพ์ โดยไม่ระบุชื่อผู้แปล (ประสานมิตรการพิมพ์, ม.ป.ป)

¹ ศึกษาระดับปริญญาตรี สาขานิติศาสตร์อิสลาม และสาขาอัลหะดีษจากมหาวิทยาลัยอัลอัซฮัร อิมามมัสยิดมูลนิธิเพื่อศูนย์กลางอิสลามแห่งประเทศไทย เป็นนักวิชาการ

² ชาวอียิปต์ จากเมืองมนูฟิยะฮ์ จบการศึกษาจากคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัลอัซฮัร เป็นผู้ก่อตั้งมัสยิดอัลฟุรกอน และโรงเรียนอัลฟุรกอน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

³ อดีตอาจารย์ประจำวิทยาลัยอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

⁴ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิสมาอีลลุตฟี จะปะกียา อธิการบดีมหาวิทยาลัยฟาฏอนี ศึกษาปริญญาเอก (เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง) สาขานิติศาสตร์เปรียบเทียบ ในปีพุทธศักราช 2529 จากมหาวิทยาลัยอิมามมุฮัมมัดบินสะอูด นครริยาด ราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย และในปีพุทธศักราช 2549 ได้รับปริญญาศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ (ครุศาสตร์อิสลาม) จากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

⁵ ข้าราชการทหารอากาศ พันจ่าอากาศเอกสง่า วิไลวรรณ อดีตนักเขียนของวารสารอัลญิฮาด และวารสารเพื่อคุณธรรม

⁶ องค์การการกุศลก่อตั้งขึ้นโดยกลุ่มบุคคล เมื่อปีพุทธศักราช 2525 ตั้งอยู่ที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร

จากนั้นในปีพุทธศักราช 2542 ปริญาหรือชัยนุลาบิติน ฟินดี¹ ได้แปลและอธิบายความหมายคัมภีร์อัลกุรอาน ใช้ชื่อผลงานแปลว่า “อัลกุรอานแปลไทย” ได้ตีพิมพ์เล่มที่ 1 โดยเริ่มแปลตั้งแต่ซูเราะฮ์ที่ 1 ถึงซูเราะฮ์ที่ 5 (ปริญา ฟินดี, 2542) ในปีเดียวกันมุฮัมมัด เหมอนุกูล² ได้แปลหนังสืออธิบายความหมายคัมภีร์อัลกุรอานสุเราะฮ์อัลฟาตีฮะฮ์และสุเราะฮ์อัลบะเกาะเราะฮ์ จากต้นฉบับภาษาอาหรับ ซึ่งเป็นผลงานของมุฮัมมัด สุลัยมาน อัลอัชกอรี ใช้ชื่อผลงานว่า “อธิบายความหมายอัลกุรอานโดยย่อ” (มุฮัมมัด เหมอนุกูล, 2542) และในปีเดียวกันเชคอาลี อีซา ได้แปลและอธิบายความหมายสุเราะฮ์อัตเตาบะฮ์ให้ชื่อผลงานว่า “คำอธิบายอัลกุรอานสุเราะฮ์อัตเตาบะฮ์” (อาลี อีซา, 2542)

ในปีพุทธศักราช 2543 ปริญา ฟินดี ได้แปลและอธิบายความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเล่มที่ 2 เริ่มจากซูเราะฮ์ที่ 6 ถึงซูเราะฮ์ที่ 10 (ปริญา ฟินดี, 2543)

ต่อมาสุนทรมาลาตี³ ได้แปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาไทยโดยนำผลงานการอธิบายความหมายคัมภีร์อัลกุรอาน “ฟีซาล อัล-กุรอาน” ของস্যยิด กุฎบ จากต้นฉบับภาษาอาหรับ และให้ชื่อผลงานแปลว่า “ไต้ร่มเงาอัล-กุรอาน” เป็นผลงานแปลที่ยังไม่เสร็จสมบูรณ์ โดยผู้แปลได้แปลเสร็จสิ้นแล้วจำนวน 4 ซูเราะฮ์ คือสุเราะฮ์อัลฟาตีฮะฮ์ อัลบะเกาะเราะฮ์ อาละอิมรอน และสุเราะฮ์อันนิสาฮ์จำนวน 23 อายะฮ์ ผลงานการแปลทั้งหมดมีสี่เล่ม ตีพิมพ์เผยแพร่โดยสำนักพิมพ์เบน ฮาลาบีเพรส จังหวัดปัตตานี ในเล่มที่ 1 มีได้ระบุนับเดือนปีที่ตีพิมพ์ เล่มที่ 2 ตีพิมพ์ในปีพุทธศักราช 2548 เล่มที่ 3 และเล่มที่ 4 ตีพิมพ์ในปีพุทธศักราช 2550 ผู้แปลได้กล่าวถึงเหตุผลที่เลือกฟีซาล อัล-กุรอานมาแปลความหมาย เนื่องจากต้องการถ่ายทอดแนวคิดของস্যยิด กุฎบ ออกเป็นภาษาไทย เพื่อให้ชาวไทยมุสลิมได้มีโอกาสสัมผัสความรู้สึกของผู้ที่เคยได้อยู่ภายใต้ร่มเงาแห่งอัลกุรอานโดยตรง และต้องการปลุกจิตสำนึกของมุสลิมให้กลับคืนสู่แนวทางของอัลลอฮ์ ﷻ แบบฉบับที่พระองค์ทรงกำหนดมาเพื่อเป็นเส้นทางสำหรับการดำเนินชีวิตของมนุษย์ เพื่อให้เกิดความสงบสุข โดยเฉพาะความจริงที่กำลังเกิดขึ้นในปัจจุบัน ผู้แปลต้องการนำแนวคิดของผู้เขียนที่กำลังปรากฏเป็นความจริงในปัจจุบันออกมานำเสนอ ความจริงที่กำลังถูกกาลเวลาทำให้ประจักษ์ขึ้น ความละโมภและความเกลียดชังของผู้ที่มีอคติต่ออิสลามและมุสลิมที่เคยมีมาในอดีตกำลังกลับมาปรากฏอีกครั้งในปัจจุบัน ผู้แปลได้ระบุนุญาตไว้ว่าไม่สงวนสิทธิ์ในการทำซ้ำ (สุนทรมาลาตี, 2548, 2550)

¹ อิมามมัศฮิดนูรูนนะซีฮะห์ สีสลม นักวิชาการประจำศูนย์วัฒนธรรม สถานเอกอัครราชทูตสาธารณรัฐอิสลามอิหร่าน ประจำกรุงเทพมหานคร อดีตนายกสมาคมนักเรียนเก่าไทย-อิหร่าน

² ศึกษาในระดับปริญาตรีจากมหาวิทยาลัยอัลอิสลาม อัลมะดีนะฮ์ ปัจจุบันอาจารย์โรงเรียนศาสนวิทยา

³ คือ ดนรอหีม สุนทรมาลาตี ศึกษาในระดับปริญาตรีจากมหาวิทยาลัยอัลมะลิกสะอูด หรือคิงส์สะอูด วิทยาตราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย ปัจจุบันเป็นผู้ชำนาญการอิสลามศึกษา สำนักงานศึกษาธิการ ภาค 8 ยะลา

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้พบหนังสืออธิบายอัลกุรอานใช้ชื่อว่า “อธิบายอัลกุรอานสามัญซุสสุดท้าย” ซึ่งระบุว่าแปลมาจากหนังสือตีฟสิร์ อัลมุยัสสิร์ เป็นหนังสืออธิบายอัลกุรอานที่มีเนื้อหามากกว่าหนังสืออธิบายอัลกุรอานทั่ว ๆ ไป เนื่องจากในท้ายเล่มของผลงานได้มีการอธิบายเรื่องหลักศรัทธา เตาฮีด บทบัญญัติอิสลามที่จำเป็นสำหรับมุสลิม อาทิ การกล่าวปฏิญาณตน การอาบน้ำละหมาด การละหมาด การถือศีลอด และการประกอบพิธีฮัจญ์ เป็นต้น แต่อย่างไรก็ตามหนังสือเล่มดังกล่าวมิได้ระบุชื่อผู้แปล ปีที่ตีพิมพ์ และสถานที่ตีพิมพ์ แต่ระบุหมายเลข ISBN 978-603-90056-9-8 ซึ่งแตกต่างจากหนังสือแปลทั่ว ๆ ไป และระบุว่าหนังสือเล่มดังกล่าวถูกถ่ายทอดความหมายเป็นภาษาต่าง ๆ มากถึง 55 ภาษา ซึ่งด้านหน้าปกระบุว่าเว็บไซต์ www.Tafswwe.info เป็นเจ้าของผลงาน เมื่อเข้าไปดูในเว็บไซต์พบว่า เป็นของ The Islamic Center at old Senaiah ภายในเล่มเริ่มด้วยสุเราะฮ์อัลฟาตีฮะฮ์ สุเราะฮ์อัลมูญาดะละฮ์ และเรียงเรียงอย่างต่อเนื่องจนถึงสุเราะฮ์อันนาส

จากประวัติการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาไทยเพียงบางญุซฮ์สามารถสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 9 ตารางแสดงผลงานการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาไทยเพียงบางญุซฮ์หรือบางสุเราะฮ์ ตั้งอดีตจนถึงปีพุทธศักราช 2556

ลำดับ	ชื่อผลงานแปล	ผู้แปล	ปีที่ตีพิมพ์ (พ.ศ.)	ชื่อญุซฮ์หรือ สุเราะฮ์
1	ความหมายอัลกุรอาน	อัลอิศลาหุสมาคม สมาคม	2494	อัลฟาตีฮะฮ์ และ อัลบะเกาะเราะฮ์ อายะฮ์ที่ 1-141
2	บยานุลกุรอาน” (คำบรรยายอัล-กุรอาน ภาคภาษาไทย)	ดิเรก กุลสิริสวัสดิ์	2496- 2503	อัลฟาตีฮะฮ์ อัลบะเกาะเราะฮ์ อาละอิมรอน และอันนิสาอ อายะฮ์ที่ 1-22 (ญุซฮ์ที่ 1-4)
3	คำแปลและคำอธิบาย อัลกุรอาน	สมาน โยธาสมุทร์		อัลฟาตีฮะฮ์ และอัญญาฮาเรียง ตามลำดับถึง อันนาส

ลำดับ	ชื่อผลงานแปล	ผู้แปล	ปีที่ตีพิมพ์ (พ.ศ.)	ชื่อผู้ซืหรือ สุเราะฮฺ
4	พระมหาคัมภีร์อัล กุรอานตัฟสีรคอยรุษซารีฟ	นิพนธ์ จุฑามาศ	2505	อัลฟาตีฮะฮฺ และอัลบะเกาะ เราะฮฺ
5	ตัฟสีรอัลฟุรกอน	ดารี บินอะหมัด สุพล บุญมาเลิศ	2512	อัลฟาตีฮะฮฺ และอัลบะเกาะ เราะฮฺ อายะฮฺที่ 1-141
6	ใจความแห่งพระคัมภีร์ กุรอาน	บุญเฟื่อง สยามวาลา	2512	ญุซอ์ที่ 1-10
7	คำอธิบายความหมาย อัลกุรอาน ญุซอ์อัมมะ	สมาคมนักเรียนเก่า อาหรับ	2522	ญุซอ์อัมมะ
8	คำอธิบายความหมาย อัลกุรอาน (ญุซอ์ที่ 1)	สมาคมนักเรียนเก่า อาหรับ	2524	อัลฟาตีฮะฮฺ และอัลบะเกาะ เราะฮฺ อายะฮฺที่ 1-141
9	คำอธิบายความหมาย อัลกุรอาน (ญุซอ์ที่ 2)	สมาคมนักเรียนเก่า อาหรับ	2526	อัลบะเกาะเราะฮฺ อายะฮฺที่ 142- 252
10	ความหมายอัลกุรอานยุซ อัมมะ	สามารถ วงศ์เสงี่ยม	2526	ญุซอ์อัมมะ
11	ทางนำแห่งอัลลอฮฺ	อิสมาอีล อะหมัด	2526	อัลฟาตีฮะฮฺ และ อันนาสถึงอัชชะมฺส
12	ไม่ปรากฏชื่อหนังสือ	อุมร์ अबดุลอะซีซ รัตน์วิทย์	2529	ยูนุส
13	คำอธิบายอัลกุรอาน	บิน अबดุลเลาะฮฺ	2530	ญุซอ์อัมมะ
14	กุรอานความหมายญุซอ์ อัมมา	ทวี นภากร	2532	ญุซอ์อัมมะ
15	คำอธิบายอัลกุรอาน สุเราะฮฺยูนุส	อาลี อีซา	2532	ยูนุส

ลำดับ	ชื่อผลงานแปล	ผู้แปล	ปีที่ตีพิมพ์ (พ.ศ.)	ชื่อผู้ซ้อหรือ ผู้เราระย
16	ตัฟสีรอซซิกิริลหะกิม	อับดุลลอฮ์ อับรู	2534	อัลมุซซัมมิล และอัลมุดตัซซิริ
17	อัลกุรอาน กุซอ์อัมมา	สง่า วิไลวรรณ	2537	กุซอ์อัมมะ
18	อัลกุรอานพร้อม ความหมายภาษาไทย	ทวี นภากร	2537	อัลบะเกาะเราะฮ์
19	อัลกุรอานหะกิม	มูลนิธิอิสลามเพื่อการ พัฒนา	2537	กุซอ์อัมมะ
20	ไม่ปรากฏชื่อหนังสือ	ประสานมิตรการพิมพ์	2537	อัลฟาตีฮะฮ์ และกุซอ์อัมมะ
21	อัลกุรอานแปลไทย	ปริญญา (ชัยนูลอาบิ ดิน) ฟินดี	2542	กุซอ์ที่ 1-5
22	อธิบายความหมายอัล กุรอานโดยย่อ	มุฮัมมัด เหมอนุกูล	2542	อัลฟาตีฮะฮ์และ อัลบะเกาะเราะฮ์
23	คำอธิบายอัลกุรอาน สุเราะฮ์อัตเตาบะฮ์	เชคอาลี อีซา	2542	อัตเตาบะฮ์
24	อัลกุรอานแปลไทย	ปริญญา (ชัยนูลอาบิ ดิน) ฟินดี	2543	กุซอ์ที่ 6-10
25	ไต้ร่มเงาอัล-กุรอาน	สุนทร มาลาตี	2548- 2550	กุซอ์ที่ 1-4
26	อัลกุรอานกุซอ์อัมมา ตัวบท ภาษาอาหรับ คำอ่าน ภาษาไทย คำแปลภาษา ไทย	ชัยนูลอาบิดิน ชุมนุ พันธ์	2552	กุซอ์อัมมะ
27	อรรถาธิบายอัลกุรอาน สามกุซอ์สุดท้าย	www.tafseer.info	ไม่ระบุ	อัลฟาตีฮะฮ์ และ 3 กุซอ์สุดท้าย

จากตารางที่ 9 คือข้อมูลการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาไทยเพียงบางกุซอ์และบางสุเราะฮ์สรุปได้ว่า นักวิชาการส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานสุเราะฮ์อัลฟาตีฮะฮ์และกุซอ์อัมมะซึ่งเป็นไปได้ว่า นักวิชาการเห็นว่าสุเราะฮ์ในกุซอ์

อัมมะส่วนใหญ่เป็นสุเราะห์สั้น ๆ ที่คนส่วนใหญ่นำมาใช้อ่านในการประกอบพิธีละหมาด จึงต้องการสนับสนุนให้มุสลิมได้ท่องจำและมีความเข้าใจความหมายของแต่ละสุเราะห์ และมีนักวิชาการบางส่วนที่เลือกแปลความหมายเฉพาะบางสุเราะห์ที่ตนเห็นว่ามีค่าสำคัญ เช่น สุเราะห์ฮุญุส อัดเตาบะฮ์ อัลมุซซัมมิลและอัลมุดดัซซิบ ในขณะนี้นักวิชาการบางส่วนพยายามแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานมากกว่า 1 ญุซอ์ เช่น ดิเรก กุลสิริสวัสดิ์ สุนทร มาลาตี และเว็บไซต์ www.Tafswwe.info ในขณะที่มีนักวิชาการบางคนแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานได้มากถึง 10 ญุซอ์ เช่น บัรกัต สยามวาลา ปริญญา ฟินดี นอกจากนี้ยังมีผลงานแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานที่ผู้แปลเลือกถ่ายทอดความหมายเฉพาะสุเราะห์ฮุญุสอีกหลายผลงานซึ่งผู้วิจัยมิได้นำมากล่าวในงานวิจัยฉบับนี้

2.11.4.2 คัมภีร์อัลกุรอานฉบับแปลภาษาไทย 30 ญุซอ์

การแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาไทยที่มีการตีพิมพ์เป็นรูปเล่มครบสมบูรณ์ 30 ญุซอ์ เกิดขึ้นเป็นผลงานแรกในปีพุทธศักราช 2511 โดยต่วน สุวรรณศาสน์ (Abdullah Numsum, 2002 : 8) อดีตจุฬาราชมนตรีคนที่ 11 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ และเป็นจุฬาราชมนตรีคนที่ 15 แห่งราชอาณาจักรไทย เป็นผลงานการถ่ายทอดความหมายคัมภีร์อัลกุรอานจากตำราอรรถาธิบายคัมภีร์อัลกุรอานภาษาอาหรับและศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับคัมภีร์อัลกุรอาน โดยใช้ชื่อผลงานฉบับนี้ว่า “พระมหาคัมภีร์อัลกุรอานฉบับแปลความหมายและขยายความ” พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงพระราชทานทรัพย์ส่วนพระองค์สนับสนุนในการจัดพิมพ์ในครั้งนี้ ซึ่งได้ตีพิมพ์ครั้งแรกในปีพุทธศักราช 2511 โดยทยอยตีพิมพ์เล่มละ 1 ญุซอ์ ลักษณะเป็นปกอ่อน การพิมพ์ครั้งนี้จุดประสงค์เพื่อทูลเกล้าถวายเพื่อพระราชทานแก่สถาบันและองค์กรต่าง ๆ และดำเนินการจัดพิมพ์อย่างต่อเนื่องครั้งละหนึ่งญุซอ์จนในปีพุทธศักราช 2524 จึงได้จัดพิมพ์ญุซอ์สุดท้าย หลังจากตีพิมพ์แปลได้รับความสนใจจากผู้ที่สนใจศึกษาความหมายคัมภีร์อัลกุรอานทั้งจากชาวไทยมุสลิมและต่างศาสนา จึงได้มีการจัดพิมพ์ขึ้นเป็นครั้งที่ 2 และมีการปรับปรุงรูปเล่มโดยการรวมเล่มจากเล่มละ 1 ญุซอ์ เป็นเล่มละ 5 ญุซอ์ จำนวน 6 เล่ม ทำให้สะดวกแก่การค้นคว้า แต่การพิมพ์ในครั้งนี้มีได้ระบุปีและสถานที่พิมพ์แต่อย่างใด ต่อมาในปีพุทธศักราช 2530 ได้มีการจัดพิมพ์ขึ้นเป็นครั้งที่ 3 เนื่องในโอกาสเฉลิมพระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงเจริญพระชนมพรรษาครบ 60 พรรษา ในวันที่ 5 ธันวาคม พุทธศักราช 2530 และในปีพุทธศักราช 2539 ได้ตีพิมพ์เป็นครั้งที่สี่เป็นฉบับพิมพ์ขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายเพื่อพระราชทานแก่สถาบันต่าง ๆ ในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงครองสิริราชสมบัติครบ 50 ปี ในวันที่ 9 มิถุนายน พุทธศักราช 2539 และได้ตีพิมพ์ครั้งที่ห้าในปีพุทธศักราช 2547 เป็นฉบับพิมพ์ขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายเพื่อพระราชทานแก่สถาบันต่าง ๆ ในวโรกาสเฉลิมพระชนมพรรษา ครบ 6 รอบ ในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ในวันที่ 12 สิงหาคม พุทธศักราช 2547

ต่อมาในปีพุทธศักราช 2512 ดิเรก สิริสวัสดิ์ เจ้าของผลงานแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอาน “บยานุลกุรอาน” ได้แปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานขึ้นอีกผลงานหนึ่งโดยใช้ชื่อว่า “กุรอานมะฮฺญุด ความหมายของอัล-กุรอาน” เป็นการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานอย่างสมบูรณ์ครบ 30 ญุซอ์ และได้ตีพิมพ์เป็นครั้งที่สองในปีพุทธศักราช 2544 หากแต่ว่าได้รับการเปิดเผยในเวลาต่อมาว่าผลงานแปลดังกล่าวอ้างอิงและได้รับการถ่ายทอดความหมายมาจากผลงานแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาอังกฤษของมุฮัมมัด อะลีย อัลลาฮูรี (Abdullah Numuk, 2002 : 8-9) ซึ่งเป็นหัวหน้ากลุ่มอะหมะดียะฮ์ ก็อดยานีย์ สาขาลาฮอร์

และในปีพุทธศักราช 2524 วินัย สะมะฮุน¹ หรือเป็นรู้จักกันในนามมรวานได้แปลและอธิบายความหมายคัมภีร์อัลกุรอานใช้ชื่อผลงานแปลว่า “อัลกุรอานฉบับแปลภาษาไทย” ซึ่งถือว่าเป็นบุคคลที่สามที่ได้แปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาไทยครบ 30 ญุซอ์ เป็นผลงานแปลแบบสรุปสั้น ๆ เหมาะสำหรับผู้ที่มีความสนใจทั้งมุสลิมและคนต่างศาสนา ซึ่งผลงานแปลดังกล่าวได้รับความสนใจอย่างยิ่งจากสังคมมุสลิม

จากนั้นในช่วงปีพุทธศักราช 2528-2535 สมาคมนักเรียนเก่าอาหรับ ได้แปลและอธิบายความหมายคัมภีร์อัลกุรอาน ใช้ชื่อผลงานแปลว่า “ความหมายอัลกุรอานเป็นภาษาไทย” จำนวน 3 เล่ม โดยในปีพุทธศักราช 2528 ได้ตีพิมพ์เผยแพร่ญุซอ์ที่ 1-10 ต่อมาในปีพุทธศักราช 2532 ได้ตีพิมพ์ญุซอ์ที่ 11-20 และในปีพุทธศักราช 2535 ได้ตีพิมพ์ญุซอ์ที่ 21-30 จากนั้นในปีพุทธศักราช 2542 ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่อีกครั้งโดยศูนย์กษัตริย์พะฮัดเพื่อการพิมพ์คัมภีร์อัลกุรอาน นครมะดีนะฮ์ ราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย และใช้ชื่อผลงานแปลนั้นว่า “พระมหาคัมภีร์อัลกุรอานพร้อมคำแปลเป็นภาษาไทย”

และในช่วงปีพุทธศักราช 2532-2545 บรรจง บินกาซัน² ได้แปลหนังสืออธิบายความหมายคัมภีร์อัลกุรอานต้นฉบับภาษาอังกฤษชื่อ “ตัฟฮีมุลกุรอาน”³ ซึ่งเป็นผลงาน

¹ จะกล่าวถึงในหัวข้อประวัติของผู้แปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอาน

² ศึกษาปริญญาตรีจากคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ประธานโครงการอบรมผู้สนใจอิสลาม มูลนิธิสันติชน อดีตเจ้าหน้าที่สถานทูตญี่ปุ่น นอกจากนี้ยังเป็นนักเขียนและนักแปลที่มีผลงานตีพิมพ์เป็นจำนวนมาก

³ คือตำราอธิบายความหมายคัมภีร์อัลกุรอาน ต้นฉบับเป็นภาษาฮิบรูและถูกถ่ายทอดเป็นภาษาอังกฤษและภาษาอื่น ๆ อีกหลายภาษา อบุล อะลา อัลมาดูดี ใช้เวลาในการเขียนผลงาน 30 ปี กับ 4 เดือน เป็นตำราที่พยายามนำเสนอแนวคิดในการปฏิรูปสังคมมุสลิมในปัจจุบัน กลุ่มเป้าหมายหลักที่ตำราตัฟฮีมุลกุรอานพยายามจะสื่อสารด้วยคือกลุ่มของเยาวชน

ของเมลานา สัยยิด อบูลอะลา อัลเมาดูดี¹ ใช้ชื่อผลงานแปลว่า “ศัพท์มูลกุรอ่านความหมาย คัมภีร์อัลกุรอ่าน” จำนวน 8 เล่ม โดยเริ่มดำเนินการแปลตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2532 และแปลเสร็จสมบูรณ์ในปีพุทธศักราช 2540 เริ่มตีพิมพ์เล่มที่ 3 เป็นเล่มแรกในปีพุทธศักราช 2542 และตีพิมพ์เล่มที่ 8 ในปีพุทธศักราช 2545 ผู้แปลได้กล่าวถึงสาเหตุที่เลือกศัพท์มูลกุรอ่านเป็นต้นฉบับในการแปล เนื่องจากเป็นหนังสืออธิบายคัมภีร์อัลกุรอ่านร่วมสมัยที่ได้รับการยอมรับว่ามีอิทธิพลต่อการฟื้นฟูความคิดและจิตวิญญาณอิสลามในหมู่เยาวชนรุ่นใหม่ กอปรกับศัพท์มูลกุรอ่านมีทั้งความหมายของตัวบทและคำอธิบายรายละเอียด ภาษาและถ้อยคำที่ง่ายต่อการเข้าใจและยังรักษาความหมายและเจตนารมณ์ของถ้อยคำในอัลกุรอ่านไว้ได้ นอกจากนี้แล้วคำอธิบายรายละเอียดถึงสาเหตุที่มาและเจตนารมณ์ของบทบัญญัติต่าง ๆ ก็เป็นที่น่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง (สัมภาษณ์, บรรจง บินกาซัน, 4 กรกฎาคม 2556) ถือได้ว่าเป็นอีกผลงานหนึ่งที่ได้รับความสนใจและการตอบรับอย่างดีจากสังคมมุสลิมไทยด้วยเช่นกัน

ต่อมาในช่วงปีพุทธศักราช 2542 – 2544 สุลต บ努มาเลิศ ได้แปลความหมาย คัมภีร์อัลกุรอ่านโดยให้ชื่อผลงานว่า “อัล-กุรอ่านพร้อมความหมายภาษาไทย” ใช้เวลาในการแปล 2 ปี โดยได้เริ่มการแปลตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2542 และเสร็จสมบูรณ์ในปีพุทธศักราช 2543 ได้ตีพิมพ์ครั้งแรกในปีพุทธศักราช 2544 และตีพิมพ์อีกครั้งในปีพุทธศักราช 2552 ถือได้ว่าเป็นอีกผลงานหนึ่งที่ได้รับการตอบรับอย่างดีจากสังคมมุสลิมในประเทศไทย สำหรับจุดเด่นของหนังสืออัล-กุรอ่านพร้อมความหมายภาษาไทย ถือว่าเป็นผลงานแปลฉบับแรกที่ได้รับรวมความหมายคัมภีร์อัลกุรอ่านเป็นภาษาไทยไว้ในเล่มเดียวกัน สำหรับแรงบันดาลใจที่สำคัญในการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอ่านในครั้งนี้ผู้แปลกล่าวว่า เนื่องจากต้องการใช้ความรู้ของตนเองให้เป็นประโยชน์มากที่สุด และต้องการเผยแพร่ความรู้ที่มีอยู่ในคัมภีร์อัลกุรอ่านให้แก่ผู้ที่ไม่มีความเข้าใจในภาษาอาหรับ สำหรับผลงานแปลฉบับนี้เป็นการแปลแบบเรียบเรียงแต่ก็พยายามรักษาคำศัพท์เดิมไว้ และหากจำเป็นต้องอธิบาย ขยายความก็จะอธิบายไว้ในเชิงอรรถ (สัมภาษณ์, สุลต บ努มาเลิศ, 8 มกราคม 2556)

¹ เป็นนักฟื้นฟูอิสลามแห่งศตวรรษที่ 20 เกิดในปีคริสต์ศักราช 1903 ที่เมืองไฮเดอราบาด เริ่มศึกษาภาษาอาหรับ อัลกุรอ่าน ฮะดีษ และฟิกฮจากบิดา เคยถูกคุมขังในปากีสถานถึง 3 ครั้ง เคยถูกพิพากษาประหารชีวิตในข้อหาต่อต้านรัฐบาล และได้รับการผ่อนโทษเหลือจำคุกตลอดชีวิต และได้รับการปล่อยตัวในเวลาต่อมา เนื่องจากรัฐบาลถูกกดดันจากประชาชน ได้รับอิทธิพลทางแนวคิดจากหะสัน บันนา มุฮัมมัด อิกบาล และอะหมัด สะอีด เป็นบุคคลที่นำเสนอแนวคิดการจัดตั้งมหาวิทยาลัยอัลอิสลาม นครมะดีนะฮ์ และเคยเป็นกรรมการคนหนึ่งในสภามหาวิทยาลัย หลังจากจัดตั้งมหาวิทยาลัยอิสลาม มีผลงานทางวิชาการมากมาย มีหนังสือและตำราที่ได้ประพันธ์ไว้มากกว่า 60 ผลงาน เสียชีวิตในปีคริสต์ศักราช 1979 ที่เมืองลาฮอร์ ประเทศปากีสถาน

ในช่วงปีพุทธศักราช 2545-2546 สง่า วิไลวรรณ ได้เขียนงานแปลความหมาย คัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาไทย โดยใช้วิธีการเรียบเรียง โดยการนำข้อมูลอ้างอิงจากหนังสือ กุรอานมะฮฺฎี ความหมายของอัล-กุรอาน ซึ่งเป็นผลงานแปลของดิเรก กุลสิริสวัสดิ์ เป็นส่วนใหญ่ หนังสือตีพิมพ์ชื่ออัลฟุรกอนของดารี บิน อะหมัด และหนังสือคัมภีร์อัลกุรอานฉบับแปลความหมายเป็นภาษาไทยของสมาคมนักเรียนเก่าอาหรับมาเรียบเรียง ปรับเปลี่ยนถ้อยคำและสำนวนเสียใหม่ เพื่อให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจ และให้ชื่อผลงานว่า “คัมภีร์อัล-กุรอาน ตัวย่อภาษาไทย คำอ่าน คำแปลภาษาไทย” เริ่มการเขียนผลงานและทยอยส่งให้โรงพิมพ์เพื่อดำเนินการจัดพิมพ์ครั้งละ 3-5 ญุซฺ ตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2545 ผลงานเสร็จสมบูรณ์ครบทั้ง 30 ญุซฺ ในปีพุทธศักราช 2546 ใช้เวลาในการดำเนินการเรียบเรียงความหมายคัมภีร์อัลกุรอานและเขียนคำอ่านเป็นเวลาประมาณ 1 ปี 6 เดือน

ลักษณะที่โดดเด่นของผลงานนี้คือผู้เรียบเรียงได้เขียนคำอ่านคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาไทยไว้ด้วย เนื่องจากต้องการให้เยาวชน และผู้ที่สนใจในการอ่านคัมภีร์อัลกุรอาน โดยเฉพาะผู้ที่เข้ารับนับถือศาสนาอิสลามใหม่ได้มีโอกาสฝึกการอ่านคัมภีร์อัลกุรอานและศึกษาความหมายไปพร้อม ๆ กัน (สัมภาษณ์, สง่า วิไลวรรณ, 7 พฤษภาคม 2556)

ลักษณะของผลงานคือจะกล่าวตัวย่อของอัลกุรอานครั้งละอายะฮฺ บรรทัดต่อมาเป็นคำอ่านภาษาไทย และบรรทัดต่อมาเป็นความหมายภาษาไทย หลังจากนั้นจึงเริ่มอายะฮฺใหม่ในการตีพิมพ์นั้นจะแยกพิมพ์เล่มละหนึ่งญุซฺจำนวนทั้งสิ้น 30 เล่ม โดยศูนย์หนังสืออิสลามกรุงเทพมหานครเป็นผู้ผลิตและจำหน่าย เริ่มตีพิมพ์ครั้งแรกในปีพุทธศักราช 2545 และตีพิมพ์ครั้งที่สองในปีพุทธศักราช 2552 แต่ยังคงเป็นการตีพิมพ์แยกเป็นเล่มละ 1 ญุซฺ

ต่อมาในปีพุทธศักราช 2553 ได้มีแนวคิดในการนำความหมายคัมภีร์อัลกุรอาน ภาษาไทยและภาษามลายูมารวมไว้ในเล่มเดียวกัน เช่นหนังสือ “คัมภีร์อัลกุรอานพร้อมความหมาย ภาษาไทยและภาษามลายู 30 ญุซฺ” ซึ่งประกอบด้วยตัวย่อคัมภีร์อัลกุรอาน ความหมายภาษาไทย นำมาจากหนังสือ “อัลกุรอานฉบับแปลภาษาไทย” ของวินัย สะมะฮฺน และความหมายภาษามลายู นำมาจากหนังสือตีพิมพ์ปีนินัน อีร์เราะฮฺมาน ซึ่งเป็นลิขสิทธิ์ของศูนย์กลางอิสลามแห่งประเทศไทย มาเลเซีย ได้ตีพิมพ์เผยแพร่โดยโรงพิมพ์เบนฮาลาบีเพรส ปัตตานี ในคำนำของหนังสือระบุว่า เป็นหนังสือฉบับแรกที่เรียบเรียงขึ้นและเป็นเล่มเดียวที่จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาความหมายคัมภีร์อัลกุรอาน และเพื่อศึกษาภาษามลายูไปในเวลาเดียวกัน (เบนฮาลาบีเพรส, 2553)

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้พบหนังสือที่มีชื่อว่า “พระมหาคัมภีร์อัลกุรอานพร้อมคำแปล เป็นภาษาไทย-มลายู” ในเล่มประกอบด้วยตัวย่อคัมภีร์อัลกุรอาน ความหมายภาษาไทย และความหมายภาษามลายู ซึ่งระบุว่าความหมายภาษาไทยนำมาจากต้นฉบับที่แปลโดยสมาคมนักเรียนเก่าอาหรับที่จัดพิมพ์โดยศูนย์กษัตริย์พะฮัด เพื่อการพิมพ์คัมภีร์อัลกุรอาน ภายในเล่มได้กล่าวถึง

วัตถุประสงค์ในการจัดพิมพ์ว่า เพื่อให้ผู้อ่านได้ทำความเข้าใจด้วยภาษาท้องถิ่นและเพื่อให้ภาษาท้องถิ่นเป็นที่แพร่หลายและกว้างขวางยิ่งขึ้น โดยที่ในเล่มมิได้ระบุปีและสถานที่พิมพ์และมิได้ระบุว่าผู้ใดเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์เพียงแต่มีคำนำที่ลงชื่อโดยอดีตจุฬาราชมนตรีสวาสต์ สุมาลัยศักดิ์ เท่านั้น

สำหรับผลงาน“คัมภีร์อัลกุรอานพร้อมความหมายภาษาไทยและภาษามลายู 30 ยุซ” และ“พระมหาคัมภีร์อัลกุรอานพร้อมคำแปลเป็นภาษาไทย-มลายู” มีควรที่จะถูกนับเป็นผลงานแปลของบุคคลใดบุคคลหนึ่งได้ หากแต่เป็นผลงานที่นำความหมายคัมภีร์อัลกุรอานฉบับภาษาไทยและฉบับภาษามลายูมาผนวกไว้ด้วยกัน และมีการจัดเรียบเรียงรูปเล่มขึ้นใหม่เท่านั้น

จากผลงานแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาไทยสมบูรณ์ครบ 30 ยุซซึ่งสามารถสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 10 ตารางแสดงผลงานการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาไทยสมบูรณ์ครบ 30 ยุซ ตั้งแต่อดีตจนถึงปีพุทธศักราช 2556

ลำดับ	ชื่อผลงานแปล	ผู้แปล	ปีที่ตีพิมพ์ (พ.ศ.)
1	พระมหาคัมภีร์อัลกุรอานฉบับแปล ความหมายและขยายความ	ต่วน สุวรรณศาสน์	2511
2	กุรอานมะญิด ความหมายของอัล-กุรอาน	ดิเรก กุลสิริสวัสดิ์	2512
3	อัลกุรอานฉบับแปลภาษาไทย	วินัย สมะฮุน	2524
4	ความหมายอัลกุรอานเป็นภาษาไทย	สมาคมนักเรียนเก่าอาหรับ	2528-2535
5	ศัพท์มูลกุรอานความหมายคัมภีร์ อัลกุรอาน	บรรจง บินกาซัน	2532-2545
6	อัล-กุรอานพร้อมความหมายภาษาไทย	สุพล บุญมาเลิศ	2542-2544
7	คัมภีร์ อัล-กุรอาน ตัวย่อ ภาษาอาหรับ คำอ่าน คำแปล ภาษาไทย	สง่า วิไลวรรณ	2545-2546
8	คัมภีร์อัลกุรอานพร้อมความหมาย ภาษาไทยและภาษามลายู 30 ยุซ	โรงพิมพ์เบนฮาลาบีเพรส ปัตตานี	2553
9	พระมหาคัมภีร์อัลกุรอานพร้อมคำแปล เป็นภาษาไทย-มลายู	-	-

จากตารางที่ 10 คือผลงานแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานฉบับภาษาไทย สามารถแบ่งผลงานแปลข้างต้นโดยพิจารณาจากแหล่งอ้างอิงที่นำมาใช้ประกอบการแปลได้ 4 ประเภท ดังนี้

ประเภทที่ 1 ผลงานแปลที่ใช้แหล่งอ้างอิงจากตำราและหนังสือที่หลากหลายโดยผู้แปลจะทำการรวบรวมข้อมูล ศึกษา วิเคราะห์และสรุปเป็นความหมายที่ผู้แปลเห็นว่าดีที่สุดและถูกต้องที่สุดนำมาอธิบายความหมายคัมภีร์อัลกุรอาน เช่น หนังสือพระมหาคัมภีร์อัลกุรอานฉบับแปลความหมายและขยายความของต่วน สุวรรณศาสตร์ หนังสือกุรอานมะญีดีความหมายของอัล-กุรอานของดิเรก กุลสิริสวัสดิ์ หนังสืออัลกุรอานฉบับแปลภาษาไทยฉบับปรับปรุงใหม่ของวินัย สมะออน หนังสือพระมหาคัมภีร์อัลกุรอานพร้อมคำแปลเป็นภาษาไทยของสมาคมนักเรียนเก่าอาหรับ และหนังสืออัล-กุรอานพร้อมความหมายภาษาไทยของสุพล บุญมาเลิศ

ประเภทที่ 2 ผลงานแปลที่ผู้แปลได้คัดเลือกตำราอธิบายคัมภีร์อัลกุรอานเล่มใดเล่มหนึ่งเฉพาะที่ผู้แปลเห็นว่ามีความดีและสอดคล้องกับแนวคิดและทัศนะของตนนำมาแปล เช่น หนังสือตีพิมพ์อัลกุรอานความหมายคัมภีร์อัลกุรอานของบรรจง บินกาซัน

ประเภทที่ 3 ผลงานแปลที่ผู้แปลได้นำหนังสือความหมายคัมภีร์อัลกุรอานที่ได้มีผู้ถ่ายทอดความหมายเป็นภาษาไทยไว้แล้วมาเรียบเรียง ปรับเปลี่ยนถ้อยคำใหม่ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ง่ายขึ้นเช่น หนังสือคัมภีร์อัล-กุรอาน ตัวบทภาษาอาหรับ คำอ่าน คำแปลภาษาไทยของสง่า วิไลวรรณ

ประเภทที่ 4 หนังสือความหมายคัมภีร์อัลกุรอานที่ได้นำผลงานแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานฉบับภาษาไทยและฉบับภาษามลายูมารวมไว้ในเล่มเดียวกันเช่น หนังสือ “คัมภีร์อัลกุรอานพร้อมความหมายภาษาไทยและภาษามลายู 30 ญุซ” ซึ่งตีพิมพ์โดยโรงพิมพ์เบนฮาลาบี เพรส ปัตตานี และพระมหาคัมภีร์อัลกุรอานพร้อมคำแปลเป็นภาษาไทย-มลายู

จากผลงานแปลทั้งหมดดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยไม่พบว่ามีผลงานใดที่ผู้แปลได้ถ่ายทอดความหมายคัมภีร์อัลกุรอานมาจากคัมภีร์อัลกุรอานต้นฉบับภาษาอาหรับโดยตรง แต่จะถ่ายทอดความหมายควบคู่กับการอธิบายที่นำมาจากหนังสืออธิบายคัมภีร์อัลกุรอานฉบับภาษาอาหรับ ภาษามลายู ภาษาอังกฤษหรือภาษาอูรดู

จากข้อมูลประวัติการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาไทยครบสมบูรณ์ 30 ญุซ ที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยได้ตั้งข้อสังเกตไว้ว่า ผลงานแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานฉบับภาษาไทยครบสมบูรณ์ 30 ญุซ ผลงานแรกสำเร็จในปีพุทธศักราช 2511 ซึ่งถือได้ว่าล่าช้ากว่าผลงานแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาอื่น ๆ อย่างมาก ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ตั้งคำถามและนำไปสอบถามนักวิชาการที่มีผลงานแปลและนักวิชาการที่มีความเกี่ยวข้องกับงานแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาไทยว่า ในฐานะที่ประเทศไทยมีนักวิชาการที่สำเร็จการศึกษาทั้งในระดับบัณฑิตและมหาบัณฑิตจากกลุ่มประเทศอาหรับจำนวนมาก มีความรู้ความเข้าใจภาษาอาหรับเป็นอย่างดี แต่เหตุใดการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาไทยครบสมบูรณ์ 30 ญุซ จึงได้ล่าช้ากว่าภาษาอื่น ๆ เมื่อเปรียบเทียบกับงานแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาจีนหรือภาษาญี่ปุ่น ผลจาก

การสัมภาษณ์ของนักวิชาการที่มีผลงานแปลและมีความเกี่ยวข้องกับการแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานสรุปเหตุผลได้ดังนี้¹

1. นักวิชาการในอดีตเข้าใจว่าคัมภีร์อัลกุรอานเป็นพระดำรัสของอัลลอฮ์ ﷻ เป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เป็นสิ่งสูงส่ง จึงไม่กล้าที่จะถ่ายทอดความหมายจากภาษาอาหรับเป็นภาษาไทยโดยทันที แต่ควรถ่ายทอดความหมายเป็นภาษามลายูและจากนั้นจึงถ่ายทอดเป็นภาษาไทย ทั้งนี้เพราะเกรงจะเกิดข้อผิดพลาด หรือให้ความหมายได้ไม่ตรงกับจุดประสงค์ของคัมภีร์อัลกุรอาน

2. นักวิชาการที่มีความรอบรู้ภาษาอาหรับเป็นอย่างดีในประเทศไทยมีมาก หากแต่พื้นฐานภาษาไทยไม่ดีพอ จึงเกรงว่าจะเกิดข้อผิดพลาดในการแปล และในบางรายไม่รู้วิธีการถ่ายทอด จึงไม่สามารถแปลความหมายเป็นภาษาไทยได้

3. ในอดีตคนต่างมีความรอบรู้ สามารถอ่านและเข้าใจภาษามลายูได้เป็นอย่างดี จึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาความหมายคัมภีร์อัลกุรอานจากภาษาไทย ต่อมาชาวไทยมุสลิมในรุ่นหลังส่วนใหญ่ไม่มีความรู้ความเข้าใจในภาษามลายู จึงมีความจำเป็นที่จะต้องแปลความหมายคัมภีร์อัลกุรอานเป็นภาษาไทยเพื่อเผยแพร่ความหมายคัมภีร์อัลกุรอานให้ชนรุ่นหลังได้ศึกษาเรียนรู้

¹ จากการสัมภาษณ์อับดุลลอฮ์ กริมี่ วินัย สะมะฮูน ทวี นภากร บรรจง บินกาซัน สุพล บุญมาเลิศ อรุณ บุญชมและสมศักดิ์ มุฮำหมัด

Prince of Songkla University
Pattani Campus